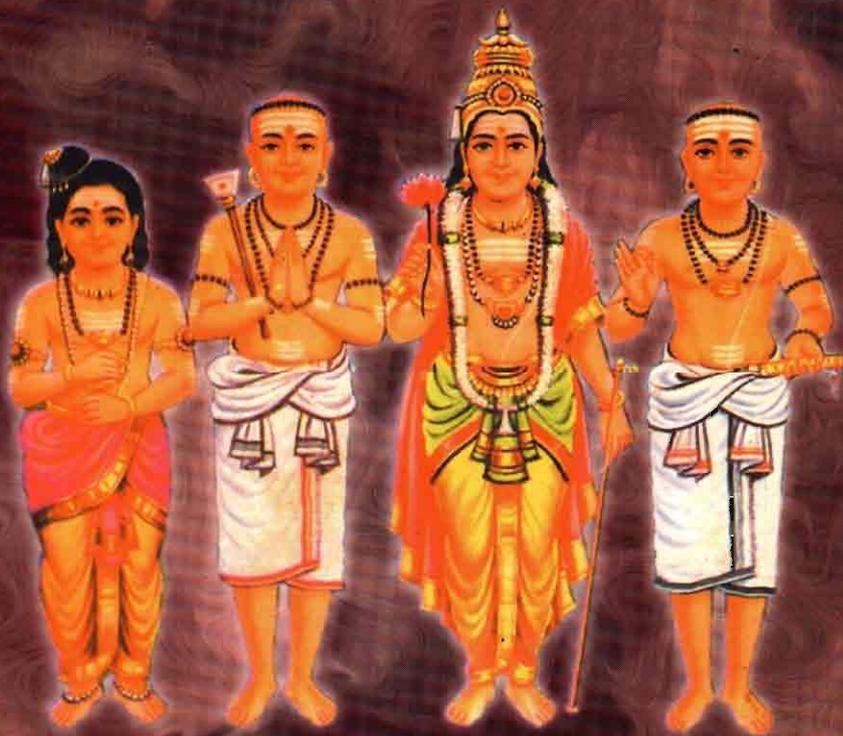

பக்தி மஸர்

மலராசிரியர்:
சித்தாந்த பண்டிதர், வாக்சகலாந்தி
கனகசபாபதி - நாகேஸ்வரன், எம். ஏ.
சப்ரகமுவ பஸ்கலைக்கழகம்.

உ.
சிவமயம்

திருக்கேதீஸ்வரம் திருவாசகம்
ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகளின்
நூற்றாண்டு (ஐயந்தி) விழா
(1904-2004)

பக்தி மலர்

வெளியீடு:

திருக்கேதீச்சரம் ஸ்ரீ சபாரத்தின சுவாமிகள்
நூற்றாண்டு விழாச்சபை, கொழும்பு, இலங்கை.

28-03-2004

விநாயகர் நாமாவளி

கணபதி ஓம் ஜெய கணபதி ஓம்
கணபதி ஓம் ஜெய கணபதி ஓம்
மூலதிக வாகன கணபதி ஓம்
மோதக ஹஸ்தா கணபதி ஓம்
சாமர கர்ணா கணபதி ஓம்
விளம்பித சூத்ரா கணபதி ஓம்
வாமனரூபா கணபதி ஓம்
மகேஸ்வர புத்ரா கணபதி ஓம்
விக்ன விநாயக கணபதி ஓம்
பாத நமஸ்தே கணபதி ஓம்

(கணபதி ஓம்)

ஸ்ரீ சிவகாமீ சமேத நடராஜர்

திருவாசகம் தந்த
மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள்

இருந்தென்னை ஆண்டான் இணையடியே சிந்தித்து
இருந்திரந்து கொள்ளெஞ்சே எல்லாந் - தருங்காண்
பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
மருந்துருவாய் என்மனத்தே வந்து

சிவன் நாமாவளி

ஓம் நம சிவாய சிவாயநம ஓம் (ஓம்)
சிவசிவ சிவசிவ சிவாயநம ஓம் (சிவ)
சிவாய நமஓம் சிவாயநம ஓம் (சிவாய)
சிவாய நமஓம் நமசிவாய (சிவாய)
சிவாய நமஓம் சிவாய நமஓம் (சிவாய)
சிவாய நமஓம் சிவாய நமஹ (சிவாய)
சிவசிவ சிவசிவ சிவாய நமஓம் (சிவ)
ஹர ஹர ஹர ஹர நமசிவாய (ஹர)

நூல் : பக்திமலர் (தொகுப்பு நூல்)

துறை : சமய இலக்கியம்

மலர் ஆசிரியர் : வாகீசகலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன், எம். ஏ

மொழி : தமிழ்

பதிப்பு ஆண்டு : 2003

நூலின் அளவு : Cm 21 × 14

எழுத்தின் அளவு : 11 புள்ளி

பதிப்பாசிரியர் : திரு. வே. திருநீலகண்டன்

அச்சுப்பதிப்பு : லக்ஷ்மி அச்சகம்,
195, ஆட்டுப்பட்டித்தெரு,
கொழும்பு-13.
தொ.பே.: 448545, 330588

பக்கம் : 138 + V

பிரதி ஒன்று : 100/= ரூபா

**ஸ்ரீமத் சபாரத்தினம் சுவாமிகள் பற்றி
எழுந்த நூல்கள்**

திருவாசக சுவாமிகள்	28-03-1987
ஒளியும் நீயே ஓசையும் நீயே	20-03-1988
போற்றித் திருவகவல்	04-08-1988
அடைக்கலப் பத்து நீத்தல் விண்ணப்பம்	27-09-1989
சொற்பொழிவுகளும் கட்டுரைகளும்	1989
சுவாமிகள் நினைவு மலர்	
1ஆம் பாகம்	30-01-1993
2ஆம் பாகம்	14-06-1993
எங்கள் குருநாதன்	28-03-1994
ஞானத்தந்தை	28-03-1996
திருவாசகப் பேரூற்று	23-12-1998
பக்தி மலர்	28-03-2004

ஆன்ம சடேற்றம் பெறத்தான்
இந்தப் பிறவி கிடைத்திருக்கு
வீணாக்காதே வந்த வேலையைப் பார்

திருக்கேதீஸ்வரர் சாசகம்பேசுற்று
ஸ்ரீ சபாரத்தையர் சுவாமிகள்

(1904-1988)

நூற்றாண்டு (ஜயந்தி) விழா

28-03-2004

பக்தி மலரின் ஆசிரியர் வாகீசகலாநிதி கனகசபாயதி நாகேஸ்வரன் M.A அவர்களின்

அணிந்துரை

சமயத்தினை அனுஷ்டித்து வாழாத சமுதாயம் சடம், ஜீவனுள்ள துடிப்புணர்வு, இயங்கியல் உணர்வு, சமயத்தின் உறுதுணையால் மட்டும் இயல்வது, ஏனெனில் அன்றாடம், தினந்தினம் உத்வேகத்துடன் தனிமனிதனிடம் உந்தும் உணர்வே சமயம் என்பது. உடல், உயிர்த் தேவைகளை ஈடேற்ற விதிவகுத்து ஒழுங்குநெறி செய்து அமைத்துக் கொடுத்து இலகுபடுத்தியது சமயமே. சைவசமயமே சிவவணக்கத்தோடு ஒன்றியது. சைவ சமயத்தவரின் சிவசின்னம் விபூதி. முன்தோன்றிய இச்சமயநெறியின் விருப்பத்தினாலேயே ஏனைய சமயநெறிகள் வாழமுடிகிறது. சைவத்திற் பிறந்தோரே காலப்போக்கில் (கிறிஸ்தவ, இஸ்லாம்) ஏனைய சமயங்களிலே சேர்ந்து அவ்வச் சமயத்து மேன் மக்களாக மிளிர்வதனை அவரவர் சுயவரலாறே எடுத்தோதும்; சிலர் வெளிப்படையாகவே தாம் புகுந்த சமயத்திலிருந்து கொண்டு பிறந்த சமயத்தைத் துவித்து, நிந்தித்து அதன் மீது சாதீயத்துவம், வருணாச்சிரம தர்மம், ஆலய வழிபாடு, பிராமணத்துவம், பூஜை, மூடநம்பிக்கைகள், ஆசாட பூதித்தமை, பொய்மைகள், கிரியைகள் என்பவற்றை ஏற்கமுடியாது என்று சிலாகித்து, நிராகரித்துத் திரிகின்றனர். இதில் வெல்வது எதுவென்ற ஆய்வு இங்கு வேண்டியதில்லை. அவரவரே செய்து கொள்வர் தானே. ஆயின் இங்கு இந்தப் பக்திமலர், சமய நம்பிக்கையும், சைவசமயப்பற்றும், ஈடுபாடும் ஆர்வமும் உடையவர்களது எழுத்துக்களாலேயே அணியும், அழகும் செய்யப்பட்டுக் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவருகிறது. ஒவ்வொருவரிடமும் பக்தி எனும் பெரும் சொத்து, சுகம், உணர்வு, உன்னதம் அடங்கிக் கிடக்கிறது. மாய உலகிலே 'பக்தி' வலு அடியிலே பதிந்து அடங்கிக்கிடக்கிறது. உலகியலின்பமான மண்ணாசை, பெண்ணாசை என்பனவும் பொன்னாசை. உலகியலின்ப அனுபவத்தை எண்ணும் உயிராசையும் புலனின்பமும் மேம்படும் உணர்வு நலன் இன்பத்தையே

அனுபவிக்கும் தவிப்பு, பொருளின்பத்தின் விருப்பு என்பன இன்று உலகை உலுப்பி விடுவ தனை நாமறிவோம். அடுத்து, விஞ்ஞானத்தின் அறிவுண்மைக்கு விடுக்கும் சமய நோக்கிலான சவால்கள் என்பன இன்று நம்பிக்கையைத் தகர்க்கும் காரணிகளாயுள்ளன. அறிவுணர்ச்சி மெய்யுணர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்தும் என்பதனை இன்று உலகம் அனுபவித்து வருகிறது. இதற்குக் காரணம் கணரகப் போர் ஆயுதங்களும், தொழில் நுட்பத்திறனுமே இவற்றுக்கு மாறான உணர்வு நலனை நல்லுணர்ச்சியைத் தருவனவே திருக்கோயில் விக்கிரகங்கள் (கற்சிலைகள்). உலக மக்கள் தான் உலகை நன்மைதரும் ஒன்றாக ஆக்குபவர்கள். எனவே மக்கள் நல்லுணர்வுகள் கொண்டவர்களாக மிளிர் வேண்டியது அவசியம். அதற்கு 'பக்திமலர்' பயனுள்ள வகையிலே பங்களிப்புச் செய்யும் என்பது என் நம்பிக்கை.

பக்திமலர் கல்விமாண்களதும், ஆய்வாளர்களதும், அனுபூதியாளர்களதும் பெருமை பெறும் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவருகிறது. "கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவர் கண்டிலர்" என்று கூறும் வழக்கம் உள்ளது. பக்திமலரிலே உள்ள பெரும்பாலான கட்டுரைகள் ஈழத்துச் சித்தர்கள் பற்றியதாயுள்ளன. புதிய விஷயங்கள் இவற்றினூடாக வெளிவருவது மனமகிழ்ச்சியைத் தருவதாயுள்ளது. சைவத்தமிழ் உணர்வோரின் தேடலையும், ஆசையையும், விருப்பத்தையும், அபிலாஷைகளையும் முழுமையுடன் நிறைவு செய்யும் மலராக இந்தப் 'பக்திமலர்' அமைகிறது. பக்திநோக்கு; இலக்கிய நோக்கு; பயன்நோக்கு, பண்பாட்டு நோக்கு, படிப்புநோக்கு ஆய்வு நோக்கு; அறிவுநோக்கு; தனிமனிதநோக்கு; சமூகநோக்கு எனும் பல்வேறு முனைப்பட்ட நோக்கு நிலைகள் பக்திமலரிலே படியலாம். அவரவரது கண்ணோட்டத்திலேயும் நோக்கு நிலையிலேயும் நுண்ணாய்வு நோக்கு இடம்பெறவும் "பக்திமலர்" இடம் தருகிறது. தமிழ்மொழி பேசும் பலர் வெளிக்காட்ட மறுக்கும், ஆழமான கொள்கைகளை இந்தப் "பக்திமலர்" செப்பும்.

பக்திமலர் மாணவர்க்கும், ஆய்வாளர்க்கும் பயன்தரும் மலராகவே

அமையும். சமய உணர்வும், சமய அறிவும், சமயம் பற்றிய செய்திகளும் இம்மலரிலே இடம்பெற்றுள்ளன. திருவாசக சுவாமிகள் என்று போற்றப்படும் சபாரத்தின சுவாமிகள் பற்றிய செய்திகளை இப்பக்திமலர் ஆழமாகத் தருகிறது. பல பெரியார்கள் இந்த மலரிலே கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். கட்டுரைகளின் பொருளிலே அவர்களது கருத்துச் சுதந்திரம் அவர்கள் எழுதியவாறே அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. “பக்திமலர்” பண்பாட்டைப் பரப்பும் மலராகும். பார்போற்றும் மலராயும் மலர்ந்துள்ளது. பிரபஞ்சமே சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாட்டைக் கொண்டு தானே பெரிதும் அறிவுசார்ந்த ரீதியிற் பேசப்படுகிறது. அத்துடன் ரிஷிகளும், ஞானிகளும், முனிவர்களும் இத் தொடர்பிலே பரக்கப் பேசப்படுகின்றனர். ஆகவே “பக்திமலரும்” பரக்கப் பேசப்படுவது நியாயம் தானே! இவ்வாறானதோர் “பக்திமலர்” வெளிவர வேண்டும் என்று மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பணிபுரிந்தோர் திருவாசகம் சுவாமிகள் தெண்டர்சபை, ஆட்சிக் குழுவினர்களாவர். அவர்களுக்கு எமது வணக்கமும் நன்றிகளும் உரித்தாகுக. எம்மை இம்மலரின் ஆசிரியராகத் தெரிவு செய்த தொண்டர் சபையினருக்கு எனது தனிப்பட்ட ரீதியிலான நன்றிகளையும் வணக்கங்களையும் உரித்தாக்குகின்றேன். திருவாசகம் சபாரத்தின சுவாமிகள் தொண்டர்சபையின் தலைவர் திருப்பணித் தவமணி எஸ். தியாகராசா (S. T. R) அவர்கள் செயலாளர் திரு. தம்புதுரைராசா அவர்கள், பதிப்பாசிரியர் திரு. வே. திருநீலகண்டன் அவர்கள் ஆகியோர் என்றும் என்பணிகளுக்கு ஆதர்ஷபுருஷர்கள். என் பணிவான வணக்கத்தினை இவர்களுக்கு உரித்தாக்குகின்றேன். “பக்திமலர்” மிகவும் மதிப்புக்குரியதாய் வெளிவர உதவிய தலைவர் (STR), உபதலைவர் திரு. வே. திருநீலகண்டன் அவர்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். இறை பணியிலே இவர்கள் அனைவரும் நீடு சுகானந்தப் பெருவாழ்வு வாழவேண்டும் என்று வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

வணக்கம்!

வாகீசகலாநிதி,
கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்
(மலராசிரியர்)

திருக்கேதீச்சரம் திருவாசக சுவாமிகள் என அழைக்கப்படும் ஸ்ரீமத் சபாரத்தன சுவாமிகள் தொண்டர் சபையின் தலைவர் 'திருப்பணித் தவமணி' எஸ். தியாகராசா (S. T. R) அவர்கள் வழங்கிய

வாழ்த்துச்செய்தி

திருக்கேதீச்சரம் திருவாசக சுவாமிகள் என அழைக்கப்படும் ஸ்ரீ சபாரத்தின சுவாமிகள் தொண்டர் சபை ஸ்ரீமத் சபாரத்தின சுவாமிகளின் நூற்றாண்டு ஜயந்தியைக் கொண்டாடும் வைபவத்தை யொட்டி "பக்திமலர்" எனும் பெயரிலே திருவாசகம் பற்றியும், சுவாமிகள் பற்றியும் சித்தர்கள் பற்றியும், ஞானிகள் "வாழ்வும வரலாறும்" பற்றியும் சிறப்பானதொரு "பக்திமலர்" - ஞானமலரை வெளியிடுவது குறித்து எனது மனமகிழ்சியைத் தெரிவித்து வாழ்த்துவதிலே பொருநிறைவடைகின்றேன்.

அறிஞர்கள் பலரது அருமையும் பெருமையும் வாய்ந்த விஷய ஞானிக்க அரிய பல கட்டுரைகளைத்தாங்கி வெளிவரும் "பக்திமலர்" எம் சமயத்தவர்களாலே காலங்காலமாகப் போற்றிப் பயன்படும்படியாக அமையும் என்பது எனது பெரு நம்பிக்கை. தொண்டர்சபையின் கௌரவ செயலாளர் திரு. த. துரைராசா அவர்களும், மலராசிரியர், சித்தாந்த பண்டிதர், வாகீசகலாநிதி. கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் M.A அவர்களும், தொண்டர்சபையின் உபதலைவரும் லக்ஷ்மி அச்சக உரிமையாளரும் சமூகத்தொண்டருமாகிய திரு. வே. திருநீலகண்டன் அவர்களும் இந்தப்பாரிய "பக்திமலர்" வெளியீட்டில் மிகுந்த உற்சாகத்துடனும் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் செயற்பட்டுப் பெருமை மிகு சாதனையை நிலைநாட்டியுள்ளனர். சைவமும் தமிழும் அடியார் வழிபாடும் நீடு நிலைபெற இந்தப் "பக்திமலர்" மணம் பரப்பி இறை நல இன்பஞ் செய்வதாக என வாழ்த்தியமைகின்றேன்.

வணக்கம்!

தலைவர்,
ஸ்ரீ சபாரத்தன சுவாமிகள்
தொண்டர் சபை,

அன்புடன்,
'திருப்பணித் தவமணி'
எஸ். தியாகராசா (S. T. R)

உருகாத மனந்தனையும் நெக்குருக்கி
உளமார சிவபிரானின் பதமே சேர்க்கும்
பெருவாசகத் தேனைப் பொழிந்து மாந்தர்
பேரின்ப வாரிதியில் ஒன்று சேரத்
தருமாசபார்தன் செம்மல் சேவை
தாரணியில் மாந்தரது நெஞ்சில் என்றும்
திருவாசகம் போலத் தித்தித்தன்பாய்த்
திகழ்ந்திடுமே சபாரதன்ம் வாழி வாழி

மங்களம்

ராகம்: சுருட்டு

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

திருவாசகஸ்வாமிக்கு
ஜெயமங்களம் தமிழ்
திருவாசகத்தேனுக்கு
சுபமங்களம் - (திரு)

அனுபல்லவி

பெருமாசானாம் சபா
ரத்தினக்குருமணிக்கு
திருவாசகம் மாந்தும்
தன்னடியார்களுக்கும் - (திரு)

சரணம்

அருட்டீஜாதி காட்டிடும்
ஆனந்தக் குருமணிக்கு
பொருட்பாச ற்றமிழ்ச்சுவை
பொலிந்தூட்டுபவருக்கும்
இருட்பாதை விலக்கியே
இன்பவழிகாட்டுபவர்க்கும்
அருட்டிரு நயனத்தால்
உருக்கிடும் வாசகர்க்கும் - (திரு)

சுபம்

மஹா வித்துவான்
பிரம்மரீ. ந. வீரமணிய்யர்

கொழும்பு இராமகிருஷ்ணமிசன் தலைவர்
சுவாமி ஆத்மகனானந்தா அவர்களின்

வாழ்த்துச்செய்தி

திருக்கேதீச்சரப் பெருமானை நினைத்ததும் அடுத்துப் பக்தர்கள் மனதில் மலரும் எண்ணம் ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகளைக் குறித்த தாகவே இருக்கும். அந்த அளவிற்கு திருக்கேதீச்சரப் பெருமானது சன்னதியில், அவரது திருவருள் நிழலில் வாழ்ந்து, திருவாசகத் தேனை இதயபூர்வமாக சுவைத்து, மற்றவர்களும் அச்சுவையில் நாட்டம் கொள்ள வைத்த பெருமை படைத்தவர் ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகள் என அறியும் போது மனம் தூய்மை பெறுகிறது.

திருவாசகம் ஆராய்ச்சிக்குரிய நூலன்று. இறைநாட்டம் கொண்ட சாதகனது உள்ளத்துடிப்பையும், மன ஏக்கத்தையும் அவ்வாறே அவன் அனுபவிக்கும் இறைபக்தியின் உணர்வு நிலைகளையும் துல்லியமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டும் நூல் அது. அந்நூலில் திரும்பத் திரும்ப ஆழ்ந்து, அந்த உயர்ந்த உணர்வு நிலைகளை ஓரளவேனும் ஒருவர் எட்டிப்பிடிக்க முயன்றால் அதுவே அவரது வாழ்க்கையின் பெரும்பேறாக அமையும்.

திருவாசகம் சுவாமிகள் எனப் போற்றப்படும் அளவிற்கு அந்நூலில் ஒன்றி வாழ்ந்த ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகளது நூற்றாண்டு விழாவில் அவரது நினைவை பக்தியுடனும், மரியாதையுடனும் போற்றி அமைகிறோம்!

வணக்கம்!

அன்புடன்
சுவாமி ஆத்மகனானந்தா

இந்துசமய விவகார அமைச்சின் செயலாளர்
திரு. க. பரமேஸ்வரன் அவர்களின் வாழ்த்துச்செய்தி

பேச்சும் மூச்சும் திருவாசகம்

திருக்கேதீச்சரம் திருவாசகம் ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகளின் நூறாவது ஜனனதின விழாவினையொட்டி வெளியிடப்படும் பக்தி மலருக்கு எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மிக்க மகிழ்வுடைகின்றேன்.

ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகள் திருக்கேதீச்சரத்தைத் தனது தவ நிலையமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர். பேச்சும் மூச்சும் திருவாசகம் எனவே நினைத்திருந்தவர்.

“திருவாசகப் பெருங்கடல்” எனப் போற்றப்பட்ட சுவாமிகள் திருவாசகப் பதிகங்கள் அனைத்தினதும் நுட்பமான உட்பொருளை உணர்ந்தவராகவும், அவற்றை அனுபவித்தவராகவும் இருந்ததோடு பல நூற்றுக்கணக்கான அடியவர்களுக்கு அவற்றைப் போதித்தும் வந்தார்.

நெஞ்சு நெக்குருக திருவாசகப் பாடல்களைப்பாடி அவற்றின் உரையையும் விளக்கியவர் சுவாமிகள். அவரிடம் பாடங்கேட்டவர்கள் பலரும் திருவாசகத்தின் ஆழ்ந்த கருத்துக்களில் ஊறித் திளைக்குமாறு மிகவும் ஈடுபாட்டுடன் கருத்துக்களை உரைத்தவர்.

சுவாமிகளின் பணிகளை நினைந்து போற்றும் வண்ணம் இவரது அடியவர்கள் அவர்மீது அளப்பரும் பக்தியைக் கொண்டிருந்தனர். இன்றும் அவர்கள் அதே பக்தியுடன் அவர் பெருமையைப் பேசுவதோடு, அவரது புகழையும் பரப்பி வருகின்றனர்.

ஆண்டுதோறும் அவரது நினைவு தினத்தில் குருபூஜைகள் கொண்டாடப்படுவது அவர்தம் சிறப்பை மேலும் கூட்டுவதாக அமைகின்றது.

இப்பணிகளை முன்னின்று நடாத்தும் சுவாமிகளை நன்கறிந்த அடியவர்கள் அனைவரும் பெரும்பேறு பெற்றவர்கள். அவர்தம் பணி மேலும் பெருகவேண்டுமென்ப பிரார்த்திக்கின்றேன்.

“பக்திமலர்” ஆன்மிகச் சிறப்பு மிக்க கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவர எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

க. பரமேஸ்வரன்
செயலாளர்

இந்து சமய விவகார அலுவலர்கள் அமைச்சு

**இந்துசமய விவகார அமைச்சின் உதவிச் செயலாளர்
திரு. ப. க. பரமலிங்கம் அவர்களின்**

ஆசிச்செய்தி

திருக்கேதீச்சரம் ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகளின் நூற்றாண்டு ஜயந்தி தினம் 28-03-2004^{ஆம்} ஆண்டு வருகிறது. நூற்றாண்டு விழா வைக் குறிக்குமுகமாக வெளியிடப்படும் பக்திமலருக்கு இந்த வாழ்த்துச்செய்தியினை வழங்குவதில் மட்டற்ற மனமகிழ்வு எய்துகிறேன்.

திருவாசகம் பற்றிய கட்டுரைகளையும், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பற்றிய வரலாற்றினையும், சித்தர் மரபு பற்றிய செய்தி களையும் பக்தியை வருவிக்கும் ஞானிகள், சாதுக்கள், முனிவர்கள், ரிஷிகள், தவசிரேஷ்டர்கள், அடியார்கள் பற்றிய நடைமுறைத் தெய்விக அனுபவ வரலாறுகளையும் தாங்கி வருகின்ற பக்திமலர் இந்த இருபத்தொராம் நூற்றாண்டின் அற்புதமான வெளியீடாக மலரவுள்ளதெனவும் அறிய முடிகிறது. தமிழகத்து ஈழத்து அருளாளர்கள் பலரது சமய ஞான அனுபவங்கள் எழுத்துருவிலே வெளிவரவிருப்பது அறிந்து பெரிதும் மகிழ்கின்றேன். சித்தர்களது தத்துவம் விளங்குவதற்கு அரியது. குறிப்பாக ஸ்ரீ சபாரத்தின சுவாமிகள் திருவாசகத் தேனுக்குள் முக்குளித்து முத்துக்களை எடுத்த மகான். அவரது உயர்ந்த மெய்ஞ்ஞானமும், சித்தாந்தப் பரிபாஷையும் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு உதவும் பொருட்டுத் தொண்டர் சபையினர் எடுத்துள்ள இப்பெரும் பணியான “பக்திமலர்” வெளியீடு சிறப்புற அமைந்து பக்தி உலகுக்கு வளம் சேர்ப்பதாகவென வாழ்த்துகின்றேன்.

வணக்கம்!

ப. க. பரமலிங்கம்
மேலதிகச் செயலாளர்

நிந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர்
திருமதி. சாந்தி நாவுக்கரசன் அவர்களின்

வாழ்த்துச்செய்தி

திருக்கேதீச்சரம் திருவாசகம் ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகளின் 100ஆவது ஜனன விழாவினை ஒட்டி வெளியிடப்படவுள்ள பக்தி மலருக்கு எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மிக்க மகிழ்வடைகின்றேன்.

நமது காலத்திலே வாழ்ந்த ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகள் ஒரு அருட்டுறவியாவார். தனது வாழ்வு முழுவதையும் திருவாசகத்தின் பெருமையை பரப்புவதற்கே அர்ப்பணித்தவர் அவர்.

தேவாரப்பாடல் பெற்ற திருத்தலமான திருக்கேதீச்சரத்திலே மடம் அமைத்து அடியவர்களுக்கு அமுது செய்ததோடு, திருவாசகம் எனும் தேனையும் அள்ளிப்பருக வழியமைத்துத் தந்தவர் சுவாமிகள்.

திருக்கேதீச்சரத்திலே ஒரு விவசாயியாக உழைத்துப் பெற்ற ஊதியத்திலே அவர் தமது சமயப் பணியையும், சமுதாயப் பணியையும் ஆற்றினார். கர்மயோகியாக வாழ்ந்த அந்த அருளாளர், ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்களின் கர்மவினைகளைப் போக்கும் வைத்தியநாதனாகவும் விளங்கினார்.

தம்மிடம் அருள்தேடி வந்த பக்தர்களுக்கு மிகவும் ஆனந்தத்துடன் திருவாசகப் பாடல்களைப் பாடியும், கருத்தைத் தெரிவித்தும் நல் வழிகாட்டியவர் சுவாமிகள். அதுபோன்றே அவரையே குருவாக ஏற்று வழிபட்ட பல பக்தர்கள் நினைத்த மாத்திரத்தே நேரில் தோன்றி அருள்புரிந்து அற்புதங்களை நிகழ்த்தியவர். பக்தர்களின் இல்லங்களையும், உள்ளங்களையும் தாமே தேடிச்சென்று இறைவனின் பெருமையை உணர்த்தினார். அத்தகைய மாகபுருஷர் வாழ்ந்த காலத்தில் மிகவும் குறைவான பக்தர்களே அவரை அறிந்திருந்தனர். ஆயினும் அவரது சமதிக்கு பின்னர், மேலும் ஆயிரக்கணக்கானோர் அவரை அறிந்து போற்றும் வாய்ப்புக் கிட்டியுள்ளது. மறவிற்புலோவில் அமைந்துள்ள அன்னாரின் நினைவாலயம், அவர்தம் அருட்பெருமைக்குச் சான்றாக விளங்குகின்றது.

சுவாமிகள் நினைவாகக் கொழும்பிலே அமைக்கப்பட்டுள்ள தொண்டர்சபை கடந்த பல ஆண்டுகளாக அவரது குருபூஜைகளைத் தவறாது அனுட்டித்து வருகின்றது. தொடர்ந்து இக்குருபூஜை வழி பாடுகளிற் பங்கேற்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தமைக்காக நான் மிகவும் மகிழ்வடைகின்றேன். சுவாமிகளின் பெருமையை அனைவரும் அறியும் வண்ணம் தொண்டாற்றும் சபையினை மனமாரப் பாரட்டுகின்றேன்.

சுவாமிகள் புகழ் என்றும் நிலைப்பதாக!

சாந்தி நாவுக்கரசன்
பணிப்பாளர்

கிந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் உதவியுடன் பணிப்பாளர்
திரு. வி. குமார் வடிவேல் அவர்களின்

வாழ்த்துரை

திருக்கேதீச்சரம் திருவாசகம் ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகளின்
100ஆவது ஜனன விழா பக்தி மலர் வெளியீடு

1988 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட திருக்கேதீச்சரம் திருவாசகம் ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகளின் தொண்டர்சபை 2004ஆம் வருடம் சுவாமிகளின் 100^{ஆவது} ஜனன விழாவிலே “பக்திமலர்” வெளியிட முன்வந்துள்ளமை சுவாமிகள் பால் ஈழமக்கள் கொண்டிருக்கும் பக்திப் பேரன்பிற்கு எடுத்துக் காட்டாகும். இம்மலரில் எனது வாழ்த்துரையும் இடம்பெற வேண்டி விடுத்த அழைப்பிற்கு என்றென்றும் நன்றியுடையேன்.

இத்தொண்டர்சபை வருடாந்தம் சுவாமிகளின் நினைவாக நிகழ்த்தும் பூஜை, பிரார்த்தனைகள், சமயச் சொற்பொழிவுகள் யாவும் மனதின்னும் அகலாத பக்திச் சுடர்களெனலாம். நூலக வளர்ச்சியிலும் ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபடும் தொண்டர் சபையின் நிர்வாகிகளது ஆர்வமும், ஊக்கமும் இச்சபையின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அமைந்துள்ளன.

திருவாசக சுவாமிகள் ஆன்மீக வழிகாட்டியாகவும், செயல் வீரராகவும் விளங்கியதை குருபூஜைத் தினச் செய்திகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. சுவாமி அவர்களது வழியிலே தம்பணிகளை மேற் கொள்ளும் இத்தொண்டர் சபையின் செயற்பாடுகள் புதுப்பொலிவு பெற்று வளம்பெற எனது வாழ்த்துக்கள்.

வி. குமார் வடிவேல்

உதவிப்பணிப்பாளர்,

கிந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

கவிஞர், கலாநிதி வி. கந்தவனம் அவர்களின்

அருளோங்கும் ஐயன் விழா

திருவா சகமென்னுஞ் செறிகடலில் மூழ்கிச்
சரிநேர் முத்துக்கள் தாம்குளித்துப் - பரிசாக
எல்லோர்க்கும் ஈந்த சபாரத்தின ஞான
வல்லானை வாழ்த்திவாழ் வாம்.

சபாரத் தினத்தென்றல் சரிதை கேட்பாரின்
அவாவிட் டகன்றோடும் அன்பூறும் - சிவாய
நமவூன்றும் ஞானச் சுடர்தோன்றும் ஏனைச்
சுமைநீங்குந் தோன்றுஞ் சுகம்.

அற்புதங்கள் செய்த ஆன்மீக வள்ளல்
நற்பதங்கள் போற்றி நடத்திட்டால் - பெட்புறவே
செறிந்தானுந் தீயவினை தீர்த்து வாழ்வைச்
சிறந்தோங்கச் செய்யுந் திரு.

ஆளும் பதிதன்னில் ஆன்ற மடம்கட்டிச்
சூழும் அடியார்க்குச் சுகஞ்செய்தே - நாளும்
சைவம் வளர்த்திட்ட சான்றோன் நூற்றாண்டை
உய்யக் கொண்டாடு வோம்.

திருவா சகமலரைத் தேன்வண்டாய் மாந்திப்
பரஞானம் பெற்றுப் பதர்களையும் - உருகவைத்த
ஐயன் நூற்றாண்டை அருளோங்க நாட்டும்
மெய்யன்பர் வாழ்க விளங்கி

கவிஞர்,
கலாநிதி வி. கந்தவனம்
கனடா.

திருக்கேதீச்சரம் திருவாசகம்
ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகள் நூற்றாண்டுக்

கவிதாஞ்சலி

(முழுவதும் வெண்டளையாலான ஆறடித் தரவு கொச்சகக்கல்ப்பா)

- 1) காடாக மேல்வளர்ந்து கல்லுமுள்ளு மாய்நிறைந்து
தேடாத பூமியாய்ச் சீரழிந்த மாந்தையிலே
நாடாத செல்வமாய் நல்லதொரு தேன்பொந்துக்
கீடாக வேதுமிலை யென்றாரெம் நாவலனார்
பீடான கோற்றேனைப் பெற்றிடுவோ மென்றெண்ணி
ஓடா யுழைத்தவரில் ஒப்பற்றோன் நியன்றோ.
- 2) பண்ணிசை யாள னியத்தோடு கூடவே
தண்ணிய வாசகத் தேனினை வார்க்கவும்
உண்ணிலை ஒண்பொரு ளுன்திரு வாயினால்
எண்ணரு மின்னமு தென்னப் பெருக்கினை
அண்ணலே அன்பர்க ளார்வமோ டேற்றுகும்
விண்ணவர் தம்மினும் மேலின்ப மெய்தினார்.
- 3) நூலறிவு மாந்தர் நுவலும் பொருளுரைகள்
மேலும் மயக்கத்தை மேம்படுத்தல் கண்டோமால்
ஆல நிழற்றெய்வ மான குருதேவே
சாலப் பிழிந்தெடுத்துச் சாறாய்ப் பயன்விரிப்பாய்
பாலுற்றுச் சூழ்ந்தோர் பனுவற் சவைதெளிவர்
மேலவாம் பேரருளின் மேன்மைய. தம்மானாய்.

- 4) ஓயா துனதுழைப்பால் ஓய்ந்துலர்ந்த துன்மேனி
மாயாத ஞானவொளி மன்னினின்று மேலெழுந்து
வாயாலே வார்த்தை மணிவா சகமாகத்
தூய்தான கண்ணிணையின் சொல்லரிய சூழொளிதான்
தாயான தத்துவத்தின் தண்கருணை தான்காட்டும்
ஆய்வாரார் நின்னியல் அற்புதங்கா ணம்மானாய்.
- 5) சேலாரும் பாலாவித் தீர்த்தத்தில் நீராடிப்
பாலார்ந்த தென்னப் பரந்துபட நீராடி
மேலாய வாசகத்தேன் மெல்லிதழி லேயொழுக
நாலாய வேதத்தின் நாதன்கே தீச்சரன்றன்
மேலா யுளமீர்க்க மெல்ல வடிபெயர்க்குங்
காலார்ந்த மண்துகளெங் கண்ணொற்றிப் போற்றுதுமே.
- 6) இன்னா ரினியா ரெனப்பேத மில்லாதே
முன்னாலே வந்தோர் முகமலர மூரலித்துப்
பன்னாளங் கூடிப் பழகியவ ராமென்ன
அன்னார்கொ ளாசங்கை யத்தனையுந் தீர்த்தருளுந்
தன்னே ரிலாச்சபா ரத்தினமாம் நன்முனிநின்
பொன்னான பாதமலர் பூண்டும்மைப் போற்றுதுமே.

ஆக்கம்

புராண வித்தகர்

மு. தியாகராசா

-
- 1) ஈடாக - சமமாக, பீடான - பெருமையான, கோற்றேன் - கோல் - தேன்
2) இயம் - இசைக்கருவி, உண்ணிலை, ஒண்பொருள் - உள்ளே
நிலைபெற்றிருக்கும் (ஞான) ஒளியான அர்த்தத்தை - தத்துவார்த்தம்
3) நுவலும் - சொல்லும், ஆலநிழற்றெய்வம் - தட்சணாமூர்த்தி,
சால - மிகுதியாக, பாலுற்று - பக்கத்தில் நெருங்கி,
4) தூய்தான - பரிசுத்தமான
5) சேல்ஆரும் - சேல்மீன் நிறைந்த, கால்ஆர்ந்த - காலின்பொருந்தி நிறைந்த
6) ஆசங்கை - சந்தேகம் - மூரலித்து - புன்முறுவல் செய்து

திருவாசக சுவாமிகளின் சிவபதக்கோள்நிலை

பரப்பிரம்மம் ஆகிய இறைவன், பஞ்சபூதங்களாகிய இந்த பிரபஞ்ச வடிவமாகக் காட்சி தந்து கொண்டிருக்கின்றார். பஞ்சபூதங்களான நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் இவைகளின் பல வேறுபட்ட கலவைகளின் தோற்றமே இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் பொருட்கள். மனித உடலும் இந்த நியதிக்குட்பட்டதே.

பிரபஞ்சம் என்று சொல்லும்போது பரந்து விரிந்துள்ள வானமும், அதில் உலாவுகின்ற பூமி உட்பட ஏனைய கோள்களும் இதில் அடக்கம். கோள்களின் அசைவுகள் இயற்கையில் மாற்றங்களை உண்டு பண்ணும்போது, பூமியில் உயிரினங்கள் தோன்றின. புல்லாசி, பூடாகி, புழுவாகி, மரமாகி இப்படி பரிணாமத் தோற்றத்தின் பின்பு மனிதன் தோன்றினான் என்பதை மெய்ஞானிகள் முதல் விஞ்ஞானிகள் வரை ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர்.

இதனால்தான் மனிதனது ஜனனம் என்றவுடன் அவன் பிறக்கும்போது அமைந்துள்ள கிரகநிலைளைப் பற்றி ஆராய்கின்ற அருமையான ஜோதிடக்கலை வேதகாலம் தொட்டே எம்முடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. மனிதனது எதிர்காலம் வளமாக அமைய வேண்டுமாயின் அவன் பிறக்கும்போது கிரகங்கள் நல்ல நிலையில் இருக்கவேண்டும். மாறாக ஒருவனது வாழ்க்கை நலமாக அமைந்திருந்தால் நிச்சயமாக அவன் பிறந்தபோது கிரகங்களும் நல்ல நிலையில்தான் இருந்திருக்க வேண்டும்.

எமது வணக்கத்துக்குரிய சீவன் முத்தராம் திருக்கேதீச்சரம் திருவாசகம் ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகள் பூலோகத்தில் ஜனனமாகிய அன்று 1904-03-28ஆம் நாள் மிகப்பெரிய புண்ணியம் செய்திருக்கிறது. ஒரு ஞானப்பழத்தை உலகிற்குத் தந்த பொன்நாள் அல்லவா அது.

சுவாமிகளின் 100அவது ஜனன விழாவை நாம் எல்லோரும் பக்தி சிரத்தையுடன் கொண்டாடுவது உவகை தருகிறது.

சுவாமிகள் தமது அவதார கருமம் இனிதே நிறைவேற்றப்பட்டதை உணர்ந்து இந்த உலகத்தை விட்டுச் சிவன் தாள் அடைந்தமையும் ஒரு முக்கியமான நாளாகவே கொள்ளப்படுகிறது. 1988-01-25 தை மாதம் பூர்வபக்க ஸப்தமி திதியில் அவர் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்துள்ளார். இது சாதாரண ஸப்தமி அல்ல “ரதஸப்தமி” என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்ற, பாரதத்து பீஷ்மாச்சாரியர் இவ்வுலகை விட்டுப் பரமபதம் அடைந்த தினமாகும். கிரகங்கள் எம்மை ஆட்டு விக்கின்றன. ஆனால் ஞானிகள் கிரகங்களைக் கட்டித் தமது எண்ணப்படி நடக்க வைக்கின்றார்கள். எப்படி பீஷ்மர் உத்தராயண காலம் வரும்வரை அம்புப் படுக்கையில் இருந்து, தைமாதம் உத்தராயணம் வந்ததும் பூர்வபக்க ஸப்தமி திதியைத் தேர்ந்தெடுத்து யாக்கையை விட்டாரோ, அதேபோல் எமது சுவாமிகளும் அதே தினத்தில் தமது ஊனுடம்பைக் களைந்தமை எமக்கு ஒருபுறம் ஆச்சரியமாகவும், மறுபுறம் பயபக்தியாகவும் காணப்படுகிறது. எதிர்வரும் 28-03-2004 இல் சுவாமிகளின் 100வது ஜனனதினம். நாம் எல்லோரும் கூடி பக்தி சிரத்தையுடன் இந்நாளில் அவரது திருவடிகளை ஆராதித்து உய்வு பெறுவோமாக.

குருவே சரணம்! குருதாள் சரணம்!

ஆயர் பாடி இராமகிருஷ்ணன்
ஜோதிட ஆய்வாளர்

'ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கிய சுவாமிகள்'

தித்திக்கும் திருவாசகத்தில் தோய்ந்து தெளிவு பெற்றவர் எங்கள் சபாரத்தினம் சுவாமிகள். அவருடைய திருவுடம்பு திருவாசகத்துக்கு உருகிய ஒளி உடம்பு. நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் திருவாசகத்தை ஓதி ஓதி உள்ளொளி பெற்றவர். இத்துணை அருள் நலம் வாய்க்கப் பெற்ற அனுபூதிமாண்கள் ஒரு சிலராவது வாழ்வதால்தான் உலகம் நிலைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பது சான்றோர்களின் கருத்து.

திருக்கேதீச்சரம் ஈழத்தில் பாடல் பெற்ற திருத்தலம் என்ற பெருமைக்குரியது. இங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் திருமடங்களை அருள் மடங்களாக மாற்றிய பெருமை சபாரத்தினம் சுவாமிகளுக்கு உண்டு. ஒருமுறை அவர் முன்னிலையில் சென்று அடங்கி ஓடுங்கி நின்றேன். இருக்கப்பணித்து ஒரு திருவாசகத்தை ஓதவும் பணித்தார். அவர்களே முதலடியையும் கூறித் தொடக்கி வைத்தார்.

**"நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து நீயேயாட்கொண்டாய்
மாயப்பிறவி உன்வசமே வைத்திட்டிருக்கும் அதுவன்றி
ஆயக்கடவேன் நானோதான் என்னதோ இங்கதிகாரம்
காயத்திடு வாய் உன்னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே"**

என்ற பாடலைப் பாடியவுடன் அதன் பொருளை மிகத் தெளிவாக ஞான உபதேசம் போன்று எனக்கு உணர்த்தியருளினார். ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருக்கேதீச்சரம் திருவாசக மடமுன்றலில் நடைபெற்ற சம்பவம் இதுவாகும். இதனைத் தொடர்ந்து ஆண்டுதோறும் திருவாசக விழாவுக்குச் செல்லும் போது சுவாமிகளின் அருளுரைகளைச் செவிமடுக்க வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஆதம் தாகமுள்ள எத்தனையோ அன்பர்கள் சுவாமிகளின் அருள்வாக்கினால் அமைதியும் ஆனந்தமும் அடைந்துள்ளனர். நான்யார் என்னுள்ளமார் ஞானங்களார் என்னையாரறிவார் என்ற திருவாசக வாக்குகள் சுவாமிகளுக்கு மேலும் மேலும் தித்திப்பையூட்டியது. பழுத்த மனம், பெரும் பக்தி, ஞானநடை, வாக்குறுதி அனைத்தையும் இவர்களிடம் காணக்கிடைத்தது எமது பாக்கியமாகும். சுவாமிகளின் சமதி மறவன்புலவில் அமைந்திருப்பது எமக்கெல்லாம் ஒரு நினைவாலயமாக விளங்கி வழி காட்டுகிறது. இம்முயற்சியில் ஈடுபடும் அன்பர்கள் பெரும் பாக்கியசாலிகள் அன்றோ! அடியேனும் திருவாசகச் சுவாமிகளின் திருவடிகளை வழுத்தி அமைகின்றேன்

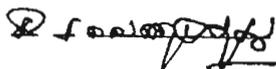
கலாநதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி ஜே. பி
தலைவி, ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்.
தெல்லிப்பளை.

திருக்கேதீஸ்வரம் சபாரத்தினம் சுவாமிகள்

(1904-1988)

உயர்திரு சபாரத்தினம் சுவாமிகள் ஒரு தீர்க்கதரிசி, கர்மவீரர். இவர்கள் திருக்கேதீஸ்வரத்தில் வெறுமனே திருவாசகத்தைப் பாராயணஞ் செய்தும், மற்றவர்களை திருவாசகத்தில் ஈடுபடுத்தியது மட்டுமல்ல அடியார்களை உபசரித்து அமுது வழங்கியவர். சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் ஐயாவுக்கு வலது கையாக இருந்து பல பணிகள் செய்துள்ளார்கள். திருவாசக மடம் நிறுவி விழா நடத்த ஏற்பாடு செய்தார். வைத்தியநாதன் ஐயா ஏற்பாட்டில் கௌர் சர் பாடசாலை கட்டி முடித்தார். நெசவுசாலை கட்டி முடித்தார். தனித்து நின்று திருவாசக மடத்தில் 35 அடி நீளக் கிணறு உண்டு பண்ணினார். அதுமட்டுமல்ல அவர்கள் நல்லூர்த் திருவிழாவுக்கு விசேடமாக தேர்த்திருவிழாவுக்கு திருக்கேதீச்சரத்தில் இருந்து கால் நடையாகவே வருவார். ஒருநாள் வெள்ளாங்குளத்தில் ஓர் காட்டுயானை இவரை மறித்தது. உடனே உன்னிடத்தில் இருப்பது தான் என்னிடத்தில் இருக்கிறது என்று நின்று விட்டார். யானை வணக்கம் செய்து திரும்பி விட்டது. என்னே அற்புதம்.

திருக்கேதீச்சரம் குடிசையில் சுவாமிக்குத் தொண்டு செய்துவந்த பஞ்சாட்சர அம்மா மரணப்படுக்கையில் இருந்தபோது சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தார்கள். நாங்கள் சுவாமிகள் இல்லை என்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்தபோது சுவாமிக்குத் திருவருள் உணர்த்த திடீரென சுவாமிகள் திருக்கேதீஸ்வரம் வந்து சேர்ந்தார். சுவாமி வந்தபின்தான் அம்மா இறைவனடி சேர்ந்தார். அவர்கள் ஓர் அற்புத சுவாமிகள் அவரின் பெருமையை எழுதி முடியாது. சிதம் பரம் நடராசருடன் நத்தனார் மாணிக்கவாசகர் போல சேர்ந்திருப்பார். இந்திய யாத்திரை கால்நடையாகச் செல்வார். சிதம்பரத்தைக் கண்டு அந்த எல்லையைக் கடவாமல் அங்கேயே இருப்பார். அவர் எனக்கு முன்னரே திருக்கேதீஸ்வரத்தை அடைந்து திருப்பணிகள் முற்றுவிக்க உறுதுணையாய் இருந்து சும்பாபிஷேகம் கண்டு ஆனந்தம் அடைந்தவர். அவர் திருவடிக்கு நாம் வணக்கம் செய்து அவரின் திருவருவத்தை மனதில் பதித்து வணங்குவோமாக. சுவாமிகள் திருக்கேதீஸ்வரத்தில் இருந்திருந்தால் கோயில் மூடப் படாது நாமும் அனாதைகளாக வெளியேறி இருக்கமாட்டோம். ஏதோ இருவினைப்பாசக் கயிற்றின் வழி ஆட்டுவிப்பானுடைய செயலை யார் அறிய முடியும்.

திருவாசகமடம்,
திருக்கேதீஸ்வரம்.

இந்துமதம் என்ற சொல்லின் அர்த்தமென்ன?

இந்து சமயம் ஏனைய சமயங்களினின்றும் வேறுபட்டது. வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முன் தோன்றியது. சிலர் ஹரப்பாநாகரிகத்துடன் தோன்றியது என்பர். சிலர் இருக்கு வேத காலத்துடன் தோன்றியது என்று கூறுகிறார்கள். தஸ்தாவேஜுகளுடன் கூடிய சரித்திரத்தை பொறுத்தவரை இருக்கு வேதத்துடன் சனாதனதர்மம் ஆரம்பித்துள்ளது. காலப்போக்கில் “இந்துமதம்” என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டது. ஆரம்ப வேதநாகரிகப் பிரதேசம் என்பது தற்போது ஆப்கனிஸ்தான், பாகிஸ்தான், மேற்கு இந்தியா எனக் கூறப்படுகிறது. குறிப்பாக சரஸ்வதி நதியே மிகக் புனிதமான தீர்த்தமாகவிருந்தது. ஆனால் சுவாத்திய மாற்றங்கள் காரணமாக இப் பெரியநதி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழிந்து போய்விட்டது. அண்மையில் “சட்டலைர்” படங்கள் மூலமாக சரஸ்வதி நதி பற்றிய அடையாளச் சுவடுகண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. பிற்கால வேதநாகரிகம் படிப்படியாக கங்கை, யமுனைப் பிரதேசத்துக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. இதிகாசம் (இராமாயணம், மகாபாரதம்) காலத்தில் இன்னும் வட இந்திய பெரும்பாலான பகுதிகள் காடாக இருந்தது. படிப்படியாக குடியேற்றம் இடம்பெற்றது. காலப்போக்கில் எல்லாவற்றிற்கும் (நாகரிகம், கலாசாரம், சமயம்) சிந்துநதிக்கு அப்பால் (மேற்கிலிருந்து) “ஹிந்துஸ்தான்” எனப் பெயர் பெற்றது. அஜ்ஜனங்கள் “ஹிந்துக்கள்” என்ற பெயர்; ஒரு வழக்கம் வந்தது. இருக்கு வேதத்தில் பல நதிகள் சமுத்திரத்தைச் சேர்வது போல், பல சமயப் பாதைகள் இறைவனைச் சேரும் எனச் சுலோகம் உண்டு. இச் சுலோகம் அக்காலத்தில் இந்து மதப் பாதைகள் பற்றித்தான். நிச்சயமாக இச்சுலோகம் 2500 ஆண்டுக்குப் பின் வந்த, 3000 ஆண்டுக்குப் பின் வந்த கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய சமயங்களைப் பற்றியதல்ல. இந்த இருக்கு வேத சுலோகம் காலம் காலமாக வந்த எல்லா மதங்களையும் பற்றியதென்பது ஒரு முட்டாள்தனமான கருத்தாகும். செமிதிக் சமயங்களில் ஒரேயொரு இறைதூதாவன், நிலையான நரகம், ஒரேயொரு ஜென்மம் மற்றும் பசுவதை அங்கீகாரம் என்ற கோட்பாடுகள் உள்ளன. சனாதன தர்மத்தில் அல்ல.

இந்து வேதாந்ததத்துவத்தில் ஒரேயொரு இறைவன் உண்டு. (ஏகம்சத்), பரமாத்மன், பரமசிவன், மஹாவிஷ்ணு, அல்லாஹ், ஜெஹோவா, பிதா எல்லாம் அதே இறைவன்தான். அதாவது பல சமயங்களில் இறைவனுக்குப் பல நாமங்கள் உண்டு. எனவே இந்துக்கள் சமமாக ஒவ்வொரு இதயத்திலும் இறைவனைக் காண்பார்கள். இக்கோட்பாடு அடிப்படையில் சகோதரத்துவத்துடன் ஜீவிக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா மதங்களும் உண்மையென வேதாந்தம் போதிக்கவில்லை. ஒரு இடத்திற்கு பல்வேறு பெயர்களிருக்கலாம். ஆனால் அந்த இடத்திற்கான சகல பாதைகளும் அங்கேதான் சேருமென்று சொல்லமுடியாது. சிலர் நினைக்கிறார்கள், “இந்து” என்றால் எல்லா மதங்களும் உண்மை, எல்லாப் பாதைகளும் ஒன்று என்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால் இது ஒரு மாபெரும் தவறான கருத்தாகும். இந்த சர்வமதம் சமபவ (எம்மதமும் சம்மதம்) விவேகமற்ற கொள்கை காரணத்தினால் இந்து மதத்தில் பலவீனம், மற்றும் அலட்சியத் தன்மையைக் காண்கிறோம். இந்த எம்மதமும் சம்மதம் கொள்கை அடிப்படையில் இந்துக்களுக்குள்ளேயே மதமாற்றப் பிரச்சினை தோன்றியுள்ளது. மேலும் எம்மதமும் சம்மதம் சம்பந்தமாக “எல்லோரும் பிறந்த மதத்தை மட்டும் பின்பற்றுங்கள்” என்ற கூச்சல் கேட்கின்றோம். ஆனால் உண்மையில் இந்து மதம் இவ்வாறு போதிக்கவில்லை. இந்து வரலாற்றிலும் அவ்வாறு கூறப்படவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான உதாரணங்கள் சுட்டிக்காட்டலாம். ஆனால் ஒரு உதாரணம் மட்டும் இங்கே முன் வைக்கின்றோம். தென்னாட்டில் பல ஆலயங்களில் நால்வர் (திருஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரமூர்த்தி, மாணிக்கவாசகர்) காண்பது போல் வடகிழக்கு இந்தியாவில் பல ஆலயங்களில் வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் மூவர்களை அவதானிக்கின்றோம். (சைதன்யர், நித்யானந்தர், ஹரிதாஸ்) ஆனால் ஹரிதாஸ் இந்து மதத்தில் பிறக்கவில்லை. பிற மதத்திலிருந்து இந்து மதத்தைத் தழுவி ஹரிதாஸ் என்று தீக்ஷிப் பெயர் பெற்றார். எந்த ஒரு இந்துவும் எல்லோரும் பிறந்த மதத்தை மட்டும் பின்பற்றுங்களெனக் கூறினால் அவன் ஒரு இந்து மதத்துரோகி என்பதை வன்மையாக விமர்சிக்க வேண்டும்.

இந்து மதத்தவர்களை மதம்மாற்றும் சம்பவங்களை நிற் பாட்டுவதற்காக ஒரு இருமுள் கரண்டி நடவடிக்கை அவசியமாகும். ஒன்று - எம்மதமும் சம்மதம் என்ற போலிக் கொள்கையை அகற்ற வேண்டும். இந்துக்கள் இந்து மதத்தின் மகிமையை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆலயங்களில் பூஜை மட்டும் இடம்பெற வேண்டாம். ஆலயம் தோறும் அறநெறிப்பாடசாலை, பஜனை, முதலியன வேண்டும். இரண்டு - சமூக சேவை (கர்மயோகம்) மேற் கொள்ள வேண்டும். மக்கள் சேவை மகேஸ்வரன் சேவை. அநாதை இல்லங்கள், அங்கவீனர்கட்கு உதவி, முதியோர்கட்கு உதவி, கல்வி நிலையங்கள் முதலியனவற்றிற்கு அணுசரணை செய்தல் வேண்டும். தேவஸ்தானங்களில் இதற்கு முன்னோடியாக செயல்பட வேண்டும். இக்கர்மயோக சேவை இந்து மதத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் மட்டுமல்ல. இச்சேவை அன்பு நெஞ்சத்துடன் மேற்கொள்ள வேண்டியது எங்கள் கடமையாகும். இன்னும் ஓர் எச்சரிக்கை தேவை. வறுமை என்பதுதான் மதமாற்றத் துக்குக்க காரணமென நாம் கூறலாகாது. முஸ்லிம் சமுதாயத்தில் ஏழை மக்களில்லையா? கிறிஸ்தவ மிஷனெறிகள் மதமாற்ற நோக் கத்துடன் அவர்களுடைய பொய்ப்பிரசாரத்தை முஸ்லிம் கிராமங் களிலும் தூண்டிவிடலாமா? இல்லை. ஆகவே எம்மதமும் சம்மதம் என்ற போலிக் கொள்கை அகற்றப்பட வேண்டுமென்பது அவசியமாகும். பலவீனமான வேர்களுடன் உள்ள ஒரு விருட்சம் சலபமாக வீழ்ந்துவிடும். ஆனால் பலமான வேர்களைக் கொண்டு ஒரு விருட்சம் ஒரு குறாவளியில் கூட விழமாட்டாது. இவ்வகையில் இந்துக்கள் தைரியமாக இருக்க வேண்டும். எனவே எம்மதமும் சம்மதம் கருத்துக்கள் கலைக்கப்பட வேண்டும். ஏனைய மதங்களை நாம் மதிக்க வேண்டும், அது ஒரு வேறுபட்ட விஷயம் தான்.

பசுவதையைப் பொறுத்தவரை இருக்கு வேதத்தில் அப்பழக்கம் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் சென்ற மூவாயிரம் வருட காலத்தில் பசுவதை மற்றும் மாட்டிறைச்சி புசித்தல் கடுமையாகத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. பசுவைப் பேணுதல் ஒரு பிரிக்க முடியாத இந்துக் கலாசார அம்சமாக இருந்து வந்துள்ளது. யார் மாட்டிறைச்சி புசிக்கிறானோ அவன் ஒரு இந்துவல்ல.

ஆரம்ப வேதத்தில் பல தெய்வங்களுள் இந்திரன் வழிபாடு பிரதானமாகத் திகழ்ந்தது. யஜுர் வேத காலத்தில் சிவ - விஷ்ணு வழிபாட்டு முறைகள் வளர்ச்சியே காணப்பட்டது. வேதங்களில் ஞானகாண்டம் (வேத - அந்தம்) சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆரம்பத்தில் இச் சுருதிகள் எல்லா வேதங்களையும் போல் கர்ண பரம்பரை முறையாக எழுதா மறையென்ற பெயருடன் பேணப்பட்டு வரும் வழக்கத்தில் இருந்தது. உபநிஷதங்கள் என்பது வேதங்களின் பசும்பால் - பகவத்கீதை என்பது அப்பசுவிலிருந்து வரும் பால் கறத்தல் போன்றதெனச் சொல்லப்படுகிறது. காலப்போக்கில் உபநிஷதங்களிலிருந்து மூன்று பெரும் வேதாந்த மார்க்கங்கள் உண்டாகப்பட்டுள்ளது. இவை அத்வைத (ஆதி சக்கராச்சாரியர்); வசிஷ்ட துவைத (இராமானுஜாச்சாரியர்), த்வைத (மதுவாச்சாரியர்) ஆகும். இன்னும் பொதுவாக “வேதாந்தம்” என்று சொன்னால் அத்வைத வேதாந்தம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சில பாண்டித்தியமற்ற வர்கள் நான் இந்துவல்ல; நான் சைவன் எனக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் எப்போதும் முதலாவது பஞ்சாக்ஷரம் (ஐந்தெழுத்து) தோன்றியது பற்றி இவர்களிடம் கேட்டால் அவர்கள் பதில்கூற முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். முதல் பஞ்சாக்ஷரம் யஜுர்வேத ஸ்ரீ ருத்பார்தவத்தில் காணப்பட்டுள்ளது. “ஓம் நமசிவாய” என்பதின் அர்த்தம் “சிவனுக்கு வணக்கம்” சமஸ்கிருத மொழியில். உண்மையில் இந்து மதத்திலிருந்து சைவம் பிரிக்க முனைந்ததால் அது ஒரு வீண் முயற்சியாகும்.

ஒருவன் சைவம்; இருக்கலாம், அல்லது வைஷ்ணவம்; இருக்கலாம். ஆனால் சைவ இந்து, வைஷ்ணவ இந்து என்ற அடிப்படையில் தான். சாக்தம் முதலியனவும் அவ்வாறுதான். இதேபோன்று ஒரு வேதாந்தி கண்டிப்பாக ஒரு இந்துவாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இக்கருத்துப்படி சுவாமி விவேகானந்தர் உபதேசித்தார்; “வேதாந்தம் என்பது இந்துக்களின் மதம்” என்று. இவ்வகையில் ஒருவன் அத்வைத சைவசித்தாந்தி (திருமூலர்) இருந்தால் சரி துவைத சைவ சித்தாந்தி (மெய்கண்டார்) இருந்தால்சரி இவ்விதி உண்டு.

அகஸ்தியர் வடக்கிலிருந்து தென்னாட்டுக்கு வந்தார். திருமுலர் அவ்வாறு தான். சில அம்சங்கள் தெற்கிலிருந்து வடக்கே சென்றுள்ளது. உதாரணமாக சுப்பிரமணிய வழிபாடு, சங்கத்தமிழில் சில நடராஜர் “சூத்தன்”, அம்பாள் “தையல்”, விஷ்ணு “மால்” முருகன் “சேயோன்” ஆகியோர் அழைக்கப்பட்டார்கள்.

ஆரிய - திராவிட கற்பனை விவகாரங்களில் நாம் சிக்குப்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இந்துமதம் குழப்பப்பட வேண்டுமென்று சூழ்ச்சியுடன் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் இக்கற்பனை விவகாரத்தை உண்டாக்கினார்கள். அப்புறம் தொடர்ந்து இக்குழப்ப நோக்கத்துடன் சில குறிப்பிட்ட தென்னிந்திய நாஸ்திக அரசியல்வாதிகள் இப்போலி விவகாரத்தை முன்வைத்து முயற்சி செய்தார்கள். இந்து உலகத்தில் சுமார் தொண்ணூறு கோடி இந்துக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அவதானிக்க வேண்டும். அதிலிருந்து சுமார் ஏழு கோடியினர் தமிழர்களாவர். தமிழ்ப் பாஷையில் செழிப்பான திருமுறை இலக்கியம் காண்கிறோம். இதேபோன்று மாராட்டி பாஷையில் துக்காராம் கீர்த்தனைகள், ஞானேஸ்வரர் உபதேசங்கள் முதலியன இருக்கின்றன; வங்காள மொழியில் கிருஷ்ண பக்தி சம்பிரதாயம், சைதன்யர் கீர்த்தனைகள் காண்கிறோம்; ஹிந்தியில் துளசிதாஸர் முதலியோரைக் காண்கிறோம். ஆகவே தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ் முதலியவற்றைப் பேணும்போது எமது விஸ்வாசம் அத்துடன் நிற்காமல் பூரண இந்து உலகத்துடன் பரந்து பட்டு இணைந்திருக்க வேண்டும்.

வீட்டிலோ, கிராமத்திலோ, கோவிலிலோ, எந்தப்பாஷையிலும் வணங்கலாம். ஆனால் எமது நகர ஆலய கர்ப்பக்கிரகங்களில் இந்து உலகத்துக்கான ஒரு பொதுப் பாஷை தேவை. சமஸ்கிருதம் மட்டுமே இப்பொதுப் பாஷையாக இருக்கமுடியும். கல்கத்தாவில் வங்காள அர்ச்சனை; பெங்களூரில் கன்னட அர்ச்சனை; பம்பாயில் மாராட்டி அர்ச்சனை; ஒறிஸாவில் ஒறிசா அர்ச்சனை; டெல்லியில் ஹிந்தி அர்ச்சனை; ஐக்கியராச்சியத்தில் ஆங்கில அர்ச்சனை; பிரான்ஸ் நாட்டில் ப்ரெஞ்ச் அர்ச்சனை இருந்தால் எப்படி இந்து உலகம் இருக்கும்? எனவே நால்வேதங்களில் பாஷை சமஸ்கிருதமாக

இந்து உலகத்தில் ஐக்கிய மொழியாகத் திகழ வேண்டும். சமஸ் கிருதமென்பது புரிய முடியாத பாஷை என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு ஒரு கவனம் வேண்டும். திருவாசகம் தற்போது புரியாத மொழிதான்! ஆனால் திருவாசகம் நவீன தமிழுக்கு மொழி பெயர்க்க வேண்டும் இனிமேல் இதுதான் திருவாசகம் என யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள்.

சமயாசாரியார்கள் யாரும் தமது சார்பாக அர்ச்சனை செய்ய வில்லை. அவர்கள் இனிய தமிழில் இதயபூர்வமான முறையில் இறைவனை வணங்கினார்கள். ஆயினும் எமது நாயன்மார்கள் மற்றும் ஏனைய சைவமகான்கள் சமஸ்கிருதம், வேதங்கள் என்பவற்றை மறுக்கவில்லை. “வேதமோதி வெண்ணூல் பூண்டு” நான்மறை அறங்கள் ஓங்க” வேதம் நான்கிலும் மெய்ப்பொருளாவது நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே” போன்ற பாடல்களைக் காண்கிறோம். இந்துக்கள் ஐக்கியமாகவிருக்க வேண்டும். கற்பனை பேதங்கள் வலையில் சிக்குப்பட வேண்டாம். என்பது ஒரு முக்கியமான கடமையாகும். எங்கள் பிராமணக்குருக்கள், பூஜைக் கிரியைகள் மட்டும் மேற்கொள்ள வேண்டாம். பஜனை, அறநெறிப் பாடசாலைகள், சமுதாய சேவைகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும். திருஞானசம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர், ஆதிசங்கரர், சைதன்யர் போன்ற பெருமைவாய்ந்த பிராமணர்கள் எங்களுக்கு வேண்டும். ஒவ்வொரு இந்து ஆலயத்துடன் ஒரு அநாதை இல்லம் வேண்டும். கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் இந்து அநாதைப் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க அனுமதிக்கக்கூடாது. ஏனெனில் மதம்மாற்றம் இடம்பெறலாம். இதைப்பற்றி சுவாமி விவேகானந்தர் வலியுறுத்தியுள்ளார். பிறப்பு என்ற அடிப்படையில் ஜாதி அழிக்க வேண்டும், பிறப்பு அடிப்படையில் ஜாதியை அசலான இந்துதர்மம் போதிக்கவில்லை. ஆனால் ஒன்று நாம் கவனிக்க வேண்டும். இப்பிரச்சனை இந்துமதத்தில் மட்டும் நடைபெறவில்லை. 1500 ஆண்டுகள் காலமாக கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய சமயங்கள் அடிமைகளாகப் பலரை வைத்துக் கொண்டார்கள். கறுப்பு இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய சமயங்கள் அடிமைகளாகப் பலரை வைத்துக் கொண்டார்கள். கறுப்பு இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கிறிஸ்தவ பிதாவை மார்டின் லூதர்கிங் என்பவர்

அண்மையில் கறுப்பு இனத்தவர்கட்கு அமெரிக்காவில் சமஉரிமை பெறுவதற்கான போராட்டத்தை மேற்கொண்டார். “இப்புனித போராட்டத்திற்கான எனது மானசீக குரு மகாத்மாகாந்தி” எனக் கூறினார். கிறிஸ்தவர் சமுதாயத்தில் ஜாதிப் பிரச்சனையை ஒழிப்பதற்காக ஒரு கிறிஸ்தவப் பிதாவின் முயற்சிக்காக அவர்களுடைய குரு ஒரு இந்து! இதுதான் தக்க தருணம். ஓர் இந்து விழிப்புணர்ச்சி தேவை. “யாரும் இந்து மதத்திலிருந்து விலகினால் அவரை மீண்டும் இந்து மதத்தில் சேர்க்க வேண்டும்” என சுவாமி விவேகானந்தர் கூறினார்.

ஆலய வழிபாடு முக்கியமானது. ஆனால் அது மட்டுமல்ல. நாம் கவனிக்க வேண்டும். பிற மதங்களில் விக்கிரக வழிபாடு உண்டு. உதாரணமாக கிறிஸ்தவ மதத்தின் சிலுவை மற்றும் யேசு சிலை வழிபாடு. இஸ்லாத்தின் காபா. இந்துக்கள் அஷ்டாங்கயோக, தியானம், யோகாசனம், பஜனை முதலியன மீது ஒரு புது ஆர்வம் வேண்டும். நிஷ்காமிய மார்க்கத்தைப் பற்றி அறிய வேண்டும்.

விவாக பிறந்ததின் வைபவங்களில் ஆடு, கோழி வெட்டு சம்பவங்கள் தவிர்க்க வேண்டும். கும்பாபிஷேகம், சங்காபிஷேகம் சம்பந்தமாகப் பொப் இசை நிகழ்ச்சிகள் கண்டிப்பாகத் தடைசெய்ய வேண்டும்.

பாடசாலைகளில் மாணவர்கள் கட்டாயமாக மேல்நாட்டுச் சப்பாத்து, ரைகள் அணிய வேண்டும் என்ற வற்புறுத்தல் நிறுத்தப் பட வேண்டும். நவீன உலகத்தில் சவால்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும்போது ஒரு இந்து கலாசார மறுமலர்ச்சி காணப்பட வேண்டும்.

இந்துவாக வாழ்வோம்!
இந்து தர்மம் காப்போம்!
“லோகா சமஸ்தா சுகினோபவந்து”

சுவாமி தந்திரதேவா
தலைவர்,
அகில இலங்கை இந்து சமய அபிவிருத்திச் சபை

“ஆன்மீக வாழ்வு”

சைவ மக்கள் சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடுகின்றனர். சிவம்தான் மெய்ப்பொருள், பரம்பொருள் என்கின்றோம். சிவம்தான் “இறை” என்பதும் “இறைவன்” என்பதும் ஆகும். வியாச முனிவர் இறைவனைக் “கர்த்தர்” என்று கூறியுள்ளார். ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறு முகநாவலர் இந்த உலகத்திற்கு “கர்த்தர்” சிவபெருமான் என்று தாம் இயற்றிய சைவ வினாவிடையில் குறிப்பிடுகிறார். இங்கு “கர்த்தர்” என்பதன் பொருள், உலகம் உள்ளிட்ட இப்பிரபஞ்சத்தையும், இங்கு வாழுகின்ற சலக உயிரினங்களையும், அவற்றின் வாழ்வுக்குத் தேவையானவற்றையும், மற்றும் வாழ்க்கை வசதிகளையும் படைத்தான் என்பதாகும். அவ்வாறு படைத்தவனையே இறைவன் என்கின்றோம். அந்த இறைவனே சிவபெருமான் என்று சைவநெறி கொள்கிறது. சிவத்திற்கு நிகராகவோ, மேலாகவோ ஒன்றும் இல்லை என்பது எமது உறுதியான நம்பிக்கை.

பரம்பொருள், கர்த்தா, உண்மைப் பொருள் எனக் கூறப்படுகின்ற இறைவன், ஒருவனே என, அழுத்தம் திருத்தமாகச் சைவம் குறிப்பிடுகிறது.

“ஒன்றவன் தானே” என்றும்

“ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” என்றும் திருமந்திரம் தீர்ப்பு வழங்குகின்றது.

“ஏகம் சத்...” என்பது வேதவாக்கியம்.

அப்படியானால், விநாயகர், முருகன், வைரவர், விஷ்ணு முதலிய பல தெய்வங்களைச் சைவர்கள் வணங்குகின்றார்களே; என்று வினா எழுப்பப்படக்கூடும்.

உண்மையில், ஒரே இறைவனைத்தான் பலவேறு உருவ வழிபாடு என்ற பெயரில் சைவர்கள் வழிபாடு செய்கின்றனர், என்று இதற்கு விடை தரலாம்.

“யாதொரு தெய்வங் கொணர் அத்தெய்வமாகியாங்கே
மாதொரு பாகணர் தான் வருவர்” - சிவஞானசித்தியார்

இத்தகைய தெய்வ உருவங்கள் இறைவனின் தத்துவ உருவங்கள் என்பர்.

சிவன் வேறு; விநாயகர் வேறு அல்ல. இருவரும் ஒருவரே சிவன் வேறு, முருகன் வேறு அல்ல. அவர்கள் இருவரும் ஒருவரே.

கர்த்தாவாகச் சிவபெருமான் ஒருவரே இருப்பினும் முத்தொழில் களாகிய படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்பவற்றை நிகழ்த்தும் போது, பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னும் மூன்று வடிவங்களையும் மூன்று பெயர்களையும் கொண்டு விளங்குகின்றார்.

சிவபெருமான் மேற்கொள்கின்ற முத்தொழில்களுக்கேற்ப வெவ்வேறு உருவங்கள் பெயர்கள் மட்டுமல்ல, வெவ்வேறு இயல்புகளையும் கொண்டுள்ளனர்.

பிரமணாகப் படைக்கும் தொழிலை ஆற்றும் போது, சிவபெருமான், ராஜச குணத்தையும், விஷ்ணுவாகக் காத்தல் தொழிலைப் புரியும் போது சாத்வீக குணத்தினையும்; உருத்திரனாக அழித்தலில் ஈடுபடும்போது தாமச குணத்தினையும் மேற்கொள்கின்றார் என்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

இம்மூன்று குணங்களும் இறைவனின் இயல்பான குணங்கள் அல்ல. குணம் குறி அற்றவன்தான் இறைவன். அவ்வாறிருந்தும், தேவை கருதியும், செயல்முறை நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் பொருட்டும் இம்மூன்று குணங்களையும் இறைவன் ஏற்றுக் கொள்கின்றார்.

மனிதர்கள் படைக்கப்பட்டவர்கள். அதனால் மூன்று குணங்களையும் இயல்பாகவே பெற்றுள்ளவர்களாக விளங்குகின்றனர்.

எனினும், மனிதன் சாத்வீக குணம் நிறைந்தனாகவே விளங்க வேண்டும் எனப்படுகிறது. அதற்கு எந்நேரமும் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் மனம் அடங்க வேண்டும். மனம் ஏன் கொந்தளிக்கிறது? மனிதனிடம் மிகுந்து காணப்படுகின்ற இராஜச, தாமச குணங்களின் அதிதீவிர முனைப்புத்தான் மனக் கொந்தளிப்புக்குக் காரணம். மனம் கொந்தளிப்பு இன்றி அடங்க வேண்டுமென்றால், பரம்பொருளாகிய இறைவனின் நினைவினை என்றும் அகலாதபடி நெஞ்சத்தில் நிறுத்துவதுதான் ஒருவழி.

மனித நெஞ்சங்கள், இறைவனின் இருப்பிடம் ஆகிவிட்டால். அந்த இடம் தாய்மை பெற்று விடும். அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, கர்வம், செருக்கு, எரிச்சல், பொறாமை போன்ற மன அழுக்குகள் அகன்று விடும். சாத்விகம் மலர்ச்சி பெற்று விடுகின்றது. இந்த நிலையில் மனத்தின் கொந்தளிப்பு, அலைமோதல் என்பன ஓய்ந்து மனம் அமைதி பெற்று விடுகின்றது.

மனம் அடங்கி அமைதி பெற்ற நிலையில், இறைவனை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. இதனையே ஆன்மிகம் என்பர். ஆன்மிகம் எமது வாழ்வில் முதன்மை பெறுகின்றது. வையத்துள் மனிதர்கள் வாழ்வாங்கு வாழ, ஆன்மிகம்தான் உறுதுணை. ஆன்மிகம், மனிதர்களை மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழும் நிலைக்கு அவர்களை உயர்த்துகிறது. ஆன்மிக வாழ்வு என்பது அடைய முடியாததொன்று; இவ்வுலகில் வாழ்ந்து கொண்டு, ஆன்மிகத்துடன் இணைவது என்பது எல்லோருக்கும் கைவரக் கூடியதன்று என்று பலர் எண்ணக் கூடும். அந்த எண்ணம் தவறானது.

உண்மையில், ஒவ்வொரு மனிதனும் ஆன்மிக வளம் கொண்டவன் என்று சைவம் கூறுகிறது. மனிதன் அபூர்வமாகப் பெற்ற ஆன்மிக வளத்தை அலட்சியப்படுத்தாது, தனது வாழ்க்கையில் பயன்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு முறையாகப் பயன்படுத்துவதற்கு உதவும் முகமாகவே சைவநெறி வகுக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதர்கள் வாழ்க்கையில் மேற்கொள்ள வேண்டிய தர்ம நெறிகளை சைவ சமயம் எடுத்துக் கூறுகிறது. சைவம் வழங்கும் தர்ம நெறிகளை அறிந்து, தெளிந்து வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து ஒழுகுதலே ஆன்மிக வாழ்வு ஆகும். அப்போதுதான் மனித வாழ்க்கைத்தர்ம மேன்மையும் மேம்பாடும் அடையும்.

நமது வாழ்வு உயர்வு பெற, ஆன்மிகம் தழுவியதாக அமைய வேண்டும். ஆன்மிக வாழ்வு என்பது தர்மமும் நல்லொழுக்கமும் நிறைந்த வாழ்வு. அதுவே சைவநெறி அமைத்துத் தரும் வாழ்வு. சைவம் சிவ சம்பந்தம் உள்ளது. சிவம் முழுமுதல் பொருள். சிவத்தைச் சிந்தித்தும், முன்வைத்தும், சிவத்தின் கருத்தை அறிந்தும் வாழ்கின்ற வாழ்வே செம்மையான வாழ்வு ஆகும்.

சிவபெருமான் எம்மீது கருணை கூர்ந்து நாம் உய்வு பெறும் பொருட்டுத் தனு, கரண, புவன போகங்களைப் படைத்து எமக்கு வழங்கியிருக்கிறார். இவ்வாறு அருளிய இறைவனின் சித்தத்தை நாம் எப்போதாவது எண்ணிப் பார்த்ததுண்டா? இறைவனின் நோக்கம் என்ன என்பதை நாம் விசாரித்து அறிந்திருந்தால். இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை என்ற நிலையை அடைந்திருப்போமே.

இந்த உலகம், அதிலுள்ள பொருட்கள் எமது உடல். மற்றும் உடலோடு கூடிய பொறி, புலன்கள் என்பன இறைவனால், தகுந்த காரணத்தோடு தான், நமக்கு உபகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

“இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்” என்று நாவலர் பெருமான் கூறியுள்ளமை ஈண்டு நோக்கற்பாலது. முத்தியின்பம் ஒவ்வொரு சைவனினதும் உயர் நோக்கமாகும். இம்மை, மறுமை, மோட்சம் என்னும் மூன்று வாழ்வினைச் சைவநெறி குறிப்பிடுகிறது. இம்மை வாழ்வும், மறுமை வாழ்வும் இன்பகரமானதாக விளங்க வேண்டும் என்பதும் நம் ஒவ்வொருவரினதும் விருப்பமும் குறிக்கோளும் ஆகும். இந்த விருப்பமும் குறிக்கோளும் நிறைவேறும் பட்சத்திலேயே, இறுதி நோக்கமாகிய முத்தியின்பம் சித்திக்கும்.

இம்மை வாழ்க்கை இன்பமாக அமைதல், தனு, கரண, புவன போகங்களை எவ்வாறு ஒருவர் பயன்படுத்துகிறார் என்பதிலேயே தங்கியுள்ளது. இவற்றைப் படைத்து வழங்கிய இறைவனை விசாரித்து, இறைவனின் ஒப்புதலுடன், பயன்படுத்தும்போது, நமக்குக் கிட்டுவது இனிய, இன்ப வாழ்வு; சமுதாயத்திற்குக் கிடைப்பது அமைதி, சாந்தி, சமாதானம், உறுதிப்பாடு முதலிய செல்வங்கள்.

இம்மை இன்பத்தைக் கெடுப்பனவாக எமது ஐந்து புலன்களும் தொழிற்படுவதை நாம் உணருவதில்லை. இதுவே மனிதர்களாகிய எம்மில் உள்ள பெருங்குறைபாடு.

“எனக்கு எல்லாம் தெரியும்” என்று கூறிக்கொள்வது மனிதரின் பழக்கமாகி விட்டது. இது ஆணவ முனைப்பு; அகந்தையின் வெளிப்பாடு ஆகும். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியாகிய ஐந்தும் நம்முடனேயே இருந்து கொண்டு நமக்கு வஞ்சனையைச் செய்கின்றன. ஆணவ முனைப்புக்கு அனுசரணையாக இருக்கின்றன. விளைவு, இன்பமாக இருக்க விரும்புகின்ற எமக்குத் துன்பங்களே தொடர்ச்சியாக வருகின்றன.

பார்க்கக் கூடாதவற்றைத் தான் கண்கள் தேடித் தேடிப் பார்க்கின்றன. கேட்கத் தகாதவற்றைத்தான் செவிகள் விரும்பிக் கேட்கின்றன. பேசக்கூடாத பேச்சுக்களையே சுவைத்துச் சுவைத்து வாய் பேசுகிறது. மது, மாமிசம், போதைப் பொருட்கள் என்பவற்றையே நாக்கு ருசித்து உட்கொள்கிறது. செல்லக் கூடாத இடங்களுக்கே கால்கள் ஆசையோடு நம்மைக் கொண்டு செல்கின்றன. செய்யக் கூடாத செயல்களைக் கைகள் செய்வதில் ஆர்வமாக உள்ளன. இவ்வாறான கருவி, கரணங்களுடன் வாழுகின்ற மனிதர்கள் நிம்மதியாக எப்படியிருக்க முடியும்? சுகமாக மகிழ்ச்சியாக, ஏன், நல்ல மனிதராக எப்படி வாழமுடியும்?

தற்காலத்தில் மனிதர்கள் இறைவனை நம்புவதில்லை; அவர்களுக்கு இறைவன் மீது அன்பு இல்லை. இறைவனை விசாரித்து மனிதர்கள் கருமங்களை ஆற்றுவதில்லை. அதனால் மனிதர்கள் நேர்மை, நீதி, நல்லொழுக்கும், அன்பு, அறம் என்பவற்றைப் பற்றிக் கவலை கொள்வதேயில்லை. தெய்வத்தின் மேல் அன்பும்; பாவங்கள், பாதகங்கள் புரிய அச்சமும் மனிதர்களுக்கு எப்பொழுது ஏற்படுகிறதோ, அப்பொழுதுதான் சமுதாயத்தில் இன்பம் மலரும் துன்பம் தொலையும் என்பதை உணர்வோமாக.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்”

கலாநிதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம் M. A.

“திருவாசகத்திற் பக்திப்பெருக்கு”

பக்தி வைராக்ய விசித்திரம் பற்றிப் பேசுவது திருவாசகம்; பக்தியின் மெய்ப்பாடுகளை “மெய்யுணர்தல்” மூலமாகத் துலக்குவது திருச்சதகம். பக்திநிலையிலே “விதிர்விதிர்ந்து நின்றல்” என்பதனை எடுத்துரைப்பது இப்பனுவல், பக்தியின் அடுத்த நிலை “கைதான் தலைவைத்தல்” அதற்கடுத்து “கண்ணீர் ததும்புதல்” பின்னர் “உள்ளம் வெதும்புதல்” என்று பக்தி நிலை வளர்ச்சியடைவது நோக்கற்பாலது. உடம்பின் பரிபக்குவ நிலை இத்தகு வளர்முகமாக மெய்ப்பாட்டுணர்ச்சி நலனைத் தந்து வெளியிலே பக்தனை இனங் காட்டும் என்பது உணர்தற்பாலது. இலக்கியமும் அனுபவ வெளிப் பாடும் என்றும் நின்று நிலைத்து, நீடித்த பக்தி நல நாட்டதை அழுத்தியுரைத்தவாறே இறைநல வெட்கையைத் தந்து நிற்பதனை உணருகிறோமல்லவா? பக்திப்படி நிலையிலே உச்சம் அடைவதற் காகவே உணர்வோடு சிவனை உள் நினைத்து உருகி வேண்டியவர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். இதன்பெறுபேறுதான் திருவாசகம் எனுந்தேன். சிவன், பக்திவலையிலே படுவோன் என்பது மாணிவாச கரது பேரனுபவம். பக்திக்குழைவும் இறைவனது அருளின் ஆட்சிப் படுத்து கையும் அடியவனை விதிர்விதிர்க்க வைப்பதனை நோக்க முடிகிறது. “கைதான் தலைவைத்துநின்றல்” என்பது மனிதனுள் கிடந்த அன்புநிலை துடித்தெழுந்து செயல்வடிவம் பெறுவதனாலே வெளிப் பட்டு நிற்கும் மெய்யுணர்வுச் செயற்பாடு “கண்ணீர் ததும்புதல்” என் பதுதான் மிகவுயர்ந்த பக்திப் புளகாங்கித நிலைப் பாடு. இதன்பின் உள்ளம் வெதும்பும் என்றுரைக்கும் திருவாசக பக்தி மெய்ப்பாட்டு வளர்ச்சியினை நாம் சற்று ஞாபகப்படுத்துதல் நலம் பயப்பதாகும். நம் முள்ளத்து இருந்த பழுத்த பக்திப் பண் பாடும் நடைமுறையும் காலத்துக்குக் காலம் புதிய புதிய தாக்கங் களினாலும், நெஞ்சகத்துக் கண்மறைத்து நெகிழ விடும் கைங்கரி யமாயும் அற்றுப் போவதனையும் இன்று உணர முடிகிற காரணத்தினாலே உள்ளதை உள்ளபடி “உணர்த்துதல்” வேண்டும். எனும் நிலைப்பாடு காரணமாக இக் கருத்துக்களை ஆழமாய் உணர்த்த வேண்டியுள்ள கடப்பாடுண்டு. சைவசித்தாந்தம் “தாடலை” என்று குறிப்பிடும். ஆன்மாவில் “சிவம் பதித்தல்” எனும் தன்மையும் இங்கு நினைவு படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். தங்கப்

பவுணைச் சூடேற்றி அதனில் கல்லினை வைத்து இறுக்கும் முயற்சிதான் ஆன்மாவில் “சிவசக்தி பதிதல்” என்பதாகும். தன்முனைப்புக் கெடத்தனிமுதலின் பதிவு ஆன்மாவிலே பொருந்துதலே “திருவருட் சக்தி பதிதல்” எனப்படுகிறது. இதனையே மாணிக்கவாசகர் திருச்சதகப் பாடலிலே “திருவருளாலே இருக்கப் பெறின் என்று குறிப்பிடுகிறார். மணிவாசகரின் பக்தி “பிறதெய்வம் உள்ளேன்” என்ற நிலைப்பாட்டை எட்டிவிடுகிறது. இவ்வறுதிப் பாடு இன்று ஆழமாகக் சிந்தித்தற்குரியதொன்றாகிறது.

“சிவவழிபாடே” உண்மையான தனித்துவ வழிபாடு என்ற தெளிவு கொண்டவர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்ற அற்புதச் செய்தியை நாம் “பக்தி”யுடன் உறுதிபடத் தெளிந்துணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். “உள்ளேன் பிற தெய்வம்” என்று சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொள்ளும் திருச்சதகத்துப் பாடல் வரிகள் நமக்கும் இன்று கைவர வேண்டும். இது மிகவும் கைவர இயலாத கடுமையான, நடைமுறையிலே மிகவும் உயரிய, கட்டுப்பாடானதொரு கொள்கைப் பிரகடனமாகும்.

திருவருளாலே உலக வாழ்விலே என் வாழ்வு இருக்கப் பெறின் “பிறதெய்வம் உள்ளேன்” என்றும் உறுதி தருகிறார். பிற தெய்வம் உள்ளது. சிவனையே தொழ நினைக்கும் மாணிக்கவாசகரது மனம் மிக எளிமையாகவே சிவ வழிபாட்டை நேசிக்கிறது. எப்படியெனில் “நினதடியாரொடு” உறவுவைத்துக் கொள்வதாலே “பிற தெய்வம் உள்ளேன்” என்றும், நாம் பொருள் கொண்டு மிக மகிழலாம் தானே! “சங்கமவழிபாடு” சிவவழிபாட்டையே தூக்கி நிலை நிறுத்தும் என்ற “மெய்யனுபவம்” திருவாசகத்தினூடே உணர்த்தப் படுகிறதல்லவா. இங்கு சைவ சித்தந்தத்தின் “சங்கம வழிபாட்டுக் கொள்கை சுட்டப்படுகிறது. “உனக்கன்பருள்ளாஞ் சிவமே பெறுந்திரு” வையே நான் பெறுதற்கு விரும்புகிறேன் இதனையும் “நின் திரு வடிக்காம்” நின்றுருகிட விழைகிறேன் என்றும் அதற்கு “அருளு கண்டாய்” அடியேற்கு என்று கசிந்துருகும் மெய்ப்பாடு பக்தியின் உச்சக்கட்டமல்லவா! மாணிக்கவாசகரின் நினைவு “நிரந்தரமாய் உன் வர்கமழற் கன்பு எனக்கு நிரந்தரமாய் அருளாய்” என்றல்லவா அலறுகிறார். இங்கு அவரது தீராத வேட்கையும் அன்புறுத்தலும் வெளிப்படக் காணுகிறோம்.

மணிக்கவாசகர் தமது பக்தியின் தன்மையைக் காட்டும்பொழுது “நாடகத்தில் உன்னடியார் போல் நடந்து” என்று குறிப்பிடும் பாங்கு பெரும் பாலோர் நன்கறிந்ததே! இங்கு பக்தியனுபவ மின்மையும், எவ்வாறு பக்தி செய்ய வல்லேன் என்னும் அவா நிரம்பிய உள்ளத் தினராய் வேண்டுதல் புரியும் பான்மையையும் அறிகிறோமல்லவா? இது தான் தலைவனான சிவனையே “அறிவுறுத்தும்படி” இரந்து நிற்கும் நிலை.

“அருளமுதம் புரியாயேல் நான் வருந்துவன்” என்று குறிப்பிட்டு “மற்றென்னே நான் ஆமாறே” என்றும் கவலையுறுகிறார். மணிவாசகர் தமது பக்தியை நோக்கி இழிவுபடக் கூறும் பாங்கும், உனை எப்படித் தொழுவது, போற்றுவது, புகழ்வது என்பனபற்றித் “தம்மைப் பழிப்பது” போலவே திருவாசகத்திலே பாடும் நிலைப்பாடும் காணத் தக்கது. உனது திருவடிகளை எண்ணி நினைத்து அகங்குழையேன், அன்புருகேன், பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன், நின் திருக்கோயில் தூகேன், மெழுகேன் கூத்தாடேன், சாமாறே விரைகின் றேன் என்றெல்லாம் இரங்குகிறார்; ஏங்கிநிற்கிறார். தன் மனத்துக்கு அறிவுறுத்தும் பக்திப்பான்மைகள் இங்கு நாம் நெடிது சிந்திக்கற் பாலது. “நெஞ்சே, நீ எப்பேற்பட்டனீ” என்பதைப் பின்வருமாறு பாடு கிறார்.

**“வேனில் வேள் மலர்க் கணைக்கும் வெண்ணகைச்
செவ்வாய்கரிய**

பானலார் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துருகும்

பாழ்நெஞ்சே”.

(திருச்சதகம் செய்: 19)

என்று பாழ்நெஞ்செனத் தமதுள்ளத்தைத் திட்டித்தீர்க்கிறார்.

மாலமுதப் பெருங்கடலே, மலையே, முனைவனே என்றெல்லாம் சிவனைக் குறிப்பிடும் மணிவாசகர் தம்மை மூர்க்கனே என்று அழைக்கின்றார். இவ்விடத்திலே தமிழில் உள்ள பழமொழி ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. “மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா” என்பதே அப்பழமொழியாகும். இப்பழமொழி “பக்திவரைக்கி யம்” என்னும் பொருளோடு மிக மிக நெருங்கிய தொடர்புடையது என்பதைச் சூக்குமமாயுணர்வோர் நன்குணர்வர். “புறம்புறந் திரிந்து

சிக்கெனப் பிடிக்குந் திருவருட் செயல் தான் சிவன் செயல்” இது உயிருக்கும் பொருந்தும்; இறைக்கும் பொருந்தும்.

சிவனைத் “தேவர்கோ அறியாத தேவ தேவன்” என்று பெருமைபட பேசும் மணிவாசகர், மூவர் கோனாய் நின்ற முதல்வன், மூர்த்தி, மூதை, மாதாளும்பாகத் தெந்தை என்றெல்லாம் சிவனைப் பக்தியுணர்வு மேலிட அழைக்கும் திறன் நோக்கற்பாலது. “ஆத்தாமசுத்தி” யில் மிகவும் தன்னிலைக்கிரங்கிப் பின்வருமாறு “செய்வதொன்றறியேனே” என்று முடிகிறது அருமையானதொரு திருவாசகப் பாடல்.

“ஆடுகின்றிலை கூத்துடையான் கழற்

கன்பிலை என்புருகிப்

பாடுகின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை

பணிகிலை பாதமலர்

குடுகின்றிலை சூட்டுகின்றதுமிலை

துணையிலி பிணநெஞ்சே

தேடுகின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை

செய்வதொன் றறியேனே”

(செய், 31)

இங்கு “பிணநெஞ்சே” என்று நெஞ்சை விழித்துரைக்கும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அடபிண நெஞ்சே! நீ ஆடுகின்றிலை, தில்லைச் சிற்றம்பலவன் மீது, அன்பு வைக்கிறதாயில்லை, என்புருகிப்பாடுகின்றிலை! பதைப்பதுஞ் செய்கிலை! பணிகிலை, பாதமலர் குடுகின்றிலை; சூட்டுகின்றதுமிலை! தேடுகின்றிலை! தெருவுதோறலிலை செய்வதொன்றறியேனே என்று தெருட்டியுரைக்கிறார். இந்திருவாசகத்தினூடே “பக்தியை” யெழுப்புவதற்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் எனும் கருத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். சிவனைத் தேனே, அமுதே, கரும்பின் தெளிவே, தித்திக்கும் மானே என்று விளிக்கும் மணிவாசகர் “யானே பொய்”, “என் நெஞ்சும் பொய்”, “என் அன்பும் பொய்” ஆனால் வினையேன் அமுதால் உன்னைப் பெறலாமே! என்று அகங் குழைந்து பாடுகிறார்.

குருவருளின் மூலம் பக்தியுணர்வெனும் அற்புதச் சொத்தினைப்

பெற்றவர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். “மாறிலாத் மாக்கருணை வெள்ளமே” என்றும், “ஈறிலாத நீ எளிமையாகி வந்து ஒளிசெய் மானுடமாக நோக்கி” என்றும் சிவனின் கருணைபொழி தன்மைகளைச் சுட்டுகிறார். “வானநாடரும் அறியொணாதநீ” என்றும், “ஏனைநாடருந் தெரியொணாதநீ!” என்னை இன்னிதாய் ஆண்டுகொண்டவா என்றும் கூறும்பொழுது, சிவனின் “ஞானநாடகம்” ஆனந்தாதீதம்” இங்கு பேசப்படுகிறது. இங்கு “ஏனைநாடருந்தெரியொணாதநீ” என்ற பெருமை குறித்து மிக விரிவாக ஆராய வேண்டும். அடிப்படைகள், பின்னணி, சாதனங்கள், இயல்பு நிலைகள், பண்பாடு, கலாசாரம், நடையுடை பாவனை, வாழ்க்கைமுறை, விழாக்கள், விரதங்கள், தத்துவம், அனுபூதி யெனும் இவற்றினால் சிவனை “ஏனைநாடர் தெரியமட்டாமை” பிரத்தியட்சம், “விண்ணும் மண்ணகம் முழுவதும் யாவையும் வைச்ச வாங்குவாய்” என்று சிவனைக் குறிப்பிடுகிறார். இவை ஆழமான பக்தியினால் பரமனை வியந்து கூறியவை என்று கருதலாம்.

பக்திக்கூரிய பிற்தொரு சாதனம் பாடுதலாகும். பாடுதல், ஆடுதல், இறையருளோடு கூடுதல் என்பவற்றையும் மணிவாசகர் நூறாவது திருவாசகத்திலே பாடியுள்ளார். “பாட வேண்டும் நான் போற்றி நினைவே பாடி நைந்துநைந்துருகி நெக்குநெக்காட வேண்டும் நான் போற்றி” என்று கேட்கிறார் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

“கடையவனேனை” என்று தமது இழிநிலையினைக் குறிப்பிடும் மணிவாசகர் ஏன்? என்ன காரணத்தாலே தாம் “கடையவனானேன்” என்பதனையும் வெளிப்படையாகக் கூறுகிறார். முதற்காரணம் மாதரில் மயங்கும் “பெண் மயக்கம்” என்று துணிவுடன் பாடுகிறார்.

- 1) கொள்ளேர் பிளவகலாத் தடங் கொங்கையர்
கொவ்வைச் செவ்வாய் விள்ளேன்” (நீத்தல் விண்ணப்பம் 02)
- 2) காருறு கண்ணியர் ஐம்புலன் ஆற்றங் கரை மரமாய்
வேருறு வேனை விடுதி கண்டாய்” (நீத். செய். 03)
- 3) செழிகின்ற தீப்பு கு விட்டிலிற் சின்மொழியாரிற் பன்னாள்
விழுகின்ற என்னை விடுதி கண்டாய்” (நீத். செ. 05)
- 4) கொழு மணியேர் நகையார் கொங்கைக் குன்றிடைச்
சென்று குன்றி விழுமடியேனை” (நீத். செ. 27)

5) பரக்கப் புகலப்படுவதனை உணரலாம்

உலகந் தழுவிய ஆனந்தாதீதம்.....

6) உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப் பலாப்பழத் தீயினாப்பாய்
விழைதரு வேளை விடுதிகண்டாய்” (நீத்.விண், 46)

என்று பக்தியுணர்வைத் தடுக்கும் உயிரின் புத்திக் கீழ் நிலைகளை நோக்குதல் பொருந்துவதாகும். “முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே” என்றும் பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே” என்றும் சிவனை உணர்ந்தறிந்த திருவருளை நோக்கித் திருவெம்பாவைப் பாடல்களிலே வேண்டித் செய்வதனை ஈண்டு சிந்தித்தல் வேண்டும். பக்தி நோக்கோடு இணைத்து வாழ்வியல் சபீட்சம் வேண்டும் பரிபக்குவநிலை சிந்தித்தற்குரியது.

என்றென்றும். முக்காலத்துக்கும் உண்மையான நெறிகளைத் திருவாசகம் பேசுவதனால் அது பழைமையான நூலன்று; புதிய நூலுமாம், வழக்கொழிந்து போகும் மரபுகளையும், கைவிட்டகலும் நம்பிக்கைகளையும், நிலையாத வழக்காறுகளையும் கொண்ட நூல்கள்தான் மரபுசார்ந்த நூல்கள் என்பது. திருக்குறள், திருவாசகம். கம்பராமாயணம், பாரதம், கீதை, நாலடியார், நன்னெறி என்பன புதிய புதிய சிந்தனைகளைத் தரும் நூல்களாகும். காரணம் எக் காலத்துக்கும், எம்மதத்தினருக்கும், எவ்வினத்தினருக்கும் பொதுவான வேண்டிய அதிநுட்பமான கருத்துக்களைக் கொண்டமையும் கொள்கையுடைய இலக்கியங்களே புத்திலக்கியங்கள்; புதுமை இலக்கியங்கள். மக்கட் சமுதாயத்தில் பொது நூலாய் இழையோடுவது “சமயம்” எனும் அம்சமாகும். அதிலும் காலத்தால் முற்பட்ட சமயமான சிவசமயம் பெருநெறிகள் அனைத்துத் தமிழிலக்கியங்களிலும் ஏதோவொரு வகையிலே “பெருஞ் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளமையைச் சான்றுகளுடன் நிரூபணமாக்கத்தக்கதொரு நிலைமை இன்று தோன்றியுள்ளது. பெருமைக்கும், போற்றுதற்குமுரிய உண்மைகள் வெளிவர, வெளிவர நமது பக்தி, பண்பாடு, வழிபாடு, உற்சவங்கள், மரபுகள், பெருமைகள் என்பனவும் கடவுள் பற்றிய தொன்மங்களும், சித்தாந்தங்களும் வெகு அதிசயத்துடனானவையாகவே அமையப் போகின்றன என்பதனை எண்ணுந்தோறும் நமது பண்பாட்டுணர்வுகளும், கருத்துநிலைகளும் மாண்புறு சிறப்புற்றுக் காணப்பெறுவது என்பதும் எவராலும் பொறாமைப்படாமல்

இருக்க முடியாத தொன்றாகவே வெளிக்கிளம்ப போகிறது. இது யதார்த்தத்தின் யதார்த்தம்; முடிந்த உண்மை. ஆகவே “பக்தி”யால் சாதிக் கக்கூடியவை அநேகம்; இதற்குப் பெருஞ் சோதனைகள் காத்தி ருக்கின்றன. சைவபக்தியை அழித்தொழிப்பதையே ஏனைய “பக்தி” யாளர் (பக்தி - பத்தவைப்போம் - தீ மூட்டுவோம், எரிப்போம்) தமது புனித கைங்காரியமாகக் கொள்வர். தாங்கிக் கொள்ள முடியாத “வெப்பிரசாரம்”, பொறாமை”, அழுக்காறு”, இயலாமை”கள் வெளிப்படுவதை நாம் தரிசிக்கலாம். அற்புதங்களும், அதிசயங்களும் கூட சிவ சமயத்துக்கு இழுக்கையே பிற சம யத்தினரால் கொண்டு வரும் என்ற உண்மையை நாம் உணர்ந்து நடக்க வேண்டும். இவை “பக்தியில்” நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சிறப்பு விதிகள் எனலாம். “செடில்காவடி” எடுத்தல் பக்தியில் எவ்வாறான பிரதானமோ, முக்கியமோ அது போலவே “எதிர்த்து உண்மைக் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கும் மேதைத்துவமும்” ஈண்டு சிவசைவத்துக்கு அத்தி யாவசியமேயாம். வெறும் வரட்டுப் பக்தியல்ல நாம் நேசிப்பது. “வைராக்யபக்தி” யே நாம் வேண்டுவது. இதற்கு ஆதாரபுருஷர்களே நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் அனுபூதியாளர்களும், ரிஷிகளும், மகான்களும் எனும் தவசீலர்கள் என்பதனை நாம் முழு நம்பிக்கையுடனும், ஏற்புடைமையோடும் ஒத்துக் கொண்டு அங்கீகரித்துப் பின்பற்ற முனைய வேண்டும். “சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்” வாய்க்கப் பெற்றவர்கள் திருமுறையாளர்கள். எனவே பண்ணிசை ஓங்குக! பக்தி வளர்க; சித்தம் தெளிக; சிந்தனை சிவமேயாகுக. திருவாசகத்தை உணர்வு நலனே உவக்கும்; அறிவுராய்ச்சி பொருந்தாது. மெய்ப்பொரு ளுணர்தலே பக்தி.

**நம்முள்ளே அமிழ்ந்துள்ள பக்தியை
உலகமுய்யப் பயன்படுத்துவோமாக!**

ஆய்வாளர்

சித்தாந்த பண்டிதர், வாக்கீசலாநிதி,
கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் எம். ஏ
முதுநிலை விரிவுரையாளர், மொழித்துறை,
சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம்,
பெலிஹூல்லோயா.

வழிகாட்டும் வான் பொருள்

திருவாசகம் ஸ்ரீமத் சபாரத்தினம் சுவாமிகளின் 14வது ஆண்டுக் குருபுஜை நனைவாக கிக்கட்டுரை (2002) பத்திரிகையில் வெளவந்தது.

உண்டு உடுத்து உறங்கிக் கழிவதுதான் வாழ்க்கை என்று இந்த மண்ணில் பிறந்த பெரும்பாலோர் நினைக்கிறோம். அந்த நினைப்பை மாற்றிப் பிறவிப் பயன் இறைவனில் திருவடி நிழல் சேருவதே என்று உணர்த்தி நிற்பன திருமுறைகள்.

திருமுறைகளை நம்பியாண்டார் நம்பிகள் பதினொன்றாகத் தொகுத்தருளினார். ஏன் அவ்வாறு தொகுத்தார்? காரணம் சைவ சாத்திரங்களிலே மந்திரங்கள் பதினொன்று தான். அதற்கு மேல் இல்லை. மந்திர சாரமாக விளங்கும் திருமுறைகளையும் பதினொன்றாகத் தொகுத்தார்கள். பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரங்கள் ஐந்து அவை யாவன: (1) ஓம் ஈசானாய நம: (2) ஓம் தத்புருஷாய நம: (3) ஓம் அகோராய நம: (4) ஓம் வாம தேவாய நம: (5) ஓம் சத்யோ ஜாதாய நம: இவை ஐந்தும் பஞ்சப்ரம்ம மந்திரங்கள். (6) ஓம் ஹ்ருதயாய நம: (7) ஓம் சிரசே நம: (8) ஓம் சிகானாய நம: (9) ஓம் கவசாய நம: (10) ஓம் நேத்ரேப்ப்யோ நம: (11) ஓம் அஸ்த்ராய நம: இவை ஆறும் ஷடங்க மந்திரங்கள். பஞ்சப்ரம்ம மந்திரங்கள் ஐந்தும். ஷடங்க மந்திரங்கள் ஆறுமாக பதினொன்று சம்மிதா மந்திரங்கள். திருமுறைகளும் பன்னிரண்டாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

திருவாசகம் எட்டாம் திருமுறை. அதுவே சிகாமந்திரம். தலையாயது. தெள்ளு தமிழ்ச்சொல்லெடுத்து வான்மறைகளை உள்ளடக்கி. நெஞ்சையள்ளும் பொருள் கொண்டது. அமுதப் பெருக்காம் திருவாசகம்.

**“செய்ய வார்சடைத் தெய்வசிகாமணி
பாதம் போற்றும் வாதவூ ரன்ப
பாவெனப் படுவதுன் பாட்டுப்
புவெனப் படுவது பொறிவாழ்ப்புவே”**

கண் சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் மணிவாசருக்காக மண் சுமந்தான். ஆமறைத் திருமுடியார் அலுக்கமலம் நிலஞ்சூட வந்தது. விண் சுமந்த புகழுடையான் பண்சுமந்த பாடலுக்காகத் தன் திருமேனியில் புண் சுமந்தான்.

மணிவாசகரின் திருவாசகம் இளையோருக்கு இலக்கியம். மூத்தோருக்கு மூதுரை. பக்தர்களுக்குப் புராணம். தொண்டர்களுக்குத் தெவிட்டாத தெள்ளமுது. இந்தத் தெள்ளமுதாம் தேனைமாந்தித் திருவாசகமாகவே ஆகியவர் தான் அருள்திரு. சபாரத்தினம் சுவாமிகள். பழுத்த மனத்து அடியவர். கேதீச்சரத்தான் பால் முறுகிய பேரன்பு கொண்டவர். திருவாசகப் பாடல்களைக் கேட்டுக் கேட்டு நெக்குருகிக்கண்ணீர் பெருக்குவார். திருவாசகத்தின் ஆழத்திற்குச் சென்று அற்புதமான ஆணிமுத்துக்களை எடுத்து அடியவர்களுக்கு அளிப்பார். கறந்த பால் கன்னலொடு நெய் கலந்தாற் போல சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனும் கருத்துக்களை வான் மழையெனப் பொழிபவர்.

திருவாசக சுவாமிகளாம் சபாரத்தினசுவாமிகள் 28-03-1904ஆம் ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் திருவாதிரை நன்னாளில் அல்வாயைச் சேர்ந்த சின்னத்தம்பி என்பவருக்கும் பாண்டியன்தாழ்வு சின்னத்தங்கத் திற்கும் பெரியரத்தினமாகத் தோன்றினார். சிறுவயதிலேயே சிவயோக சுவாமிகள் அருட்பார்வை பதியப் பெற்று பக்குவான்மாவாக புடம் போடப் பெற்றார். சிறிது காலம் ஆசிரியப் பணிபுரிந்து பின்னர். அருட்தாகம் தலைப்பட சிதம்பரம் சென்றார். பலதலங்களுக்கும் யாத்திரை செய்தார்.

பின்னர் நிலையாகத் திருக்கேதீச்சரத்தில் திருமடம் அமைத்து அடியவர்களின் பசியையும், அறியாமையையும் நீக்கும் தொண்டு புரிந்தார். ஓடிவரும் காரணர்க்கு உண்மைப் பொருளானார்.

தனது இறுதி நாட்களை யாழ்ப்பாணத்தில் கழித்தார். சர்க்கரைப் பந்தலில் தேன்மாரியென எந்நேரமும் திருவாசக மழை பொழிந்து கொண்டேயிருக்கும் சுவாமிகள் 25-01-1988 இல் அச்சுவினித் திருநாளில் வழிகாட்டும் வான்பொருளான திருவாசகத்துடன் இரண்டறக் கலந்தார். அவரது புனித அஸ்தி அடங்கிய நினைவாலயம் அடியார்களால் மறவன்புலவில் நிறுவிப் போற்றப்படுகிறது.

ஸ்ரீமத் சபாரத்தினம் சுவாமிகள் தொண்டர்சபை ஆண்டுதோறும் குருபூஜை விழாவை மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றனர்.

வாழ்க சுவாமிகளின் திருநாமம்!
வளர்க அடியார் திருக்கூட்டம்!

அருள்மொழி அரசி

வீத்துவான் வசந்தா வைத்தியநாதன்

‘குருவாகி எனையாண்ட ஞானியர் இருவர்’

கோவில் என்றால் சிதம்பரம்; மீனாட்சி என்றால் மதுரை; நாகம் மாள் என்றால் நயினாதீவு; நல்லூர் என்றால் முருகன். இவ்வாறு கோவிலால் இடமும் இடத்தால் கோவிலும் சிறப்பிற்று விளங்கும் பல்வேறு தலங்களும் இடங்களும் பாரதத்திலும் இலங்கையிலும் பலவுள. இவற்றுக்கு மேலாக, பெருமை தரும் ஞானிகளையும், யோகிகளையும். தவ சிரேஷ்டர்களையும். பாவலர்களையும். புலவர்களையும் தோற்றுவித்துச் சிறப்படைந்த ஊர்களும் பலவுள. இந்த வகையில் நல்லைக்கந்தன் அருளோடு நாவலர் பெருமானையும். கொழும்புத்துறை யோகர் சுவாமிகளையும் தந்து புகழ்பரப்பி நிற்கின்றதோ, அதேபோன்று சிறப்பற்றுத் திகழ்வது தான் நயினையம்பதி. நல்லைத் தேரடி. வில்வமரம் செல்லப்பா சுவாமிகளின் அருளால் **யோகர் சுவாமிகளை** உலகுக்கு அருளியது. சிவலிங்கப் புளியடி, ரமண மகரிஷியின் திருவருளால் நயினை **முத்துக்குமார் சுவாமிகளை** எமக்கு அருளியது. இந்த வகையில் இந்த ஞானியர் இருவரும் தம் அடியார்க்கு எவ்வாறெல்லாம் தம் பேரருளைச் சரந்தார்கள் என்பதையும் இந்த இருவரின் கடைக்கண்ணருள் என்னை நெறிப்படுத்தியது என்பதையும் யோகர் அருளாலே “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற வாக்கிற்கு அமைய **திருவாசகமடம்** அமைத்து. மணிவாசகத்தைப் பண்ணோடு இசைத்துப் பாடியும், பாடவல்லார் தம்மைக் கொண்டு பாட வைத்தும் பணிபுரிந்த ஸ்ரீமத் சபாரத்தினம் சுவாமிகளின் நூற்றாண்டு விழாவை ஒட்டி வெளிவர இருக்கும் மலரில் அடியேனும் ஏதும் எழுத வேண்டுமென்ற வேண்டுகலை ஏற்று இவர்களுடன் எனக்கும் உள்ள முன்வினைத் தொடர்புகளையும் தொட்டுக்காட்ட முயன்றுள்ளேன். இந்த வகையில் இந்த விழாவினையும் மலரினையும் சிறப்புறச் செய்து காட்ட வேண்டும் என்று முன்னின்று உழைக்கும் அனைவர்க்கும் எமது குருநாதர் அருள் கிடைப்பதாக. 1972 முதல் 1982 வரை திருவாசக மடத்தில் மார் கழித் திங்களதில் நடைபெறும் புராணபடனத்திலும் திருமுறைகள் திருவாசகம் ஓதல் நிகழ்வுகளிலும் தவறாமல் என்னை அழைத்துப் பங்குபற்ற வைத்த திருவாசக அடியார் ஸ்ரீமத் சி. சரவணமுத்து ஐயா அவர்களை என்றென்றும் இதயம் சிந்தித்துக் கொண்டே இருக்கும்.

உலகெங்கும் உள்ள சக்தி பீடங்களில் ஒன்றான ஸ்ரீ புவனேஸ் வரி பீடம் அமையப் பெற்ற தலம் நயினாதீவு. மணிபல்லவம் என்றும், மணித்தீபம் என்றும், மணித்தீவு என்றும், நாகதீபம் என்றும், இப்புண்ணிய பூமி அழைக்கப்படுகின்றது. இங்கு கைபுனைந்தியற்றாக் கவின் பெறு சக்தியாக, காலம் கடந்த ரூபினியாக, இயற்கையாகத் தோன்றி அருள்புரியும் அன்னையை நாகம்மாள் என்றும், நாகபூஷணி என்றும், நாகேஸ்வரி என்றும், புவனேஸ்வரி என்றும் இன்னோரன்ன பல பெயர்களால் அடியார் ஆராதித்து மகிழ்வர். நினைத்த வரம் கிடைத்து விடும். திருவருள் கூடிய இத்தலத்தைப் பற்றி எழுதுவதும் பேசுவதும் இயலாத விடயம். இந்துக்களுக்கும், பௌத்தர்களுக்கும், இஸ்லாமியர்களுக்கும் நயினை ஓர் புனித பூமியாக அமைகின்றது என்றால் மிகையாகாது. இத்தகைய சீரும் சிறப்பும் மிக்க இத்தீவினைப் பற்றி மிகவும் அருமையான ஒரு குறிப்பால் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார் இல்லற ஞானியாக வாழ்ந்த இம்மண்ணின் மைந்தராம் திரு. க. இராமசந்திரனார். “நயினாதீவு பிறக்கவும், வழிபடவும், இறக்கவும் பேறுபெற்ற தலம்” என்பது அவர் கூற்று. இத்தகைய இம்மண்ணில் பிறந்தவர்கள் பாவலர் பலர். புராண வித்தகர் எண்ணிலர். மறை ஓதம் அந்தணர் பலர். நோய் தீர்க்கும் வைத்தியர் பலர். விடம் தீர்க்கும் சக்தியாளர் பலர், சோதிடர் பலர். நல்லாசிகளும் எண்ணிலர். மார்கழித் திருவாதிரைக்கு பாலும், இளநீரும் படகில் எடுத்துச் சென்று சிதம்பர தரிசனம் கண்டு மீண்டவர் பலர். இவ்வாறெல்லாம் சிறப்புப் பெற்ற இத்தலத்தில் அவதரித்தவர் நயினைச் சாமியார் என்றும், சிவலிங்கப் புளியடி ஞானி என்றும் போற்றி அடியார்களால் ஏற்றப் பெற்ற ஞானத்தவையோகி நயினை ஸ்ரீ முத்துக்குமார சுவாமிகள்.

1897ஆம் வருடம், இப்புண்ணிய பூமியில் வாழ்ந்து வந்த தொல் குடி மரபினரான ஆறுமுகம். பார்வதி தம்பதியினருக்குப் பிறந்த எட்டுக்குழந்தைகளில் ஆறாவது குழந்தையாக அவதரித்தவர் தான் முத்துக்குமார சுவாமிகள். இளமையில் இவரது பெற்றோர் இட்டபெயர் முத்துச்சாமி. அவர்தம் இளமைக் கல்வியை நயினாதீவு தில்லையம்பல வித்தியாசாலையில் கற்றார். இவருடன் கல்வி கற்ற பலர் பிற்காலத்தில் பல்துறை சார்ந்த வழிகளில் சென்று வளமான வாழ்வினைத் தேடிக் கொண்டார்கள். கொழும்பில் பிரபல

வர்த்தகராக இருந்த வே. சி. பெரியதம்பி என்பவரின் தந்தையார் ஓர் சட்டம்பியார். இவரிடம் ஆரம்ப வகுப்பில் முத்துக்குமாரு கல்வி பயின்றார். பெரியதம்பியும் இவருடைய சக மாணவனும், தோழனும் ஆவார். தில்லையம்பல வித்தியசாலைக்கும் இவர்களின் வீடுகளுக்கும் இடைத்தூரம் சுமார் இரண்டு மைல் இருக்கும். இவர்களுடன் சம காலத்தில் இதே பாடசாலையில் கல்வி கற்றவர் தான் திரு. க. இராமச்சந்திரன் அவர்களும். குடும்பச்சூழ்நிலையால் கல்வியைத் தொடர முடியாத நிலையில் இவரின் இரண்டாவது தமையனார், கொழும்பில் பொரளையில் தான் வைத்திருந்த சுருட்டுக்கடைக்கு உதவியாகத் தனது தம்பியாராகிய முத்துச்சாமியை அழைத்துச் சென்று விட்டார். சக மாணவ தோழர்களைப் பிரிவது பெருந்துயராக இருந்தது. அதிலும் தன்னுடன் காலையில் வந்து மாலையில் வீடு திரும்பும் பெரியதம்பியின் பிரிவு இவருக்குத் தாங்கமுடியவில்லை. காரணம் கற்பித்த ஆசிரியரின் மகன் என்பதாலும், கூடிப்பழகும் உற்ற தோழன் என்பதும் பெரியதம்பியிடம் பிரியாவிடை பெற்றுக் கொள்ளச் சிறுவனாக இருந்த முத்துக்குமாரசாமி சென்றபோது அவருக்குக் கூறியது பெரியதம்பி, நானும் நீயும் ஒன்று “இதன் பொருள் அப்போது எப்படி அர்த்தப்பட்டதோ தெரியவில்லை. பின்பு பல ஆண்டுகளின் பின்னர்தான் பெரியதம்பிக்குப் புலப்பட்டது என்று கூறியுள்ளார். இதனைப் பின்பு பெரியதம்பி வாயால் காண்போம். தமையனாருடன் பொரளையில் கடையில் நின்ற காலத்தில் இவருக்கு ஏற்பட்ட மனத்தாக்கம் பல வழிகளாலும் சிந்திக்க வைத்தது.

1915ஆம் வருடம் ஏற்பட்ட சிங்கள, முஸ்லீம் இனக்கலவரம் இவரின் நிலையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது. தமது கடைச் சூழலில் வாழ்ந்த பெருந்தொகையான அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்பட்டும், காயப்படுத்தப்பட்டும், அவ்விடங்கள் நாசமாக்கப்பட்டும் தமக்கு அன்போடு உணவளித்து வந்த வயதுபோன மூதாட்டியும், அவரின் இருவயது வந்த பெண் பிள்ளைகளும் தம் கண் முன்னால் துடிக்கத்துடிக்க வெட்டிக் கொல்லப்பட்ட போது அவர்கள் எழுப்பிய அவலக்குரலும் முத்துச்சாமியை உலுக்கி விட்டது. ஒருநாள் வியாபாரத்தில் கவனம் இல்லாமல் இருந்த தம்பியாரைத் தமையனார் சிந்து கடிந்துகொண்டார். விரக்தியுள்ள நிலையில் இருந்த முத்துச்

சாமி அன்றைய இரவே, ஒரு புத்தகத்தையும், தான் சிறுவயது முதல் ஆராதித்து வந்த பிள்ளையார் விக்கிரகத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு தமையனாருக்கும் சொல்லாமல் புறப்பட்டு விட்டார். அப்போது இவருக்கு வயது 18.

ஸ்ரீ ரமணர் துறவியாகவும், வீட்டை விட்டுச் செல்லவும் எவ்வாறு தமையனார் இருந்தாரோ, அதேபோன்று சாதாரண முத்துச்சாமி ஸ்ரீ முத்துக்குமார் சாமியாகவும் காரணமாக இவரின் தமையனார் அமைந்து விட்டார். இதனை அவரின் தமையனாராகிய முருகேசு என்பவர் எனக்கு நேரடியாகவே கூறினார். அதனை அப்படியே தருகின்றேன். அத்தோடு இவர் என்னை அணைத்து ஆட்கொண்ட திருவருட் பேற்றினை இங்கு வெளிப்படுத்துகின்றேன்.

1968ஆம் வருடத்தில் அடியேன் புத்தளத்தில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த போது, எனது தந்தையார் ஒரு கடிதம் அனுப்பி இருந்தார். பெரிய தந்தையாருக்கு உடல்நலம் நன்றாக இல்லை. கண் பார்வையும் குறைந்த நிலையில் உம்மைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றார். கடிதம் கண்டதும் வந்து செல்லவும் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். இங்கு பெரிய தந்தையார் என்ற குறிக்கப் பட்டவர் பொறளை முருகேசு எனது தாயாரின் மூத்த சகோதரியின் கணவர். முத்துச்சாமியாரின் தமையனார் (எனது தாயாரின் தந்தை வழி மைத்துனர்கள் தான் இவர்கள்) கடிதம் கண்டதும் மறுதினமே வவுனியாவிற்கு வந்து எனது சகோதரர்கட்கும் விபரம் கூறிவிட்டு நயினாதீவுக்குச் சென்று, தற்போது சுவாமியாரைச் சமாதிக் வைத்துள்ள இடத்தில் இருந்து சிறிது தூரத்தில் அமைந்துள்ள பெரிய தந்தையாரின் இல்லத்திற்குச் சென்றேன். அவரின் கால்களைத் தொட்டுக் கும்பிட்டபடி பெரியப்பா என்றேன். யார் தியாகராசாவா என்று என்னைக் கட்டிப்பிடித்து கண்ணீர் விட்டார். வழமையான விசாரணைகள் யாவும் முடிந்தன. “உன்னை நான் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டது இரண்டு காரணம். ஒன்று எனக்கு என் கண்டதும் என் தம்பி ஏன் சாமியானார் என்பதையும் அம்பாள் மேல் பாடப்பெற்ற காலத்தால் முந்திய பாடல்கள் 10இல் ஒரே ஒரு பாடல் தான் எனக்குப் பாடம். அந்தப் பாடல்கள் உள்ள புத்தகம் என் தம்பி முத்துச்சாமியிடம் இருந்தது. தொடர்பு கொண்ட அந்தப்

புத்தகத்தை எடுத்து அந்தப் பாடல்களைப் பதித்து வெளியிட்டுவை. இது தம்பி யின் எண்ணமுமாக இருந்தது என்றும் கூறினார். அந்தப் புத்தகத்தைக் கொடுத்தவர்தான் தம்பியையும் கூட்டிப் போய் விட்டார் என்று பின்பு அறிந்தேன் என்று கூறினார். அவர் கூறிய பாடல்களைப் பாடியவர் அட்டவதானம் வீராச்சாமி செட்டியார். 1861இன் முன் பாடப்பெற்றது எனவும் கூறினார்.

“எனக்குக் கண் கெட்டதற்குக் காரணம் என் பிள்ளைகள் போல் இருந்து எனக்கு உணவளித்த இரண்டு பெண்களையும், தாயையும் கொடியவர்கள் குளறக் குளற வெட்டியதையும் எந்த உதவியும் செய்ய முடியாமல் நான் நின்று பதைபதைத்ததையும் கூறி இறைவன் என் கண்களை ஒளி மழுங்கச் செய்து விட்டான். என் தம்பி இரங்கி, இரங்கி அழுதபடி நின்று தவித்தான். உலகை வெறுத்தான். துறவியானான்”. இன்று ஞானியாகி சமாதிலையில் போற்றப்படுகின்றான். கண் கெட்ட பாவி நான் இருந்து தடவுகிறேன் என்றார். தம்பியைத் தேடாத இடமில்லை. கதிர்காமம் என்றார்கள், மட்டக்களப்பு என்றார்கள். இந்தியா காற்றுடன் இந்தியா போய்விட்டார் என்றார்கள். இந்தியாவில் நின்று வந்தவர்களிடம் கேட்டபோது வேதாரணியத்தில் இலங்கைச்சாமியார் பலபேருடன் வந்து கோவில் களுக்குப் போய் வருகின்றார்கள் என்றும் பலரும் பலவாறாகக் கூறினார்கள். நான் அவரைத் தவறாக எண்ணித் துன்பப்பட்டேன். 1933ஆம் ஆண்டு தான் மீண்டும் அவரை நான் நயினாதீவில் பிள்ளையார் கோவிலின் வேம்புக்குக் கீழ் கண்டேன். ஊரவரும், வெளியூரவரும் பலர் அவரைச் சூழ இருந்தார்கள் என்றும் கூறிக் கண்ணீர் விட்டார்.

என்னை ஆண்ட குருநாதன்

1947, 1948இல் அப்போது எனக்கு வயது 10 அல்லது 11 இருக்கும் சுவாமிகள் வழமைபோல் நயினாதீவு செம்மணத்தம்புலம் ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகர் கோவிலுக்கு வந்திருந்தார். தமது யோக மகத்துவத்தைத் தமது ஊர் மக்கள் தரிசித்து அறிய வேண்டும் என்ற நோக்கில், இவருக்குப் பணிவிடை செய்வதற்கு இவரின் மற்றச் சகோதரரான வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் இரண்டு புத்திரர்களும் உடன் இருந்தார்கள். திருநாவுக்கரசு மூத்தவர்; சிவபாதமணி

இளையவர். எனக்கு அண்ணன் முறையினர். ஒருநாள் பிள்ளையார் கோவிலில் ஒரு சாமியார் வந்திருக்கிறார் என்று சொல்லக் கேட்ட நானும் சில மாணவரும் பாடசாலை விட்டவுடன் சாமியாரைப் பார்க்கச் சென்றோம். (வேடிக்கை பார்ப்பதற்கு) பகல் உணவு முடிந்து சுவாமிகள் தெற்குப் புறச் சுவரில் சாய்ந்தபடி வடக்கு நோக்கி இருந்தார். நாங்கள் வடக்குப் புறச் சுவர்ப்பக்கமாக நின்று சுவாமியாரைப் பார்த்தோம். அவர் எங்களைக் கிட்ட வரும்படி அழைத்தார். பயந்தபடி யாரும் செல்லாமல் ஒதுங்கி ஒதுங்கிச் சென்றார்கள். என்னைக் கையில் பிடித்த திருநாவுக்கரசு அண்ணர் எனது தந்தையார் பெயரைக் கூறி வாடா “வள்ளியம்மை மகனே” என்று சொல்லித் தடவியபடி பக்கத்தில் இருந்த தட்டில் இருந்த விழுதியை என் தலையில் போட்டபின் வாயைத் திறவடா என்று கற்கண்டையும் போட்டார். போய் நன்றாகப் படி பதவி வரும், நாகம்மாள் காவல் உண்டு, பாட்டும் வரும் போ என்றார். எனக்கு அளவற்ற சந்தோஷம் ஒடோடி வந்து தாயாரிடம் நடந்ததைக் கூறினேன். “சாமியார் கூறி விட்டார் அதன்படி நடந்தால் அதுவே எனக்குப் போதும் என்றார். தாயார் போதும் என்று கூறியதன் பொருள் எனது துடுக்குத்தனத்தின் துன்பம் அந்தளவு அவர்களால் பொறுக்க முடியாமல் இருந்ததே. என் தலையில் கைவைத்த போதே என் துடுக்குத்தனமும், பிடிவாதமும் ஒழிந்து விட்டன. முற்றும் தமிழில் கல்வி கற்று வந்த எமக்கு ஆகக் குறைந்தது ஒரு தமிழ் ஆசிரியர் தொழிலாகத்தான் இருக்கும் என்று எண்ணிய பெற்றோர் எதிர்பாராத பதவிகளில் யாம் அமர்ந்தது கண்டு பெருமிதம் கொண்டார்கள். எல்லாம் எம்குருவின் ஆசிதான். இதே விதமான ஆசியை யோகர் சுவாமிகளும் எனக்கு 1959இல் அருளினார். அவரைக் கண்ட வரலாற்றில் அதுபற்றிக் கூற எண்ணுகின்றேன். 1956 டிசம்பர் மாதம் நடைபெற்ற எஸ். எஸ். சீ. பரீட்சையில் சித்தி எய்திய பின் 1958இல் நடைபெற்ற எழுதுவினைஞர் பரீட்சைக்குத் தேற்றியபின், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைக்குத் தோற்றுவதற்கான புதுமுக பயிற்சி வகுப்பில் கல்வி கற்பதற்காக திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலையில் நடைபெற்ற பயிற்சி வகுப்பில் கற்று வந்தேன். சுமார் நூற்றைம்பத்திற்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் இவ்வகுப்பில் பயின்று வந்தோம். எங்களுக்கு திருநெல்வேலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை

யில் விரிவுரையாளர்களாக இருந்த தமிழ் இலக்கியக் கடல் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை ஐயா அவர்கள். நடமாடும் பல்கலைக் கழகம் என்று போற்றப்பட்ட கைலாசபிள்ளை ஐயா அவர்கள் மற்றும் பண்டிதர்கள் வேலணையூர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள், கொக்குவில் செ. சிவபிரகாசம் போன்றோர் அவ்வப்போது விரிவுரைகளை எடுத்து வந்தார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலும் பாடங்களைப் புகட்டும்போது திருமுறைகளைப் பற்றி சிவப்பிரகாசம் ஐயா அவர்கள் தவத்திரு யோகர் சுவாமிகளையும் அவர்களின் திருமுறைப் பற்றையும் அடிக்கடி கூறி, நாம் செய்த தவப் பயனாக இப்படியான ஞானிகள் காலத்துப் பிறந்து. உறவாடி, அவர்தம் ஆசிபெறும் பாக்கியம் பெற்றுள்ளோம் என்றும் கூறுவார். இந்த வாசகங்கள் என்னை யோகர் பால் ஈர்த்தது. ஆனால் நேரடியாக அவரைக் காணும் பாக்கியம் உடன் கிடைக்கவில்லை. 1958இல் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தால், பயிற்சியும் தடைப்பட்டது. பரீட்சையும் நடைபெறவில்லை. ஆனால் கலவரத்திற்கு முன் நடைபெற்ற எழுதுவினைஞர் பரீட்சையில் யான் சித்தியெய்தியதும். நியமனம் கிடைத்ததும் கண்டு மட்டிலா மகிழ்ச்சி கொண்டேன். இந்த நியமனம் தான் என்னை சுவாமிகளிடம் அழைத்துச் செல்லப் போகிறது என்பதை 14-04-1959வரை நான் கனவிலும் எண்ணவில்லை. 1959ஆம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 16ஆம் திகதி கொழும்பில் PWD திணைக்களத்தில் வேலை கிடைத்த கடிதம் வந்தது. எடுத்துக் கொண்டு நயினாதீவில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்து கொண்டிருந்ததேன். என்னைக் கொழும்பிற்கு அழைத்துச் செல்வதற்கு என் அண்ணர் முறையாவர் நல்லூர் அரசடியில் என் வரவை எதிர் பார்த்தபடி நின்றார். இரவுக்குப் போகலாம் என்றும் கூறினார். நல்லூர் முருகனைத் தரிசித்து விட்டுப் போகலாம் என்ற எண்ணத்தில் சாயங்காலப் பூசைக்குச் சென்று தரிசனம் செய்தபின் தேரடிக்கு வந்தபோது, அங்கு நின்ற வில்வமரத்து அடியில் பல வயதிரான அடியார்பலர் நின்றார்கள். சிலர் இருந்தார்கள். வெண்தாடியுடனான சுவாமிகள் கையை அசைத்து அசைத்து ஏதோ அமைதியாகக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். அமைதியாக எல்லோரும் கேட்டுக் கொண்டு இருந்தார்கள். பக்கத்தில் நின்ற ஒருவரைப் பார்த்து ஐயா யார் இந்த சாமியார் என்றேன். என் கேள்வியைக் கேட்டவர் சிறிது

வெறுப்போடு என்னைப் பார்த்தார். நான் என்னுள் பயந்து கொண்டேன். இதேவேளை “தில்லையம்பலம் அவனை இங்கே விடு” என்று குரல் கேட்டது. எல்லோரும் நாங்கள் நின்ற பக்கம் பார்த்தார்கள். அப்போது தான் தெரியும் எனக்குப் பக்கத்தில் நின்றவர் தில்லையம்பலப் பெயருடையவர் என்று, நான் பயந்தபடி கூப்பிய கரங்களுடன் சுவாமி பக்கத்திலே சென்றேன். “நம்மடிப் பாட்டு மன்றில் வேலை இவருக்கு” என்றார். எனக்கு எதுவும் புரியவில்லை. நான் எதுவும் பேசவில்லை கும்பிட்ட படியே நின்றேன். “போடா போய் கந்தபுராணம் படி” எல்லாம் படிப்படியாக ஆகும் என்றார். எல்லோரும் சிறிது வியப்புற்றவராகி என்னையே பார்த்தார்கள். அப்போது எனக்கு வயது 21. “நம்மடிப் பாட்டுமென்” என்றதும், “கந்தபுராணம் படி” என்றதும் நான் சென்று அமர்ந்த கதிரையும், பதவியும் படிப்படியாக மாறி 1987 முதல் இளைப்பாறும் காலம் வரையும் என்னைப் பலதரப்பட்ட பதவிகளில் அமர்த்தியது என் குருநாதன் வாக்குத்தான் என்பதனை என்றுமே என்னால் மறக்கமுடியாது. 1964ஆம் வருடம் சுவாமிகள் தமது அன்புக்கும், அருளுக்கும் உரித்தான அமரர் ம. ஸ்ரீகாந்தா ஐயாவுக்கு ஒரு பணிப்புரையை விட்டார். தமிழர் துயர்தீர் படியுங்கள் “கந்தபுராணம்” என்று, அப்போது நீர்ப்பாசன மின்சக்தி அமைச்சின் செயலாளராக திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா ஐயா அவர்கள் செயலாற்றி வந்தார். சுவாமி களின் கட்டளைப்படி வெள்ளவத்தை ஸ்ரீ மாணிக்கப்பிள்ளையார் கோவிலில் “கந்தபுராண சபை” ஆரம்பிக்கப்பட்டு, படிப்பு ஆரம்பமாகி நடந்து வந்தது. ஒருநாள் என் வேலைப் பணிமனைக்கு (அப்போது சுதந்திர சதுக்கத்திலுள்ள பணிமனையில் நான் கடமையாற்றி வந்தேன்.) தொலைபேசி வந்தது. திரு. சிவராசா என்பவர் தொடர்பு கொண்டு நயினாதீவு தியாகராசாவை கதைக்கும்படி கேட்டார். “நாகதீப” என்ற வார்த்தை என் காதில் கேட்டது. சில்வா என்ற எனது சீ. சீ, அடே தியாகா உனக்கு கோல் என்றார். நான் எடுத்த போது அடுத்த மனையில் இருந்து முகத்தாரின் மகனா கதைக்கின் றீர்கள் என்ற குரல். ஆம். ஐயா நான்தான் தியாகராசா என்றேன். கதைத்தவர் ஸ்ரீகாந்தா ஐயா என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன். இவர் என் தந்தையாரை “முகத்தார்” (எனது தந்தையின் பெயர் ஆறு முகம்) என்றுதான் அன்பாக அழைப்பார். நீர் இன்று மாலை 4.30

மணிக்கு வேலை முடிந்தபின் வெள்ளவத்தைக் கோவிலுக்கு வாரும் விபரம் நேரில் என்றார். சரி ஐயா என்று கூறிவிட்டு வேலை முடிந்து வீட்டுக்கு வந்து கோவிலுக்குச் செல்லும் உடைகள் அணிந்து கொண்டு பம்பலப்பிட்டியில் இருந்து வெள்ளவத்தைக்குச் சென்றேன். கோவில் மண்டபம் நிறைந்து வழிந்து கொண்டிருந்தது மக்கள் கூட்டம். அங்கு சென்றபோதுதான் தெரியும் கந்தபுராணம் படிக்கப்படுவதும், ஆரம்பமாகி நீண்ட நாட்கள் என்றும், இன்று சங்குத்தானைக் குமாரு என்பவர் விசேடமாகப் பயன் சொல்ல வருகின்றார், அதனால் தான் விசேட ஏற்பாடு என்றும் சொன்னார்கள். அங்கு நின்றவர்களில் பலர் என்னை அடையாளம் கண்டு கொண்டார்கள். பொறியியலாளர் வேல்சாமி, இலங்கை வானொலி அருள் தியாகராசா ஆகியோருடன் எனக்கு முன்பே அறிமுகம் உண்டு. புராணபடனம் வழமைபோல் ஆரம்பமாகியது. பயன் சொல்லும் பக்கத்தில் கொக்குவில் குமாரசாமிப் புலவர், தம்பையா சத்திரத்து சைவம் ஐயா, சங்கானை குமாரு ஐயா ஆகியோர் அமர்ந்திருந்தார்கள். புராணம் படிக்கும் பகுதியில் பொறியியலாளர் வேல்சாமி, கணக்காளர் சிவராசா, கணக்காளர் மயில்வாகனம், மற்றும் யோகநாதன் போன்றவர்கள் இருந்தார்கள். ஸ்ரீகாந்தா ஐயா அவர்களும் அமர்ந்திருந்தார். பக்கத்தில் தபால் திணைக்களப் பிரதித் தபால் அதிபர் பேரம்பலமும் அமர்ந்திருந்தார்கள். நான் ஸ்ரீகாந்தா ஐயாவின் பக்கத்தில் சென்று கைகூப்பி வணங்கி விட்டு ஒருபுறமாக அமர்ந்தேன். புராணபடனம் நடந்து கொண்டிருந்தது. பொருள் சொல்பவரும் படிப்பவரும் மாறி மாறிப் படிப்பு நடைபெற்றது. குமாருஐயா பயன் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். குமாரு ஐயா உச்சத்தாயியில் நயம்படப் பொருள் சொன்னபோதும் வாசித்தவரின் பண்ணும் பொருள் சொன்ன பாங்கும் முரண்பட்டது. இதனைப் புரிந்து கொண்ட ஸ்ரீகாந்தா அவர்கள் என்னை எழுந்து வாசிக்கும்படி பணித்தார். படித்தவரும் அன்போடு என்னிடம் புத்தகத்தைத் தர முயன்றபோது சில நடைமுறைகளைக் கையாண்டு புத்தகத்தினைக் கையேற்றேன். இது அங்கு இருந்தவர்களுக்கு ஒரு புதுமையாக இருந்தது. குமாரு ஐயாவும் இதனை அவதானித்தார்.

புத்தகத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு படிக்க ஆரம்பித்தேன். பண்ணை மாற்றிப் படித்தேன். குமாரு ஐயா பொருள் சொன்ன பண்ணில் படித்தேன். தலையை ஆட்டி அசைத்தபடி இருந்தார்.

இரணியன் புலம்பறுபடலம், படிப்பு முடிந்ததும் பலரும் என்னைப் பற்றி விசாரித்தார்கள். எனது விபரத்தைக் கூறினேன். குமாரு ஐயா என்னை ஆரத் தழுவிக்கொண்டார். என் குருநாதனின் பேரன் தம்பி என்றார். ஆம் நயினாதீவில் புகழ்பூத்த பெளராணிகர் தியாகி இராமச்சந்திரனாரிடம் புராணபடலம் பயின்றவர். இந்தக் குமாரு ஐயா என அப்போது தான் அறிந்தேன். நீங்கள் புத்தகத்தை ஏற்ற முறையும், ஆரம்பித்த முறையும் என்னைத் திகைப்படைய வைத்தது. எங்கள் குருநாதர் கைக்கொண்ட வழக்கம் இது என்றும் கூறியதோடு நீங்கள் பொருளும் கூற வல்லவர் போலும் என்றார். ஓரளவு என்றேன். நாளாக்கு நான் வாசிப்பேன், நீர் பயன்சொல்ல வேண்டும் என்றார். அப்போது எனக்கு வயது 26. இதை இங்கு நான் குறிப்பிட வேண்டியது ஏன் என்று பலர் வினா எழுப்பலாம்? சுவாமிகள் 1959இல் கூறிய கூற்று அவர் ஆணைப்படி கொழும்பில் அவர் அந்திம காலத்தில் 1964இல் நடைபெற்றது. திருக்கல்யாணப்படிப்புக்கு மிகச்சிறப்பாக ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருந்து. அத்தினமே சுவாமிகள் சமாதியடைந்தார் என்ற தகவல் யாழில் இருந்து எமக்குக் கிட்டியது. படிப்பை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு கொழும்பில் இருந்து ஸ்ரீகாந்தா ஐயாவும், மற்றும் பலரும் உடனடியாக யாழ் சென்று விட்டார்கள். மீண்டும் வரும் வரையும் புராணத்தை வழமைபோல் காப்பைப் படித்து வைக்கும் பொறுப்பு என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இதுவும் குருவின் சித்தம் என்று ஏற்றுக் கொண்டேன். மீண்டும் எல்லோரும் வந்தபின் புராண பூர்த்தியும், அன்னதானமும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இந்த நிகழ்வு என் வாழ்வில் என்றும் மறக்க முடியாத ஞானானுபவமாகவே இப்போதும் மிளிர்கின்றது. நான் தற்போது புராணபடனத்திற்குப் பயன்சூறும் போதும், படிக்கும்போதும் “யோகர் அடி சிந்தித்ததே ஆரம்பிப்பேன்” இந்த வகையில் என் இரு கண்கள் போலும் இருந்து வழிகாட்டிவர்கள் நயினைச் சுவாமிகளும் கொழும்புத்துறை யோகர் சுவாமிகளுமே என்றால் இப்பேறு யான் பெற்ற பெரும் பேறே!

இந்தப் பேற்றின் அருளால் அடியேன் முதன் முதல் புத்தளத்தில் கடமை புரிந்த காலத்தில் நீதவான் கி. பாலகிருஷ்ணர் ஐயா அவர்களின் தலைமையில் புத்தளம் இந்து மகா சபையின் செயலாளராக இருந்தேன். 1972இல் எங்கள் இந்து மகா சபையின் திருக்கேதீஸ்

வரத்திற்கு மார்கழித் திருவெம்பாவையை ஒட்டி யாத்திரை சென்றோம். சென்று திருவாசக மடத்தில் தங்கி இருந்தபோது வணக்கத்துக்குரிய சரவணமுத்து அடிகளார் எம்மை அழைத்துச் சென்று, அவர் ஸ்ரீமத் சபாரத்தினம் சுவாமிகளுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். எம்மைக் கண்ட மகிழ்ச்சியில் எமக்கெல்லாம் பிரசாதம் வழங்கிக் கையமர்த்தி ஆசி கூறியபின் பக்கத்தில் இருக்கும்படி சைகை காட்டினார். ஆண்கள் ஒரு பக்கமாகவும். பெண்கள் ஒரு பக்கமாக அமர்ந்தோம். புத்தளத்தில் எமது சேவைகளையும், செயற்பாடுகளையும் கேட்டு ஆனந்தப்பட்டார். இப்படியான இடங்களில் தான் சேவை தேவை என்றும் உங்கள் செயல் வளரட்டும் என்ற கூறிய போது; நாங்கள் ஓர் இந்துப் பாடசாலை ஒன்றை ஆரம்பிக்க முயற்சி எடுத்துள்ளோம் என்று கூறினோம். கட்டாயம் காரியம் கைகூடும் காலம் செல்லும் என்றார்கள். அவர் கூற்றுப்படி 1979 ஜனவரியில் தான் பாடசாலை கட்டித் திறப்புவிழாவும் செய்தோம். நீர் செயாளராக இருக்கின்றீர் திருவாசகம் ஒன்று பாடும் என்றார். உடனே “என்னால் அறியாப் பதம் தந்தாய்” என்ற பாடலைப் பாடினேன். பாடி முடித்ததும் எப்படி இந்தப் பாடலை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஏன் பாடினீர் என வினா எழுப்பினார் சுவாமிகள். கிடைத்தற்கரிய தங்கள் திருக்கோலத்தைக் காணும் பாக்கியம் கிடைத்ததைக் கருத்தில் கொண்டேன் என்றேன். ஒரு புன்முறுவல் திருவாசக ஓதலில் பங்குபற்றிச் செல்லவும் என்னும் ஓர் அன்புக் கட்டளை இட்டார் சுவாமிகள். திருவாசக மடத்தில் 1972-1982 வரை நடைபெற்ற புராண படனங்களிலும், திருவாசக ஓதலிலும் பங்குபற்றும் சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் சுவாமியைத் தரிசிக்கும் பாக்கியம் அடியேனுக்கு கிடைத்தது. இந்தவகையில் தவத்திரு சரவணமுத்து அடிகளாருக்கு நான் மிகவும் கடைப்பாடுடையவன்.

மார்கழி பிறந்துவிட்டால் எப்போ திருக்கேதீஸ்வரம் செல்வது, எப்போ பாலாவிடில் நீராடுவது, எப்போது திருவாசக மடத்தில் திருவாசக விழாவில் கலந்து கொள்வது என்பதை எல்லாம், எதிர்பார்த்து தவத்திரு சரவணமுத்து சுவாமிகளின் விஞ்ஞாபனத்தை எதிர்பார்த்திருப்போம். அப்படியாக சிறப்பாக விழா எடுத்து நடத்திய பெருமை எங்கள் திருவாசக சுவாமிகளுக்கு உண்டு. இந்தப் பிறவியில் “யானேயோ தவம் செய்தேன்” என்றபடி நல்லடியார் திருக்கூட்டத்

தையும், சான்றோர் பலரையும் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
வானுறையும் தெய்வத்துடன் சங்கமமாகிய தவ சிரேஷ்டர்களையும்
கண்டும். தரிசித்தும், அவர்தம் வாய்மொழியை சாதமாகக் கொண்டும்
வாழும் பாக்கியம் எனக்கு நிறையக் கிடைத்துள்ளது. இவை
செய்த தவப்பயன் என்றுதான் கூறுவேன்.

இந்த வகையில் என்னை செறிப்படுத்தி ஆண்டு கொண்ட
ஞானியர் இருவரையும் அடியேன் கண்டவாரும் பெற்ற பேறு பற்றி
யும் எழுதி உள்ளேன். இருவருக்கும் இடையேயுள்ள கருத்தொருமைப்
பாடும் செயற்பாடு பற்றியும் இங்கு சிறிது குறிப்பிட்டுள்ளேன்.
“தேனை உண்டவனுக்குத்தான் சுவை தெரியும்” அதேபோல்,
ஞானியரைக் கண்டவருக்குத்தான் அவர்தம் தன்மை தெரியும்.
பெருமை தெரியும்” இது மறுக்க முடியாத உண்மையும் ஆகும்.

நயினைச் சுவாமிகளும், நல்லைச் சுவாமிகளும்

நயினைச் சுவாமிகளும், யோகர் சுவாமிகளும் சமகாலத்தில்
வாழ்ந்தவர்கள். ஒருவரை ஒருவர் நேரடியாக கண்டார்களா? என்று
பரவும் வினா எழுப்பலாம். கண்டார்கள், கண்டிருப்பார்கள், இதுபற்றி
தெளிவான வரலாறுகள் சான்றாக இல்லை என்றும் கூறலாம்.
சான்று உண்டு தூல உடம்பாலும் கண்டார்கள், குக்குமத்திலும்
ஒருவரை ஒருவர் கண்டார்கள், பேசினார்கள் என்றால் தவறில்லை.
இருவரும் தம் அடியாருடன் உறவாடிய முறை, உரையாடிய
முறை, அவர்தம் குறை களைந்த முறை, முன் நடந்தவற்றையும்,
பின் நடக்கவுள்ளவற்றையும் எடுத்துக் கூறிய விதம், தம்மைத்
தாமே பூசித்ததும், தம்மைப் பிறர் ஆராதிக்க வைத்ததும், இடம்
விட்டு இடம்மாறி தோன்றி அருள் புரிந்த விதம், சிந்துக்களைச்
செய்தவிதம். வயதுக்கேற்ப அடியவர்களுடன் உரையாடி அவர்களின்
ஐயம் தீர்த்த விதம், உரை தடுமாறி முன் சொன்னவெல்லாம் தரும்
பித்தராகி நின்று நடம்புரிந்த விதம்” ஒருவரை ஒருவர் மற்றவர்
புரியும்படி அவர்தம் மகத்துவத்தை எடுத்துக்கூறிய விதம் இதுபோன்ற
பலவுள. இருவரும் திருமுறைகளில் ஆழ்ந்த பக்தியுள்ளவர்கள்.
பொன்மொழிகள் யாவும் திருமுறைகளின் கருத்தாகவே இருக்கும்.

இணுவை காரைக்கால் சிவன் வீதியில் அடிக்கடி கூடி மகிழும் சாதுக்களில் வடிவேற் சுவாமிகள். நயினைச் சுவாமிகள், யோகர் சுவாமிகள் இணுவையூர் சித்தர் போன்றோர் முதன்மையாளர்கள். “சிவலிங்கப் புளியடியில் இருந்து வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயில் வரை ஒரு புண்ணியபூமி” என்று யோகர் சுவாமிகள் அடிக்கடி கூறுவார்.

ரமண மகரிஷியின் ஞான சீடராகப் பல ஆண்டுகள் நயினைச் சுவாமிகள் இருந்தார்கள். ரமண மகரிஷியின் மகத்துவத்தை நான்குணர்ந்த சுவாமிகள் தன்னை நயினாதீவில் முதன்முதல் கண்டு ஆசி பெற்ற நயினை தந்த இல்லறஞானி அமரர் க. இராமச் சந்திரனாருக்கு பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“என் தாயாரின் பிரிவால் நீ மனம் கலங்காதே” அவர் உனக்கு மட்டுமல்ல எங்கள் எல்லொருக்கும் தாய். நேற்றுக் காலையில் சுடலையில் இருந்து வரும்போது இந்த ஊர்மக்கள் சிலர் அவரைப் பற்றிக் கூறியதை நான் அறிவேன். அவர் ஓர் இல்லறஞானி, நாங்கள் தில்லையம்பல வித்தியாசாலையில் படிக்கும் காலத்தில் உங்கள் தாயாரிடம் வந்து பசியாறி மோர் குடித்துச் செல்வோம். அப்போ நீ சிறுவன், என்னைப் பற்றியும் அவர்கள் பலவாறு கூறினார்கள். உன் மனதில் என்னைப் பற்றிய சிந்தனை இருந்து கொண்டே இருந்ததை நான் அறிவேன். அதனால் தான் அதி காலையில் நீ இங்கு வருவாய் என்று வந்து காத்திருந்தேன் என்று தான் இருந்த பிள்ளையார் கோவிலை விட்டு வந்து, தில்லையம்பல வித்தியாசாலைக்குப் பக்கத்தேயுள்ள முருகன் கோவிலில் தோன்றி அருள் புரிந்தார்.” மேலும், “உன்னை நீ பிறந்தவுடன் அண்ண மலையானுக்கு விற்பதாக உன் தாயார் நேர்த்தி வைத்தவர். நீ பல முறை சென்றும் அண்ணாமலைக்குப் போகவில்லை. தவறாமல் அங்கு போ, உன்னை ஆட்கொள்ள அண்ணமலையான் ரமண னாக தவம் செய்து கொண்டு இருக்கின்றார்.” என்றும் கூறினார். சில ஆண்டுகளின் பின் சென்று ரமணரைத் தரிசனம் செய்ததோடு ரமண தாசனாகவும் பலகாலம் இராமச்சந்திரனார் இருந்தார் என்பது வரலாறு. இது நடந்தது 1933இல்.

பாரதி கண்ட பரமஞானி இவர் தானோ?

“குவலயத்தில் விழி போன்ற யாழ்ப்பாணத்தான்
தேவிபதம் மறவாத தீர ஞானி

“தோழர்களே மங்களம் சேர் திருவிழியால் அருளைப் பெய்யும்
வானவர் கோன் யாழ்ப்பாணத் தீசன் தன்னைச்
சங்கரன் என்றெப் போதும் முன்னே கொண்டு
சரணடைந்தால் அது கண்டிர் சர்வசக்தி”

என்று தன் பாடல் மூலம் பாரதிக்கு அருள் புரிந்தவர் நயினைச் சாமியார் தான் என்று கூறினால் தவறில்லை. ஏன் என்றும் எப்படி யென்றும் சிலர் கேட்பர். 1915ஆம் வருடம் இவருடன் தோழமை கொண்டு ஒரு புத்தகத்தையும் கொடுத்து இவரை இந்தியாவிற்கு அழைத்துச் சென்று விட்டார் ஒருவர் என்பது உண்மை. மேலும் இவருடன் கல்வி பயின்ற பெரியதம்பி என்பவர் இந்தியாவில் வில் வாரணியத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த போது பல துறவிகளுடன் வாட்ட சாட்டமான தோற்றத்துடன் துறவியாக யாத்திரை சென்றபோது, பெரியதம்பி இவரை அடையாளம் காணாமல் இருக்க, இவர் அவரை அடையாளம் கண்டு “அடே பெரியதம்பி அங்கு நீயும் நானும் ஒன்று. இங்கும் நானும் நீயும் ஒன்று, நாம் பூரணியின் பிள்ளைகள் என்று கூறி பழைய பாலியகாலப் பள்ளிப் படிப்பை நினைவு கூர்ந்தார். அத்தோடு என்னை இங்கு கண்டதை ஊருக்குமோ, வேறு யாருக்குமோ சொல்லாதே இது உன் குருவின் ஆணை என்றும் கூறி சென்று விட்டார். இது நிகழ்ந்தது 1920 அளவில் இந்தக் காலகட்டத்தில் பாரதியாருக்கும் இவரின் தரிசனம் கிடைத்திருக்கலாம். மேலும் நின்றும். இருந்தும், கிடந்தும். நடந்தும் நயினை நாகபூஷணியை நித்தமும் தியானிப்பவர் இவர் என்பதை இவர்தம் அடியார்கள் பெரிதும் வியந்து கூறி இருப்பதும் “தேவி பதம் மறவாத தீர ஞானி” என்ற கூற்றைக் கருத்தில் கொள்ள வைக்கிறது.

இந்தியாவில் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு இலங்கை வந்த பெரியதம்பி கொழும்பில் கொட்டஞ்சேனைப் பகுதியில் தம்பையா சத்திரத்தடியில் ஓர் வர்த்தக ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பித்து நாத்தி வரும் காலத்தில் இந்தியாவில் இருந்து வந்து முகத்துவாரத்தில் ஆணைக்குட்டிச் சாமியாருடன் இருந்த நயினைச் சுவாமிகள் ஒரு நாள் திடீர் என்று பெரியதம்பியின் கடையுள் புகுந்து கடையில் உள்ள பொருட்கள் எல்லாம் வீசிவிட்டு “ஓட்டா நயினாதீவுக்கு உன் அப்பன் கோயிலைப் பேணிப் பாதுகாத்துக் கொண்டு, நல்ல பிள்ளைகளைப் பெற்று, நல்லபடி வாழ் இது உன் ஆசான் கட்டளை ஆசான் மூலம் பிறப்பிக்கப்பட்டது என்று கூறிவிட்டுச் சென்று விட்டார். கடையை உடனடியாகவே உரியவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு பெரியதம்பி ஊர் சென்றுவிட்டார். சில தினங்களில் கடையை எடுத்தவர்கள் கொள்ளையர்களால் கொல்லப்பட்டும் கடை குறையாடப்பட்டதையும் அறிந்த பெரியதம்பி, குருநாதனின் திருவருள் செயலையும், தன்னை எப்படி அவர் தடுத்தாட் கொண்டார் என்றும் உறவினர்களுக்குக் கூறிக் கண்ணீர் விட்டாராம்.

இதே மாதிரி எங்கள் யோகர் சுவாமிகளும் தன் அடியார்களைத் தடுத்தாட் கொண்ட வரலாறுகள் சொல்லி அடங்கா.

இப்படியான இந்த ஞானியர் காலத்தில் பிறக்கவும். வாழவும் கிடைத்த பாக்கியம் ஒருபுறம் இருக்க அவர்களின் அருளில் திழைக்கவும் திழைத்தவருடன் உறவாடவும் அவர்தம் அனுபவங்களைக் கற்கவும், கூறவும், எழுதவும் கிடைத்த பேறு பெரும்பேறாகும். நதி மூலமும். ரிஷி மூலமும் அறியவும் முடியாது, எழுதவும் முடியாது. இது ஒரு தொடர் கதை.

“எங்கள் குருநாதர் திருவடிகள் வாழ்க வாழ்க”

நயினை ஆறுமுகம் தியாகராசா
(முன்னாள் உதவி அரசாங்க அதிபர்)
தலைவர், அறங்காவலர் சபை
ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் கோவில்,
நயினாதீவு.

அருணாசலத்தில் சித்தர்கள்

தமிழ் நாட்டில் உள்ள திருக்கோயில்களில் திருவண்ணாமலை மிகப்பெரிய ஒரு கோயிலாகும். நினைக்க முத்தி தரும் தலமும் திருவண்ணாமலையாகும். இக் கோயிலின் சிறப்பு அம்சம் ஆலயத்தின் பின்புறத்தில் திருவண்ணாமலையாரின் மலை கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கிறது. மலைப்பிரதேசமல்லாத ஒரு இடத்தில் கடல் மட்டத்திலிருந்து 2668 அடி உயரமுள்ள மலை அமைந்துள்ளமை புவியியல் ரீதியாகவும், விஞ்ஞான ரீதியாகவும் ஆராயப்பட வேண்டும். அருணகிரிநாதர். பிரபுடதேவமகாராஜா, சம்பந்தாண்டவர் முதலியோருக்கு இங்கு உள்ள கம்பத்து இளையனார் சந்நிதியில் முருகப்பெருமான் காட்சி கொடுத்தருளினார். அருணகிரிநாதர் வல்லாளன் கோபுரத்திலிருந்து கீழே விழுந்த பொழுது முருகப் பெருமான் தடுத்தாட்கொண்டு பிரணவ மந்திரத்தை ஞான உபதேசம் செய்தருளினார். திருக்கார்த்திகைத் திருவிழாவன்று தீபதரிசன மண்டபத்தில் அண்ணாமலை நாதர் முதலிய பஞ்ச மூர்த்திகளும் எழுந்தருளியிருக்க, தீபதரிசனம் நடைபெறும் பொழுதான அண்ணாமலையாரின் சோதி தீப தரிசனம் நடைபெறும். இதனைத் தரிசிக்க இலட்சக்கணக்கான பக்தர்கள் அங்கு கூடுவது வழக்கம். மூர்த்தி. தலம். தீர்த்தம் ஆகிய மூன்று சிறப்புக்களும் ஒருங்கேயமைந்த திருவண்ணாமலையை வலம்வந்து வணங்குவோர் எல்லாப் பாவங்களும் நீங்கப் பெறுவர். பக்தர்கள் சூரிய உதயத்திற்கு முன் எட்டு மைல் நீளமுள்ள பாதைவழியே கிரிவலம் வந்து வணங்கி உடல் நோய் அகன்று உள்ளத்திலே சிவஞானம் கைவரப் பெறுவர். தபோதனர்கள் வாழப் பல குகைகளை தன்னகத்தில் அடக்கி, சதா காலமும் பக்தர்கள். சித்தர்கள். தவசீலர்களுக்குப் புகலிடமாக விளங்குகிறது.

திருவண்ணாமலைப் பிரதேசம் பல வருடங்களுக்கு முன் இயற்கை வனப்பும் அமைதியும் நிரம்பிய பிரதேசமாக மட்டுமல்ல சனசஞ்சாரம் மிகக்குறைந்த ஒரு தெய்விகமான இடமாக விளங்கியது. தவம் செய்ய விரும்புவர்களைத் தன்பால் ஈர்க்கும் தன்மையுடையது.

பாய்ந்து ஓடும் சுனைகளும் பறவைகளும், மிருகங்களும் சுதந்திரமாக உலாவின. எனவே அங்கு ஒரு சித்தர் பரம்பரை தோன்றியது. சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் குகை நமசிவாயா என்ற பக்தர் பல சித்துக்களைப் புரிந்து மக்களைத் தன்பால் கவர்ந்து கொண்டார். அவருடைய சீடர் பெயர் குரு நமச்சிவாய. இவர் தனது ஞான திருஷ்டியால் சிதம்பரத்தில் கனகசபையில் திரைச்சீலை நெருப்புப் பற்றியதை அறிந்து கொண்டார். இவர்களுடைய ஆதீனம் வீரசைவ மடமாக இன்றும் திருவண்ணாமலையில் அருந்தொண்டாற்றுகிறது. உலகியல் பற்றுக்களை முற்றாகத் துறந்து, இறைபற்றையே பற்றுக்கோடாகக் கருதி வாழ்பவர்கள் சித்தர்கள். பக்தர்கள் இறைவனைக் காண்பதற்குப் பல்வேறு முயற்சிகளைக் கொள்வார்கள். சித்தர்கள் இறைவனை கண்டு மகிழ்ந்தவர்கள்.

நாட்டின் பல பாகங்களிலும் வாழும் ஆன்மிக சிந்தனையார்கள் திருவண்ணாமலையை நாடி வந்து பல காலம் அங்கு வாழ்ந்து, சித்துக்கள் புரிந்துள்ளனர். அருணகிரிநாதரும், விருபாட்சதேவர் ஆகியோரும் அண்ணாமலையில் வாழ்ந்த சித்தர்களாவர். கொண்டப்ப தேசிகர் என்பவர் வேலூரில் பிறந்து, சிதம்பரம் மௌன சாமிகளிடம் உபதேசம் பெற்று அவர் ஆணைப் பிரகாரம் திருவண்ணாமலை சேர்ந்து தவம் செய்து பல சித்துக்கள் கைவரப் பெற்றுச் சமாதிய டைந்தவர். மிக அண்மைக்காலத்தில் வாழ்ந்த உலகப்புகழ் பெற்ற தபோதனர்கள் சேஷாத்திர சுவாமிகள், ரமண மகான், யோகிராம் சுரக்குமார் என்போர் ஆவர். சில பெண்களும் சித்தர் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படுகிறார்கள். ஜானி ஷண்முக யோகினி அம்மாள், அம்மணி அம்மாள் இருவரும் அண்ணாமலை பெருமான் மீது பக்தி கொண்டதோடு திருப்பணிகள் செய்து பல பெண்களுக்கு முன் மாதிரியாக வாழ்ந்தவர்கள். அம்மணி அம்மாள் அற்புதமான சித்திகள் பல புரிந்துள்ளார். அண்ணாமலையாரின் வடக்குக் கோபுரத்தை கட்டியவர் இவரே. ஒரு கோபுரம் கட்டுவதானால் சுலபமான விடயம் அல்ல பணம் செகரிப்பது ஒரு பெரிய பொறுபென்றால் மிகையிலலை அவர் சில வீடுகளுக்குச் சென்று இன்ன இன்ன இடத்தில் பணம் இருக்கிறதென் கூறியதும் எவருமே பணம் இல்லை எனக் கை

விரிக்க முடியாது. வாரி வழங்கினர்.

உண்ணாமுலை அம்பாளோடு உடனுவையும் அண்ணாமலை யாரின் பெரும் அருள் பெற்று உலக மக்கள் உய்ய வழி காட்டியவர்கள் பலர். அண்ணாமலைப் பெருமான் மகிமையை,

“ஒருமானை கரத்தனில் வைத் தொருமானை
சிரத்தினில்வைத் துலகம் ஏழும்
தருமானை இடத்தினில்வைத் தருள்வானைப்
பவளநெடுஞ் சயிலம் போல
வருமானை முகத்தானை யளித்தானைப்
பெருமானை மகிழ வேறும்
பெருமானை அருணகிரிப் பெம்மானை
அடிபணிந்து பிறவி தீர்ப்போம்.

என அருணாசல புராணம் கூறுகிறது. சித்தர்கள் சிந்தனை மிகத்தெளிவானதும், தாய்மையானதும், உறுதியானதும் ஆகும்; செம்பொன்னையும் கல்லையும் ஒப்ப நோக்குபவர்கள். ஏழை, பணக்காரன், நல்லவர், கெட்டவர், பக்தன், நாத்திகன் ஆற்றிவு படைத்த மக்கள் மற்றும் ஜீவராசிகள் எல்லாம் அவர்களுடைய அருட்பார்வைக்குச் சமமாக விளங்கின. தனக்கென வாழாது பிறர் நலம் பேணுபவர்கள் மூவாசைகளையும் வென்றவர்கள். தங்கள் உணவு, உடை, உறை யுள் பற்றிச் சிறிதும் சிந்திக்காதவர்கள். இனிது இனிது ஏகாந்தம் இனிது என்று தன்மையை விரும்பி. குகை களிலும், மரங்களின் கீழும், சிறு குடிசைகளிலும் வாழ்ந்தவர்கள். பாலவயதில் வீட்டை விட்டு மூன்று ரூபாவுடன் புறப்பட்ட வேங்கடராமன் திருவண்ணாமலை வந்து சேர்ந்தார். அங்கு தனிமையை நாடி, புளியமரத்தின் கீழும், மாந்தோப்பிலும், ஐயன்குளத்தருகில் உள்ள அருணகிரிநாதர் ஆலயத்திலும், பவளக்குன்றிலும் வாடிய உடலுடன், கோவணாண்டியாகக் காட்சியளித்தார். ஒருநாள் தாயார் அழகம்மா ளும், சகோதரர் நாகசாமியும் திருவண்ணாமலை வந்து மனமுருகிக் கண்ணீர் விட்டுக் கதறி அழுதனர். இந்த நிலையிலும் பாலரமணர் அசையவில்லை. இறுதியாக, அங்கு வசிக்கும் பச்சைப்பிள்ளை

என்பவர் தாய் சகோதரர் சார்பில் சுவாமிகளிடம் மிகவும் பணிந்து உங்கள் தாயாருக்கு இரு வரிகளாதல் எழுதிக் கொடுங்கள் என்று ஒரு கடதாசியையும் பென்சிலையும் கொடுத்தார். உடனே பாலரமணர் “அவரவர் பிரார்த்தப் பிரகாரம் அதற்கானவன் ஆங்காங்கிருந்து ஆட்டுவிப்பான் என்றும் நடவாதது என்ன முயற்சிக்கினும் நடவாது, நடப்பதொன்றைத் தடை செய்யினும் நில்லாது, இதுவே திண்ணம் ஆதலின் மௌனமாயிருக்கை நன்று” என எழுதிக் கொடுத்தார். இந்த வரிகளில் பொதிந்துள்ள ஆழமான சமய தத்துவம் எல்லோராலும் சுலபமாகப் புரியமுடியாத ஒன்று. பெற்ற தாயும் உடன் பிறந்த சகோதர்களையும் கண்டும் மிக வைராக்கியமாக, மௌனமாக மனங்கலங்காது ஒருமைப் பட்ட மனமுடன் வீற்றிருந்தார். 1914ஆம் ஆண்டு திருவண்ணாமலை வந்து விருபாட்ச குகையில் பால ரமணருடன் அவர் தாயார் சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார். அப்பொழுது தாயாருக்கு நெருப்புக் காய்ச்சல் ஏற்பட்டது. அன்னையின் உடல் நிலை மோசமாகியது. பெற்ற தாயைப் பேணிக் காத்து அருணாசலப் பெருமானைக் குறித்துப் பாடி அருள் பெற்றார்.

**அலையா வருபிறவியத்தனையு மாற்ற
மலையா யெழுந்த மருந்தே - தலைவாநின்
றாளகதியாய் வாழ்மென் றாய்தாப மாற்றியே
யாள்வதுவு முன்கடனே யாம்.**

என்பாடி, தாயாரின் உடல்நலம் முன்னேறக் கண்டு மகிழ்ந்தார். சில காலத்தின் பின் தாயார் மறைந்த பொழுது அன்னாருக்குச் சமாதி ஆலயம் அமைத்துத் தனது கடமையை நிறைவேற்றினார்.

முனிவர்கள், பக்தர்கள், சித்தர்கள் பலர் வாழ்ந்த காரணத்தால் அண்ணாமலை மேலும் புனிதத்தலமாக உலகியலில் மூழ்கித் தவிக்கும் அடியார்களை நல்ல வழியில் செலுத்தும் ஆலயமாக விளங்கியது. சேஷாத்திரி சுவாமிகளின் தாயார் மரணப் படுக்கையில் இருக்கும்போது கூறிய “அருணாசலா” என்ற சொல் சுவாமிகளின் உள்ளொளியை ஏற்படுத்தி அருளொளி பரப்பும் அருணாசலத்தை அடையச்செய்தது. அருணாசலம் வந்ததும் சேஷாத்திரி சுவாமி

களுக்கும் பல மகான்களுடைய தொடர்பு ஏற்பட்டது. ஞானிகள். சாதுக்கள். யோகிகள், தவ சிரேஷ்டர்கள் தொடர்பு ஏற்பட்டு விட்டதால் அது வாழ்க்கையில் கிடைத்தற்கரிய பெறாகும். சாதுக்கள் தொடர்பு பற்றி ரமண மகரிஷி “குளிர்ந்த சந்திரனால் வெப்பம் நீங்கும், தெய்வீக கற்பகதருவினால் ஏழ்மை நீங்கப்பெறும். புண்ணிய நதிகள் பாபங்களை நீக்கும். ஆனால் சீரிய மகான்களில் மகிமை வாய்ந்த, தரிசனத்தால் தாபம். ஏழ்மை, பாபம் இம்முன்றும் தானே அகன்று விடும் எனவும்,

“புண்ணிய தீர்த்தங்களோ கர்ம மயமானவை, அர்ச்சாவதார மூர்த்திகளோ கல்லாலும். மண்ணாலும் செய்யப்பட்டவைகளே. இவை கணக்கில்லாத காலத்திற்கு ஒருவன் தொழுத பின்னையே அவனுக்கு மனத்தாய்மையைக் கொடுக்கும். ஆனால் மகத்துவம் வாய்ந்த மகான்களுக்கு ஒன்றுமே நிகராகமாட்டாது. ஏனெனில் சாதுக்களாகிய மகான்கள் கண்ணால் கண்ட உடனேயே அவன் மனத் தாய்மையெய்தி ஞானபரனாகி விடுகின்றான்” என்று தெரிவித்த கருத்துக்கள் சிந்திக்கற் பாலன.

சேஷாத்திரி சுவாமிகள் அழுக்குத் துணியணிந்து, பரட்டைத் தலையுடன் குழி விழுந்த கண்களும், வாடிய வயிறும், சோறு, தண்ணீர் இல்லாது பைத்தியக்காரன் போலத் திரிவார். வாய் ஏதோ பேசிய படியிருக்கும். சம்சாரக் கடலில் மூழ்கியவர்களுக்கு, அருள் நிரம்பிய கடலில் மூழ்கியிருப்பவர்கள் மகிமை விளங்காத ஒன்று. அருணாசலேஸ்வரரும், ரமணரும், தாமும் ஒருவரே என்பதையும் சேஷாத்திரி சுவாமிகள் மறைமுகமாகக் கூறியுள்ளார். மேலும் திரு வண்ணாமலையில் மூன்று லிங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று சோதிலிங்கமான அருணாசலமலை, இரண்டாவது ரமணசுவாமி, மூன்றாவது சேஷாத்திரி எனவும் பலமுறை தெரிவித்துள்ளார். ரமணரும் சேஷாத்திரி சுவாமிகளும் வயதால், தோற்றத்தால், வாழ்க்கை முறையில் வேறுபாடு இருந்தாலும் ஞான நிலையில் அவர்களிடம் ஒருமைப்பாடு காணப்பட்டது. சேஷாத்திரி சுவாமிகள் பல சித்துக்கள் செய்து மக்களை உலகியல் வாழ்விலிருந்து

ஆன்மிக வாழ்வு வாழ வழிகாட்டிய பெருமைக்குரியவர். தனது அருட்பார்வையால், தெய்வீக வாக்கால், ஸ்பரிசத்தால், தனது அருட் செயல்களால் மக்கள் துன் பங்களை நீக்கி இன்ப வாழ்வு வாழ வழி வகுத்துள்ளனர்.

திருவண்ணாமலையில் ஆச்சிரமம் அமைத்து, மக்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்து, அன்னதானத்தால் பசி போக்கி வாழ்ந்தவர். வரும் அடியார்களை பஜனையில் ஈடுபடச் செய்து வாழ்ந்தவர். யோகிராம் சுரத்குமார் சுவாமிகள் தன்னை எப்பொழுதும் “நான் ஒரு பிச்சைக்காரன்” என்று சொல்லிக் கொள்வார். ஒருநாள் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்கச் சென்ற சிறுவன் ஒரு அழகிய குருவியைக் கண்டு கல்லால் அதனை எறிந்து கலைக்க முற்பட்ட பொழுது கல் அதன் கழுத்தில் பட்டவுடன் சோர்ந்து நிலத்தில் விழுந்தது. சிறுவன் சில துளி தண்ணீரை அதற்குப் பருக்கினான்; குருவி இறந்து விட்டது. உடனே சிறுவன் ஆழமாகச் சிந்தித்தான். ஒரு குருவியின் மரணத்திற்கு நானே காரணமானேன்; எனக்கு அதனைக் கொல்ல என்ன உரிமை உள்ளது? என்று நன்றாக ஆழமாக ஆராய்ந்து அன்று வீட்டை விட்டுச் சென்று பின் துறவியானான். சிறுவன் பிற காலத்தில் யோகிராம் சுரத்குமார் என அழைக்கப்பெற்றார். இவர் களுடைய ஆச்சிரமம் திருவண்ணாமலை அடிவாரத்தில் தெய்வீகப் பொலிவுடன் விளங்கின்றன.

மேல் நாட்டு ஐரோப்பியர்கள் பலர் இவ்வாச்சிரமங்களைத் தேடி வந்து தியானத்திலிருப்பதும் பல தொண்டுகளைச் செய்வதும். ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. மேலை நாட்டவர்கள் தவம், தியானம் என்பன பற்றி அங்கு ஆராய்ந்து பல நவீன கருத்துக்களைத் தெரி வித்துள்ளனர். திருவண்ணாமலை சித்தர்கள் வாழ ஏற்ற இடமாக விளங்கியது மட்டுமல்ல பல ஆச்சிரமங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகிறது.

திருமதி. மங்கையர்க்கரசி திருச்சிற்றம்பலம்
(முன்னாள் அதிபர், இராமநாதன் கல்லூரி, கன்னாகம்.)

சித்தர் மரபு

“சித்தர் என்றும் சிறியரென்றும் அறியொணாத சீலர்காள்
சித்தர் இங்கிருந்தபோது பித்தரென்று எண்ணுவீர்
சித்தர் இங்கிருந்துமென்ன? பித்தன் நாட்டு இருப்பீரே
அத்தன் நாடும் இந்த நாடும் அவர்களுக்கு எல்லாமொன்றே”

(சிவவாக்கியர்)

“பக்திநீ; பக்திக்கு ஆன

பலனும்நீ; பலவாச் சொல்லும்

சித்திநீ; சித்தர் சித்தித்

திறமும்நீ; திறம்ஆர்மோன

முத்திநீ; முத்திக்கு ஆன

முதலும்நீ; முதன்மை ஆன

புத்திநீ; எனக்கு ஒன்று உண்டோ?

பூரணானந்த வாழ்வே.

(தாயுமானவர்)

பொதுக் கண்ணோட்டத்தில் உலகின் முக்கிய சமயங்களிலே இறைமாட்டு, இணையற்ற அன்புள்ளவர்களாய். உலகியலைத் துறந்து, சிற்றின்பங்களை மறந்து, இறைமயமான சீவன் முத்தர்கள் பலர் வாழ்ந்த வரலாறுகளைப் படித்திருக்கிறோம். அத்துறையிலே ஆர்வம் மிக்க பல ஆய்வாளர்கள், இவ்வுண்மைகளை வரலாற்றுக் கண்கொண்டு, தக்க சாதனங்களால் நிறுவியும் உள்ளனர். இந்தப் பிரமிப்படையவைக்கும் மெய்ஞ்ஞானிகளின் அபூர்வ திறமைகளைக் கண்டு விஞ்ஞானிகள் வியப்பு அடையவும் செய்கின்றனர். எமக்குத் தமிழிலே கிடைத்த பதினெண் சித்தர் பாடல்கள் இதற்கு நல்ல சான்றாதாரம் ஆகும். ஒரு சமுதாயச் சீர்திருத்தமும், புதிய போக்கும் புரிய முடியாத மறைபொருளுங் கொண்ட இப்பாடல்கள் விளக்கும் கருத்தை இலகுவிற் புரிந்து கொள்வதும் மிக மிகக்கஷ்டம். அவிழ்க்க முடியாத முடிச்சுக்கள் நிறைந்த பாடல்களவை. செய்யுளமைப்பு, யாப்பு நெறி பொருளமைப்பு, கவிதை, நோக்கு ஓசை எல்லாமே சற்றுவித்தியாசம் ஆனவையே இலகுவிற் புரிய முடியாதன, வரலாற்றுப் பின்னணியுடையன. இந்த இடைக்கால இலக்கியத்தைத்

தந்த இச்சித்த புருஷர்களின் சிந்தனையோட்டம் மிக மிக நுண்ணியன உயர்ந்தன. மனித உயிர் பற்றியன. இப் பாடல்களின் சொந்தச்சமயம் சனாதனதர்மமே இதை வேறு பாசையிற் சொன்னால் இந்துமதம் தந்த புனித மானுடர்கள் தம் சிந்தனைத் திறத்தால் அதிகூர்ப்பான சாதனை கண்ட இவர்கள் பெரும்பாலும் தென்பார தத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவே தென்படுகின்றனர். விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சிலர் சீனரோடும், அரேபியத்தோடும் தொடர்புடைய வர்கள். இஸ்லாமியத்தில் மாழ்தான் சாகிபு போன்றவர்கள் சூபி யாக்க என அழைக்கப்பட்டனர். யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த பாமர தானையான் சுவாமிகள் சிறந்த சமரச ஞானிகளாகவே விளங்கு கிறார்கள். இமயமலைச் சாரலிலே இன்றும் நூற்றைம்பது ஆண்டுகள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சித்தர் பெருமை பற்றிச் சஞ்சிகைகள் எழுதியுள்ளன. கொல்லிமலை, பழனிமலை, பொதிகைமலை, குற்றாலம் போன்றவும் சித்தர்கள் வாழ்ந்த புனித பிரதேசங்களாக, நம் தாயகத்தில் கதிர மலையிற் பலர் வாழ்ந்தனர் என்ற செய்தி இன்று பொய்யாப், பழங் கதையாப் போன மாதிரித்தான். பல தசாப் தங்கட்கு முன் வாழ்ந்த இவர்கள் யோக சித்தி பெற்றவர்களாய் விளங்கியதோடு, இரசவாதம், வைத்தியம், சோதிடம் பற்றியும் பல பெறுமதியான ஏடுகளை எழுதி வைத்துப் போயுள்ளனர்.

யார் இந்தச் சித்தர்கள் என்ற வினா எமக்குத் புதிராய் உள் ளது. போலிச் சந்நியாசிகள். துறவிகள். வித்தைகள், சித்துக்கள் செய்யவர் எல்லாம் சித்தர்களா? என்ற சந்தேகம் எமக்கு உண்டாவது சகசமே. உண்மையான சித்தர்கள் பற்றிப்புலவர் கூறும் கருத்துக் களை இனிச் சிந்திப்போம்.

சித்தர்கள் மூன்று வகைப்படுவர்; ஞானசித்தர், நாதச்சித்தர், இரசேகவரச்சித்தர் என்பவர்களே அவர்கள். திருமுலர், அகப்பேய்ச் சித்தர், கடுவெளியார். சிவவாக்கியர், பட்டினத்தார், பத்திரகிரியார். அருணகிரியார், பாம்பாட்டிச் சித்தர் போன்றோர் ஞான சித்தர்கள் ஆவர். நாதச்சித்தர்கள் என்போர் வாசி என்னும் மூச்சினை அடக்கி யாண்டு, யோகசக்தியினால் மூலாதாரம் முதலான ஆறு ஆதாரங் களிலும், மனதை முறையாக நிறுத்தி, நெற்றியின் இரு புருவங்கள் இடையே. குண்டலினி சக்தியை எழுப்பி, அங்கே அண்டசராசரங்

களையும், அவற்றை இயக்கும், சிவசக்தி நடனத்தையும் கண்டு, உணரும் யோகப் பயிற்சியில் வல்லவர்கள். ஞானம் தத்துவம் பற்றிய கருத்துக்களோடு, மருத்துவக் குறிப்புக்களையும் மணிமந்திர ஓளவுதங்களையும் தங்கள் வாக்கான பாடல்களிற் தந்து போன சித்தர்களே இரசேகவரச் சித்தர் எனப்படுகின்றனர்.

யோகநிலையிற் சித்தி பெற்றவர்களும், சித்து உடையவர்களும், சித்தர் என்னும் பெயரைப் பெற்றனர். சித்து என்னும் சொல் தெளிந்த ஞானத்தைக் குறிக்கும். எனவே, ஞானம் பெற்றவர்களையும், வீடுபேறு அடைந்தவர்களையும் சித்தர் என்று கூறுவது வழக்கமாகும். யோக நிலையில் மூச்சினை உள்ளே அடக்கி, மனதை யோக சக்தியினால் வசப்படுத்தி உடம்பில் உள்ள மூலாதாரம், கொப்பூழ், இதயம், இரைப்பையின் நடு, கழுத்து, உச்சந்தலை ஆகிய ஆறு இடங்களில் இறைவனை நிலைபெறச் செய்வதைச் சித்தி பெறுதல் என்பர். சித்தர்கள் மனிதன் கற்பித்துக் கொண்ட வரம்புகளையும், வரையறைகளையும், சடங்குகளையும், சம்பிரதாயங்களையும், பாகுபாடுகளையும், பாரபட்சங்களையும் கடந்தவர்கள். சாதி, குலம், பிறப்பு, இனம், நிறம், கொள்கை, பெண், ஆண், அந்தஸ்து என்ற அளவுகோல்களையும் தாரதம்மியங்களையும் பொருட்படுத்தாதவர்கள்.

சித்தர்கள் என்ற சொல்லுக்கு சித்தி பெற்றவர்கள் என்று பொருள். அதாவது வீடுபேறு அடைந்தவர்கள் என்றே கூறலாம். இவர்களில் மூவகையினர் உள்ளனர். தம்முள்ளே கிடக்கும் தெய்வக் குறிப்புக்களைக் கண்டு, அதன்படியே நடந்து, ஆன்மிக அனுபவங்ளைப் பெற்று, மற்றவர்களைத் தம்மிடம் அணுகவொட்டாது, மற்றவர்களின் பார்வைக்கு ஏளனமாய்க் காட்சி அளிப்பார்கள்.

அனைத்துயிர்களும் முன்னேற வேண்டும் என்று கருதி அதி தீவிர ஆத்ம சாதனைகள் செய்து, கிடைக்கும் ஆன்மிக அனுபவங்கள் தெய்வக்குறிப்புக்கள் யாவற்றையும் ஞாலத்தில் வெளியிட்டு மறைந்து விடுவார்கள்.

இவர்கள் மற்றவர்களைத் தங்களிடம் அணுக விடுவார்கள். ஆனால் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் அனுபவங்களையோ, முன்னேறும் வழிமுறைகளையோ பிறகு வெளியிடமாட்டார்கள். மாறாக நெருங்கி இருப்பவர்களின் குறைகளைத் தங்களின் ஆத்மசாந்தியால் போக்கி

விடுவார்கள். அவர்கள் செய்த அற்புதங்களையும் வாக்குகளினால் சொன்னவற்றையும் அப்பகுதி மக்கள் வாயாரப் புகழ்வார்கள்.

சித்தம் என்பது மனம், அறிவு ஆகிய இரண்டையும் குறிக்கும் சொல். மனம் அடையும் கலக்கம், ஆசைகள். துக்கம் ஆகியவற்றை அறிவால் வென்று, அதன்வழி எட்டு நிலைப்பட்ட சித்திகள் கைவரப் பெற்றவர்களே சித்தர்களாவர். இவர்கள் வாழும் போதே தெய்வீகம் கண்டவர்கள். அதனால் அவர்கள் சீவன்முத்தர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். சீவன்முத்தர் இயமம். நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம் என்னும் எட்டு வழி முறைகளால் சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்து சிவனோடு இணைந்தவர்கள். அணிமா, மகிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராப்தி, பிரகாமியம். ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்னும் அட்டமாசித்திகளும் சித்தர்களுக்குக் கைதேர்ந்த கலையாகும்.

ஆன்மிக வல்லமையும் இறை ஒன்றிப்பும், புதுமையுமுள்ள இவர்கள் சித்தன் போக்கு சிவன் போக்கு என்ற அனுபூதி வாக்கியத்திற்கு இலக்கணமானவர்கள். வாதவூரர் சித்தமும் கடந்த சேட்சியன் காண் எனச் சிவனைப் பாராட்டுகிறார். சித்தத்தைச் சிவன் பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன் எனப் பழுவடியார் பெருமையை வாய் நிறையப் பாடினார் சுந்தரனார். இச்சித்தர் மரபு தாயகத்தில் மட்டும் இன்றிச் சேயகமான ஈழப் பூமியிலும் வாழையடி வாழையெனச் சந்தானம் தொடர்ந்து கொண்டே வளர்க்கிறது.

இவர்கள் உயரிய சிந்தனை உள்ளவர்கள். எளிமையான வாழ்க்கையை மேற்கொள்பவர்கள், சித்தர்கள் முறை மதச் சடங்குகளை மேற்கொள்ள மாட்டார்கள். சித்தர் என்ற சொல் சித்தியில் இருந்து வந்தது. ஆன்மிகத்திலும். அறிவியற் சாதனைகளிலும் முழுமையற்ற நிலைதான் சித்தி. சித்தி பெற்றவர்களே சித்தர்கள். மனித ஆளுமைகள் அதிமானுட தன்மைகளை எல்லாம் தாண்டி, மெய்யுணர்வோடு உலாவும். உயர்ந்த மனிதம் நிறைந்த மறைஞானிகளே இவர்கள். சித்தர்களை அறிவன் என்றும் நிறைமொழி மாந்தர் என்றும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார். தத்துவங்கள் முப்பத்தாறையும் கடந்தவர்கள் சித்தர் என்பர் திருமூலர். என்றும் மாறா இளமை சித்தர்கட்கு வாய்க்கப் பெற்றது. சந்ததமும் இளமையோடு இருக்கலாம் என்று தாயுமானவர் கூறியது நினைவு கூரத்தக்கது.

பக்தன் கடவுளைக் காண முயற்சிப்பவன்

சித்தன் கடவுளைக் கண்டு தெளிந்தவன்

சித்தன் பார்வை எல்லாரையும் சமமாகப் பார்க்கும். ஒன்றாகக் காண்பதே இவர்களின் காட்சி. புலன் ஐந்தையும் வென்ற வீரர்கள் இவர்கள். சித்தர்கள் சங்கற்பத்தைக் கடந்தவர்கள். துன்பமற்ற நிலையே வெட்டவெளி. வெட்டை வெளிதன்னை மெய்யாயக்கண்ட வர்க்குப் பட்டய மேதுக்கடி, என்று பாடியவர் குதம்பைச்சித்தர். எனவே சித்தர்கள் பட்டம் பதவிகட்கு அப்பாற்பட்டவர்கள். பட்டம் ஒரு குறியீடு என்பதை நாம் உணர வேண்டும். சித்தன் என்பவன் பற்று அற்று உணர்ந்தவன் பற்று அறுத்துக் கொண்டவன் இதை நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

“அற்றது பற்றெனில் - உற்றது வீடுயிர்

செற்றது மன்னுறில் - அற்றிறை பற்றே”

(திருநாலாயிரம் 2690)

ஞானம் என்பது கற்றறிவு அல்ல. பட்டறிவு ஆகும். திடமாய் இரு என்பதுதான் உண்மையான சித்தர்நிலை. அடுத்தவர் துன்பத்தைத் தீர்த்துக் கொள்வதோ, அன்றித் தான் வாங்கிக் கொள்வதோ சித்தர் மரபு. ரமணர், பரமஹம்சர். ஜிட்டு கிருஷ்ண மூர்த்தி போன்றோர் இம்மரபினர் தன்னையறிவது ஆத்மீகம் என்பர். “தன்னை யறிந்தின்பமுற ஓர் தந்திரம் நீ சொல்ல வேண்டும் வெண்ணிலாவே” என்பது சித்தர் பாடல். இவர்கள் விண்ணையும், மண்ணையும் அறிந்திருந்தனர். இவர்கள் சமயக்கோட்பாட்டை எல்லாங் கடந்தவர்கள். எத்தவத்தைச் செய்தாலும் ஏதவத்தைப் பட்டாலும் முத்தர் மனமிருக்கும் மோனத்தே என்பது பட்டினத்தார் வாக்கு. நாம் யார்? உலகில் நாம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்பவர்கள் சித்தர்கள். சித்து (அற்புதங்கள்) வேலை செய்பவர்கள் எல்லாம் சித்தர்கள் அல்ல. மனத்தை அடக்கியவர்களே சித்தர்கள். சித்தத்தைத் தங்கள் சொற்படி செயற்பட வைத்தவர்களே சித்தர்கள்.

சித்தத்தை அடக்கித் தாங்கள் அடைந்த அமைதியை மற்றவர்களுக்கும் சொல்லி. சித்தத்தை அடக்கும் வித்தையை அறிவுறுத்துபவர்கள் யாரோ அவர்களே சித்தர்கள்.

“சித்தநெறி கேட்டல் ஜெகமயங்கும் ஜன்மம் அற முத்தி நெறிகேட்டல் முறை காண் பராபரமே”

(பராபரக் கண்ணி, 267)

“பக்தர் சித்தா வாழிபரிபக்குவர்கள் வாழி செங்கோல் வைத்தவர்கள் வாழி குரு வாழி பராபரமே”

(மேலது, 382)

அட்டமா சித்திகள்

சித்தம் என்பது புத்தி, மனம் சித்து புத்தியால் முடிகிற காரியம், சித்தர் புத்தியைக் கட்டுப் படுத்தியவர்கள். இவர்கள் யோக சித்தியின் மூலமும், தியானத்தின் மூலம் புத்தியைக் கட்டுப்படுத்துபவர்கள். சித்தர்களை ஆன்மிகப் புரட்சியாளர்கள் என்றும் சொல்வதுண்டு. சித்தர்கள் அட்டமா சித்தி கைவரப் பெற்றவர்கள்.

அட்டமா சித்திகளாவன:

- 1) அணிமா (நுண்மை) - அணுவைப் போலச் சிறிதாகி உடலும் ஆற்றல்.
- 2) மகிமா (பருமை) - மலையைப் போன்று பெரிதாகல்
- 3) இலகுமா அல்லது இலகிமா (மென்மை) - காற்றினைப் போன்று இலேசாதல்.
- 4) கரிமா (விண்தன்மை) - கனமற்ற ஒன்றை மலைபோன்று கனமாய் இருக்குமாறு மாற்றுதலும், ஐம்புலன்கள் நுகரும் இன்ப துன்பங்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் அவைகளுடன் சம்பந்தப்படாமல் இருத்தலும்.
- 5) பிராப்தி அல்லது பிராத்தி (விரும்பிய தெய்துதல்) - எல்லாவற்றையும் ஆளுதலும், விரும்பியதை அடைதலும்

6) பிராகாமியம்

(நிறைவுண்மை)

- தன் உடலை விட்டு வேறு உடலினுட்புகுந்து, விரும்பிய இன்பங்களைத் துய்த்து, மீண்டும் பழைய உடம்பினுள் நுழைதலும், எல்லாவற்றையும் படைக்கும் ஆற்றலும்.

7) ஈசத்துவம் (ஆட்சியனாதல்)

- ஆக்கல், அழித்தல். காத்தல் ஆகிய முத்தொழில்களையும் விரும்பியவற்றையும் செய்து தெய்வத் தன்மையை அடைதல்.

8) வசித்துவம் (கவர்ச்சி)

- பறவை, விலங்கு, மக்கள், தேவரயாவரையும் தன் வசப்படுத்துதல் என்பன பெருஞ்சித்திகளாகும்.

இவ்வண்ணம் நிகரற்ற சித்துக்களாற் சிறந்து கடவுள் நிலை எய்தியவர்கள் சித்தர்கள். இவர்கள் கடவுளுக்குச் சமமாக மதிக்கப்பட்டனர். ஆன்மிக நெறி சிறப்படையவும், ஆரோக்கியம் மேம்படவும் முக்கிய பங்களிப்பைச் செய்தவர்கள் சித்தர்கள். சமண மதத்தில் இப்படியான சித்து நிறைந்தவர் வாழ்ந் தனர் என்றும் சித்தர்பரம்பரைக்கு அவர்கள் தான் எழுவாயாய் இருந்தனர் என ஆய்வாளர் கூறுகின்றனர்.

மனித குலத்திலேயே மேம்பட்டவர்களாய், தவசாலிகளாய் விளங்கி ஞான நிலை கைவந்தவர்களை இறைநிலை மனிதர் என்பர். உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் தெரிந்தவர்கள், அற்புதங்கள் செய்வோர், இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்தவர்கள், யார் சித்தத்தை நிலைப்படுத்துகின்றாரோ அவரே சித்தர். இவர்களின் சித்தம் கலங்குவது இல்லை. அவர்களிற் சிலர் ஓரிடத்தில் நிலையாய் இருப்பதில்லை. சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுவதற்காகவே அவர்கள் அலைந்து திரிவர். மெய்ஞ்ஞான குருவிடம் உபதேசம் பெற்ற பின் தவம் மேற்கொண்டு உடம்பினுள்ளே உறுபொருள் காண்பவர்களே சித்தர்கள்.

“மதியொடுங்கி வளர்கின்ற சூட்சந்தன்னை
வணக்கமுடன் தானிருந்து வணங்கினாக்கால்
பதிதலத்தில் எட்டிரண்டு ஒன்றாய்க்கடி
பத்தான தசவாய்வு ஆகாரபீடம்
விதி எழுத்தை யார் அறிந்து கூடப் போனார்
விமலனே புலத்தியனே அந்தம் பாரு
கதி முகத்தில் காயசித்திக்கு அடுத்தவாறு
கண்டு கண்டு கொண்டவனே சித்தனாகும்.”

(அகத்தியர், அமுதகலைஞானம், 410)

எனவே இந்தத்திருவடி ஞானம் கைவரப் பெற்றவர்கள் பிசாசு போல் அலைந்து, செத்த பிணம் போலச் செயலற்று இருந்து. பிறர் போட்ட பிச்சைகளை எல்லாம் நாய் போலச் சாப்பிட்டு, நரிபோன்று அங்கும் இங்கும் அலைந்து திரிந்து. கற்புள்ள பெண்களைத் தாயைப்போல எண்ணி, எல்லாரிடத்து இனசனம் போலத் தாழ்மையான வார்த்தைகளைப் போதித்து குழந்தைபோல் இருப்பார்களென்ப பட்டினத்தார் பாடி உள்ளார்.

“பேய் போற்றிரிந்து பிணம் போற் கிடந்திட்ட பிச்சை எல்லாம்
நாய்போல் அருந்தி நரிபோல் உழன்று நன் மங்கையரைத்
தாய்போற் கருதித் தமர்போல் அனைவர்க்குந் தாழ்மை சொல்லிச்
சேய்போல் இருப்பர் கண்டிருண்மை ஞானத் தெளிந்தவரே”

(திருத்தில்லை, 77)

எனவே மனிதரின் பல்வேறு தரத்தில் வாழும் மக்களையும், மறைஞானச் செல்வர்களையும் ஒப்பீடு செய்து ஒவ்வொருவரின் வெளிப்பாடுகளையும் பாகுபடுத்திக் காட்டுகிறார். பட்டினத்துப் பிள்ளையார்.

“பொருளுடை யோரைச் செயலினும் வீரரைப் போர்க் களத்துந்
தெருளுடை யோரை முகத்தினுந் தேர்ந்து தெளிவது போல்
அருளுடையோரைத் தவத்திற் குணத்தில் அருளில் அன்பில்
இருளறு சொல்லினுங் காணத்தகுங் கச்சி ஏகம்பனே”

(பட்டினத்தார் பாடல், திருவேகம்பமாலை, 15)

இதன் பொருள்: திருக்காஞ்சியில் எழுந்தருளி உள்ள ஏகாம்பர நாதனே! பொருட்செல்வம் உடையோர்களை அவர்கள் உடைய கொடையிலும், வீரரை யுத்தகளத்திலும், தெளிந்த அறிவுடையோர்களை அவர்களது முகபாவத்திலுங் காண்பதுபோல திருவருட்செல்வம் உடையவர்களை அவர்களது தவத்தினாலும், குணத்தினாலும், அருளினாலும் (கிருபையினால்) அன்பினாலும். மயக்கத்தைக் கெடுக்கும் மொழியினாலும் காணக்கூடும். தவத்திற் குணத்தில் அருளிய, அன்பில் இருளறு சொல்லில் என்ற பிரயோகம் அருட்செல்வர்களின் அடையாளங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

மறை ஞானச் செல்வர்கள்

மறை ஞானச் செல்வர்களாய்த் திகழும் சித்த பரம்பரை ஆதிமுதல் இத்தேதி வரைக்கும் வாழையடி வாழையென வளர்ந்து கொண்டே வரக்காணலாம் சித்தர்களின் கணக்கை அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாவிடினும் கிரேதயுகத்தில் இரண்டு இலட்சம், திரேதயுகத்தில் 1 இலட்சம், துவாபரத்தில் ஐம்பதினாயிரம், கலியுகத்தில் 25000 எனவே மொத்தம் மூன்று இலட்சத்து எழுபத்தையாயிரம் என ஒருபாடல் குறிப்பிடுகிறது.

“பார்ப்பா கிரேதயுகம் சித்தர்ப்பா

பலமான பெருக்கினுடை கணக்கைக் கேளு

நேர்ப்பா கோடிய்ப்பா இரண்டு இலட்சம்

நிலையான திரேதயுகம் இலட்சம் கோடி

தார்ப்பா துவாபரத்தில் கோடிகேளு

தூக்கானது ஐம்பத்தென்ற ஆயிரந்தான்

கார்ப்பா கலியுகத்தில் கோடிகேளு

கணக்கு இருபத்தையாயிரம் பாரே”

(தேனையர் சிவபூஜாவிதி)

இவ்வண்ணம் புள்ளி விபரத்துள் அமையாத சித்தர் தொகை கோடி என்கிறது இன்னோர் பாடல்.

ஒரு கோடி சித்தர் உண்டு, அவர்கள் பெயரை

ஓகோகோ எழுதிடவே அடங்காதைய”

(சச்சிதானந்த எழுமுனை, சூத்திரம், 21)

பலவிதமான அற்புதங்கள் செய்பவர்களைச் சித்தர்கள் என உலகத்தவர்கள் போற்றக் காண்கிறோம். அவர்களெல்லாம் சித்தர்களல்ல தன்னையறிந்தவனே சித்தர் என்ற உண்மையைப் பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

பொன் வெள்ளி செய்கிறவன் பெரியோனல்ல;
புகழான அட்டசித்தி செய்கின்றவன் பெரியோனல்ல;
முன்னின்ற வயித்தியனும் பெரியோனல்ல
முச்சடக்கி எழும்பினவன் பெரியோனல்ல
சின்னமுள்ள குழியிருப்போன் பெரியோனல்ல;
திறமுடனே கெளமிட்டோன் பெரியோனல்ல;
தன்னிலையை அறிந்தவனே பெரியோனையா!
தனையறியான் சண்டி மாடே”

(சுப்பிரமணியர் சுத்தஞானம் நூறு, 98)

பேரான பிரம்மானந்தம் அடைந்தோன் சித்தன், கூரானவாசியறிந்தவனே சித்தன் என்பது கோரக்கர் பிரம ஞான தரிசனம் என்னும் நூலின் கூற்றாகும்.

கடந்த தசாப்தத்தின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த மகாகவி பாரதியாரும் நாவலர் காலத்தவரான இராமலிங்க சுவாமிகளும் தங்களைச் சித்தர் என்றே பாடியுள்ளனர்.

எனக்கு முன்னே சித்தர் பலர் இருந்தாரப்பா
யானும் வந்தேன் ஒரு சித்தன் இந்த நாட்டில்”

(பாரதி அறுபத்தாறு, 01)

“முத்திரையைப் பெற்றேன் அம்முத்திரையால் ஞான
சித்தியை உற்றென் என்றுந்தீபற
சித்தனுமானேன் என்றுந்தீபற”

(திருவருட்பா திருவுந்தியார், 10)

பாரதியார், குவலயத்தில் வழிபோன்ற யாழ்ப்பாணத்தான்,

தேவிபதம் மறவாத தீரஞானி
சிதம்பரத்து நடராஜ சீர்த்தி யாவான்
பாவியாரைக் கரையேற்றும் ஞானத்தோணி

பரம்பத வாயி லெனும் பார்வையாளன்
காவிவளர் தடங்களிலே மீன்கள் பாயும்
கழனிகள் சூழ்புதுவையிலே அவனைக் கண்டேன்

.....
மங்களஞ்சேர் திருவிழியால் அருளைப் பெய்யும்
வானவர்கோன் யாழ்ப்பாணத்தீசன் தன்னை
சங்கர னென் றெப் போதும் முன்னே கொண்டு
சரணடைந்தால் அது கண்டீர் சர்வசித்தி”

எனப் பாரதி போற்றும் அருளம்பல சுவாமிகள் ஈழத்துச் சித்தர் வரிசையிலே உயர்ந்தவராகத் திகழ்கின்றார். இப்படியான சித்த புருஷர்களை எம்மால் அளக்க முடியாது என்பதையும் பின்வரும் அடிகளிற் புலப்படுத்தி இருக்கிறார் பாரதி.

“நூயிற்றைச் சங்கிலியால் அளக்கலாமோ
நாய்வால் கொண்டு கடல் ஆழம் காணலாமோ”

பாரதியார் பாடல்

இவ் வனுபூதி மகான்களை,
“ஏங்காமல் அஞ்சாமல் இடர் செய்யாமல்
என்று மருள் ஞானியரே எமக்கு வேந்தர்” என்று புகழ்கின்றார்.

பதினெண் சீத்தர்கள் நவநாத சீத்தர்கள்

இச்சித்தர் மரபில் புகழ் பூத்த பதினெண் சித்தர் கூட்டம் தந்த மெய்ஞ்ஞானப் பாடல்களைப் படிப்போர் அருகிப் போயினர் சினி மாப்பாடல்களே இலக்கியமேடைகளிற் பட்டிமன்றங்களில் மேற் கோளாகக் காட்டும் காலம் இது. எழுத்துலகமும் அவற்றுக்கே முன்னுரிமை அளிக்கும் காலம் இக்காலம். பழையவற்றை மரபுக் கவிதையென்று பட்டை நாமந்தீட்டி ஓரங்கட்டியும் வைத்துள்ளனர். எனவே பழைய இலக்கிய எடுகள் சீண்டுவாரற்று பீரோவை அலங்கரிக்கின்றன. இப்பதினெண் சித்தர்களின் பட்டியல் வெவ்வேறு பெயர்களோடு மூன்று கூட்டமாக நூல்களிற் காணப்படுவதை இனிப்பார்ப்போம்.

1) கும்பமுனி	2) நந்திமுனி	3) கோரக்கர்	4) புலிப்பாணி
5) புகண்டரிஷி	6) திருமூலர்	7) தேரையர்	8) யுகிமுனி
9) மச்சமுனி	10) புண்ணாக்கீசர்	11) சிவவாக்கியர்	12) சண்டீசர்

- 13) உரோமரிஷி 14) சட்டநாதர் 15) காலாங்கி 16) போகர்
17) இடைக்காடர் 15) பூனைக்கண்ணர்

- 1) அகத்தியர் 2) போகர் 3) நந்தீசர் 4) புண்ணாக்கீசர்
5) கருவூரார் 6) சுந்தரானந்தர் 7) ஆனந்தர் 8) கொங்கணர்
9) பிரம்மமுனி 10) உரோமமுனி 11) வாசமுனி 12) அமலமுனி
13) கமலமுனி 14) கோரக்கர் 15) சட்டைமுனி 16) மச்சமுனி
17) இடைக்காடர் 18) திருமூலர் (நிஜானந்த போதத்தில் உள்ளபடி)

- 1) அகத்தியர் 2) போகர் 3) கோரக்கர் 4) கைலாசநாதர்
5) சட்டைமுனி 6) திருமூலர் 7) நந்தி 8) கூன்கண்ணன்
9) கொங்கணர் 10) மச்சமுனி 11) வாசமுனி 12) கூர்மமுனி
13) கமலமுனி 14) இடைக்காடர் 15) ரோமரிஷி 16) சுந்தரானந்தர்
17) பிரம்மமுனி 18) புலத்தியர் (அமிர்தானந்த சிந்தாமணியில் உள்ளபடி)

பதினெண் சித்தர் வரிசையை ஒரு பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது.

நந்தி, அகத்தியர், மூலர், புண்ணாக்கீசர்
நற்றவத்துப் புலத்தியர், பூனைக்கண்ணர்
கந்தி டைக்காடர், போகர், புலிக்கையீசர்
கருவூரர், கொங்கணவர், காலாஞ்சி
சிந்தி அழுக்கண்ணர், அகப்பேயர், பாம்பாட்டி
தேரையர், குதம்பையர், சட்டைநாதர்
செந்தமிழ் சேர் சித்தர் பதினெண்மர் பாத
சிந்தை யுன்னிச் சிரத்தணியாய்ச் சேர்த்து வாழ்வாம்
(பழம்பாடல்)

பதினெண் சித்தர் பாடல்கள் கி. பி. 14 - 17ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலமென வரலாற்றாய்வாளர் கணித்துள்ளனர்.

நவநாத சித்தர்கள்

- 1) சத்தியநாதர். சதோகநாதர், ஆதிநாதர், வெகுளிநாதர், மதங்கநாதர் மச்சேந்திர நாதர். கடேந்திரநாதர், அநாதிநாதர். கோரக்கநாதர்
2) திருமூலர். சண்டீசர். சனகர். சனற்குமாரர், சனாதனர். சனந்தனர்,

- வியாக்ரபாதர், பதஞ்சலி, கைலாய கம்பளிச்சட்டைமுனி
- 3) சத்துவநாதர். சாலோகநாதர். ஆதிநாதர். அருளிதநாதர். மதங்கநாதர், மச்சேந்திரநாதர். கடயந்திரநாதர். கோரக்கர். குக்குடநாதர்
- 4) கந்தளேந்திரர். கோரக்கர். கொங்கணர், நாகார்ச்சுனார். மச்சேந்திரர், பீமநாதர், அருணகிரிநாதர், புஜங்ககுருநாதர். ஆதிநாதர்

அதியானபரம் பொருளுடன் சமமாக இரண்டறக் கலந்த சமாதி நிலை எய்தியவர்களே சித்தர்கள்.

திக்கொடு திகந்தமும் மனவேகம் என்னவே
 சென்று ஓடி ஆடிவருவீர்;
 செம்பொன்மக மேருவொடு குணமேரு என்னவே
 திகழ்துருவம் அளவு அளாவி
 உக்ரமிகு சக்ரதரன் என்னநிற் பீர்; கையில்
 உழுந்து அமிழும் ஆசமனமா
 ஓர்எழு கடலையும் பருகவல் வீர்; இந்திரன்
 உலகும் அயி ராவதமுமே
 கைக்குளைய பந்தாய் எடுத்து விளையாடுவீர்;
 ககனவட் டத்தை எல்லாம்
 கடுகிடை இருத்தியே, அஷ்டபகுல வெற்பையும்
 காட்டுவீர்; மேலும் மேலும்
 மிகச்சித் திகள் எலாம் வல்லநீர், அடிமைமுன்
 விளங்கவரு சித்தி இலிரோ?
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர்கணமே.

(தாயுமானவர் பாடல்) சித்தர் கணம்

திக்கொடு திகந்தமும் - எட்டுத் திசைகளும் அவைகளுக்கு அப்பாலும். குணமேரு - நல்லொழுக்கமாகிய மேருமலை, துருவம் அளவும் அளாவி - துருவமண்டலம் வரையிற் போய், உக்ரமிகு - வேகம் மிகுந்த, சக்ரதரன் - ஆழிப்படையை ஏந்திய திருமால், உழுந்து - உளுந்தின் அளவாக, அமிழும் ஓர் எழு கடலையும்

- ஆழமான ஓர் கடல்களையும், ஆசமனமாப் பருகவல்லீர் - உள்ளங்கையில் வைத்து ஒளிதுளி நீராகக் குடிக்க வல்லீர், அயிராவதமும் - இந்திர லோகத்தில் உள்ள வெள்ளையானையும் ககனவட்டத்தை - வான் மண்டலங்களை - கடு கிடை இருத்தியே - கடுக்குள் அடுக்கி வைத்த, அஷ்டகுல வெற்பையும் - எட்டு மலைகளையும், சித்தியினதே சித்தியானது இல்லாதவரோ, வித்தகம் ஞானத்திற்கு இருப்பிடம் இப்பால் சித்தர்களின் அரும் செயல்கள் பற்றி எடுத்த துக் கூறுகின்றது.

சித்தர்களின் அதிஷ்டான நிலையங்கள் (அதிஷ்டானம் - சமாத)

01) அகஸ்தியர்	-	அனந்தசயனம்
02) கும்பமுனி	-	கும்பகோணம்
03) புலத்தியர்	-	பாபநாசம், ஆவுடையார் கோயில்
04) திருமூலர்	-	சிதம்பரம்
05) சட்டைமுனி	-	சீர்காழி, ஸ்ரீரங்கம்
06) கோரக்கர்	-	திருகோணமலை
07) கருவூரார்	-	திருக்காளத்தி
08) பதஞ்சலி	-	இராமேசுவரம்
09) இராமதேவர்	-	அழகர்மலை
10) அழகண்ணர்	-	நாகபட்டினம்
11) நாரதர்	-	திருவிடை மருதூர்
12) மார்க்கண்டர்	-	கருவை நல்லூர்
13) மச்சமுனி	-	திருப்பரங்குன்றம், திருவானைக்காவல், மயிரேசகம்,
14) கொங்கணர்	-	திருப்பதி, கோடியக்கரை, திருக்கணங்குடி
15) பாம்பாட்டிச் சித்தர்	-	திருஞாலம், துவாரகை
16) புண்ணாக்கீசர்	-	நாங்குளேரி
17) காசிபர்	-	ருத்ரகிரி
18) தன்வந்திரி	-	வைத்தீஸ்வரன் கோயில்
19) வசிட்டர்	-	வைத்தீஸ்வரன் கோயில்
20) போகநாதர்	-	பழனி, கதிர்காமம், திருச்செந்தூர், திருத்தணி, திருப்பரங்குன்றம்.
21) போகர்	-	திருக்கழுக்குன்றம்
22) விசுவாமித்திரர்	-	காசி

- 23) இடைக்காடர் - திருவருணை-சேது, திருவிடை மருதூர்
 24) கடுவெளிச்சித்தர் - காஞ்சிபுரம்
 25) காலாங்கி - காஞ்சிபுரம்
 26) கௌதமர் - திருவருணைசேது, திருவிடை மருது
 27) கமலமுனி - மதுரை
 28) சுந்தரர் - திருவாரூர்
 29) வான்மீகர் - எட்டுக்குடி
 30) அகப்பேய்ச்சித்தர் - திருவையாறு

(ஆதாரம்: நிஜானந்த போதம்)

ஈழத்தில் சமாதியுள்ள திருத்தலங்கள்:

கதிர்காமம், சித்தாண்டி (மட்டுநகர்), வல்லிபுரம் ஆழ்வார் சுவாமி ஆலயம் (பருத்தித்துறை), புலோலி பசுபதீசுவரன் கோயில் (பருத்தித்துறை), செல்வச்சந்நிதி (தொண்டமானாறு), அற்புத நர்த்தன விநாயகர் ஆலயம் (கோண்டாவில்), நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயம், களுபோவில் நெடிய மால் கோயில் (தெகிவளை), குயின்ஸ்பரி முருகன் ஆலயம் (நாவலப்பிட்டி), கோப்பாய் கிருஷ்ணன் கோயில்.

ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்

சைவம், வைணவம், பௌத்தம், சமணம் முதலிய எல்லா மதம் சார்ந்தவர்களிலும் சித்தர்கள் உள்ளனர். மொழிபேதமின்றி தமிழ், கன்னடம், மராட்டி, நேபாளி, உருது ஆகிய பல மொழி பேசுவோர்களும் சித்தர்கள் ஆகியுள்ளனர். குறவர், குறும்பர். செம்படவர், வண்ணார், ஜோதி யென்ற பன்றி மேய்ப்போர், இடையர், வேடர், அரிஜனர் என்பன போன்ற பல இனத்தவர்களும் சித்தராகி மேனிலை அடைந்துள்ளனர். இதற்கு ஆண், பெண் என்ற பேதமில்லை.

சீன நாட்டில் வசித்த போகர் விண்வழி தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து சீர்காழியில் இருந்த சட்டைமுனிவரின் சமாதி நிலையத்தையும், மதுரை மாநகரில் கமல முனிவரது சமாதியையும் கண்டு அவர்களை எழுப்பித் தரிசித்து, மணம் நைந்து தொழுது உபதேசம் பெற்றதாயும் போகர் குறிப்பிடுகின்றார்.

இராமதேசன் என்ற சித்தர் ரஹ்மான் என்ற முனிவர் இடம் உபதேசம் பெற்று முஸ்லீம் ஆக மாறி கோபு சித்தர் என்ற பெயரில்

வாழ்ந்தார். அவர் போகர் உடைய உதவியுடன் கமல முனிவரது சமாதிக்ஞ்சு சென்று, கருங்கற் சமாதிக்ஞ்சு இரூந்த கமல முனிவரைச் சந்தித்து உபதேசம் பெற்றதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஈழத்திலும், தமிழ்நாட்டிலும் முஸ்லீம் மகான்களது சமாதி உண்டு.

**“நெருங்கி கமலருடைய சமாதி கண்டார்
நேர்மையுடன் யகோபு வணங்கி நின்றார்
கருங் கல்லுக்குள் இரூந்த சித்துதம்மைக்
கண்ணாலே கண்டாராம் யாகோப்பர்”**

வடமொழியிலே 48 இலட்சம் பாடல்கள் சித்தர்களாற் பாடப் பட்டவை என்றும் அவற்றுள் இதுவரை அச்சாகியுள்ள பாடல்கள் ஒரு இலட்சம் எனவும் அவற்றை அருளியோர் 102 சித்தர் எனவும் கூறுகிறார்கள்.

உசாத்துணை நூல்கள் :

- ஞானக்கனல் - கமலக்கண்ணன். பா
பதினெட்டுச் சித்தர் வாழ்வும், வாக்கும் -
ஸ்ரீதேவநாதசுவாமிகள்
சித்தர்கள் சரித்திரம் - பரசுராமன் பி. என்
சித்தர் நூல்களில் அகத்தியர்.
திருவள்ளுவர் வரலாறு - கமலக்கண்ணன். பா
ஈழத்துச் சித்தர்கள் - ஆத்மஜோதி முத்தையா நா.
ஈழத்துச் சித்தர் குடைச்சுவாமிகள் - முருகவே பரமநாதன் (ஆழ்கடலான்)
திருவாசகப் பேருற்று - முருகவே பரமநாதன் (ஆழ்கடலான்)
பாரதி பாடல்
பட்டினத்தார் பாடல்
சித்தர் பாடல்கள்
திருமந்திரம்
தாயுமானவர் பாடல்
வள்ளலார் அருட்பா
திருவாய் மொழி
நவநாதசித்தர் - முருகவே பரமநாதன் (ஆழ்கடலான்)

ஆய்வாளர்

முருகவே பரமநாதன் (ஆழ்கடலான்) (கனடா)

திருவாதவூர்தம் திருத்தொண்டத்தொகையும்

திருவாதவூர் திருவாதவூரில் திருவவதாரஞ் செய்தார். பெற்றோர்கள் திருவாதவூர் என்னும் திருநாமந் தரித்தார்கள். அருபரத்தொருவன் அவனியில் வந்தருளினார். திருவாதவூருக்குக் குருபரனாகி மாணிக்கவாசகன் என்னும் தீட்சா நாமம் கொடுத்தருளினார். குரவர் கொடுத்த திருவாதவூர் என்னும் திருப்பெயரிலும் பார்க்க பரமாசாரியர் பரிந்தளித்த மாணிக்கவாசகன் என்னும் பெயர் அகில உலகப் பிரசித்தம் பெற்று விளங்குவதை யாரும் அறிவர்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருநாவலூரில் அருளாணையினால் அந்தரத்தினின்று வந்து அவதாரஞ் செய்தார். சுந்தரருக்குப் பிதாமாதாக்கள் நம்பியாரூரர் என்று நாமகரணஞ் செய்தார்கள். தம்பிரான் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் நம்பியாரூரை அடிமை ஓலை காட்டி ஆட்கொள்ள வந்தார். அந்தணர் நம்பியாரூரர் தாம் அடிமை அல்ல என்று அங்கணரோடு வாதிட்டார்.

நம்பியாரூரர் எம்பிரானோடு வன்மைகள் பேசி வன்றெண்டர் என்னும் பேர் பெற்றார். தூமறை பாடும் வாயார் சூட்டிய பெரும் பெயர் பெற்றோர் சாத்திய பேரிலும் உலகிலும் ஊரெங்கும் புகழ் பூத்துப் பொலிந்தது.

வன்றொண்டர். அமரர் நாடாளாது ஆருரை ஆண்டருளும் அரணாரைச் சேவிக்க ஆருரில் சென்றார்.

சுந்தரர் திருவாரூரில் தேவாசிரிய மண்டபத்தைக் கண்டார். அங்கு கூடியிருக்கும் திருக்கூட்டச் சிறப்பு அவருக்குக் கழிபேருவகை தந்தது. அடியார் திருக்கூட்டத்தைப் பாடிப் பரவிப் பணிவதற்கு ஆசை கொண்டார் ஆலாலசுந்தரர்.

திருவாரூர்ப் பெருமான் சுந்தரருடைய அந்தரங்க ஆசையைச் செந்தமிழால் அடி எடுத்துக் கொடுத்து நிறைவேற்றி வைத்தார்.

“தில்லைவா முந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன் என்று ஆலாலசுந்தரருக்கு ஆருரில் அம்மான் அடி எடுத்துக் கொடுத்தருளினார்.

வன்றொண்டர் வாழ் முதலின் வாக்கை முதலாகக் கொண்டு திருத்தொண்டத்தொகைத் திருப்பதிகத்தை சுந்தரத் தமிழால் அந்தரத்து அமரர்களும் அதிசயிக்கப் பாடியருளினார். அறுபது தனியடியார்களையும் ஒன்பது தொகை அடியார்களையும் தனித் தனியாக வாழ்த்தி வணங்கினர்.

திருத்தொண்டத் தொகைத் திருப்பதிகம் சைவப் பேருலகில் நின்று நிலைத்து, அருளும் பொருளும் தந்து மருளை மாற்ற வல்ல திருப்பதிகத்தைத் திருப்பித் திருப்பி எத்தனை தடவைகள் படித்தாலும் பாராயணம் பண்ணினாலும் இன்பம் மிகும். துன்பம் அணுகாது. 8ஆம் திருமுறையாகிய திருவாசகம் திருக்கோவையார் தந்த திருவாதவூரர் காண்டற்கரியவராகத் திருப்பதிகம் சிறந்திருப்பது வியப்பில் ஆழ்த்தும்.

சமய குரவர்கள் சைவப் பேருலகில் நால்வர். திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், திருவாதவூரர் என்பது உலகம் மறவாத உண்மை. அவர்களில் முதல் மூவரும் திருத்தொண்டத் திருப்பதிகத்தில் இடம்பெற்று நாலாமவர், திருவாதவூரர் இடம்பெறாமையே சைவப்பெருமக்கள் உள்ளங்களை வருத்தும் செயலாகும்.

அதற்குக் கிடைக்கும் ஒரு சமாதான மொழி இது.

“மாணிக்கவாசகர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் வாழ்ந்த காலத்திற்குப் பிற்பட்டவர். காலத்தால் பிற்பட்டவரைக் காலத்தால் முற்பட்டவர் எப்படிப் பாடமுடியும்? என்ற பதில் மனச் சாந்தி தரவல்லது.

கல்வியில் வல்ல அறிஞர் அவ்வாறு ஆராய்வர். அதன் பெறுபேறாக மாணிக்கவாசகர் காலம் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் காலத்திற்குப் பிற்பட்டதென்று ஆதாரபூர்வமான காரணங்காட்டி நிறுவுவர்.

பின்வருங் காரணங்களால் மாணிக்கவாசகர் தேவார முதலிகள் காலத்திற்கு முன்பு வாழ்ந்தவர் என்பதைக்காட்டுகின்றோம்.

1) திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார் ஆகிய எம்பெருமக்கள் இருபேரும் சமகாலத்தில் நடமாடியவர்கள்.

அப்பெரியோர் வாழ்ந்த காலம் கி. பி. 7ஆம் நூற்றாண்டு என்று காரணங்காட்டுவர் கற்றறிந்தோர், திருநாவுக்கரசு நாயனாருடைய திருமுறைகளில் திருவாதவூரர் பொருட்டு இறைவன் புரிந்தருளிய திருவிளையாடல் காணப்படுகின்றது. திருவாதவூரருடைய நாமம் நவிலப் படுகின்றது.

அ) திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனாருடைய திருத்தேவூர் திருப்பதிகத்தில், “..... வாசமலர் கோதுகுயில் வாசகமும்” எனச் சதாரிப் பண்ணில் பாடப்படுகின்றது. “குயில் வாசகம்” என்று குறிக்கப்படுவது குயில்பாட்டு, அதனை திருவாதவூரருடைய திருவாசகக் குயிற்பத்து என்னும் பதிகத்தைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

ஆ) திருநாவுக்கரசு நாயனாருடைய திருமுறைகளில், ஆளப்படும், “நரியைக் குதிரை செய்வானும் என்றும் (திருமுறை: 4)

மணியார் வைகைத் திருக்கோட்டில் நின்றதோர் திறமுந் தோன்றும் என்றும் (திருமுறை: 6)

வருவன திருவாதவூரர் காரணமாகக் கண் சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் செய்த திருவிளையாடலை வெளிப்படுத்துவன.

இ) “குடமுழநந் தீசனைவா சகனாக் கொண்டார் (திருமுறை: 6) வாசகன் மாணிக்கவாசகரைக் குறிக்கும்.

ஈ) “சுந்தரனைத் துணைக்கவரி வீசக் கொண்டார் (திருமுறை:6) திருநாவுக்கரசு நாயனார் காலத்திற்கு முன்னவர் திருவாதவூரர் என்பது “குடமுழநந் தீசனை வாசகனாகக் கொண்டார்” என்பதாலும், “சுந்தரனைத் துணைக் கவரி வீசக் கொண்டார்” என்பதனால் இனிமேல் தான் சுந்தரர் சுந்தரமூர்த்தி நயனார் ஆவர் என்னும் குறிப்பும் உற்று உணர்தற் பாலது. ஆதனால் சுந்தர மூர்த்திநாயனார் மாணிக்கவாசகருக்குப் பின்னர் வாழ்ந்தனர் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் தெற்றெனப் புலனாகும். திருவாசகத்தில் புத்தமதம் புகுந்துள்ளது. புத்த மதத்திற்குக் காலத்தால் பிற்பட்ட சமணசமயம் திருவாசகத்தில் இடம்

பெறவில்லை. தேவாரத்தில் அருகரோடு புத்தர் புகுந்துள்ளார்கள்.

- 3) திருவாசகம் முருகக் கடவுளை மொழியும், விநாயகரைத் திருவாசகம் விளம்பவில்லை. தேவாரம், கணபதியையும் கந்தனையும் கழறும்.
- 4) திருவாசகம் ஓதற் பலனைப் பின்வருமாறு பாடும். “பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்தினுள்ளார் சிவனடக்கீழ்ப் பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து என்று பாடியவர் பெயர் குறிப்பிடப்படாமல் திருவாசகப் பனுவல் முழுவதற்குமாக ஓரிடத்தில் உரைக்கப்பட்டுள்ளது. தேவாரம், காலத்தால் முற்பட்ட காரைக் காலம்மையார் பாடிய பதிக ஓழுங்கைத் தழுவி தன்மையிலுள்ளது. பத்துப் பாடல்களைப் பதிகமாகக் கொள்வது, பதிகத்திற்குப் பதிகம் பாராயணப் பயன் பகர்தல், திருநாவுக்கரசு நாயனாருடைய பதிகங்களில் பாராயணப் பலன் விதிவிலக்கு.
- 5) திருவாசகம் 2 பாடல்கள் முதல் 100 பாடல்கள் வரைப் பதிகங்களாக அமைந்துள்ளது. தேவாரம் பத்துப் பாக்கள் பதிகமாக வரையறுக்கப்பெற்றுள்ளது. 12 திருமுறைகளிலும் திருவாசகப் பாடல் பல எண்களைப் பதிக அமைப்பாகக் காண்டல் அரிது.
- 6) சபாபதி நாவலர் அவர்கள் தமது திராவிடப் பிரகாசிகை என்னும் நூலில் பின்வரும் காரணங்களைக் காட்டித் திருவாசகம் தேவார காலத்திற்கு முற்பட்டது என நிறுவுவர்.

“ஆளுடைய பிள்ளையார் வாகீசர் தேவார ஒத்துக்கள் முடத்திருமாறன் காலத்தும். நம்பியாரூரர் தேவார வோத்து அவன் வழித்தோன்றலான மற்றோர் மாறன் காலத்தும் அவதரித்தன. வாதவூடிகள் திருவாசகந் திருக்கோவை யென்னும் ஒத்துக்கள் அரிமர்த்தன வழி காலத்து அவதரித்தன. அரிமர்த்தன வழி முடத்திருமாறன் மற்றோன்ற லாயுள்ளான். அது ஆலவாயப் புராணத்துட் காண்க.

“நரியைக் குதிரை செய்வானும்” என்னும் வாகீசர் திருவாக்கும் இதற்குறு சான்றாத லறிக.

தேவார ஒத்துள்ளும் திருவாசக ஒத்துள்ளுஞ் சீராமசந்திரன் சரித்திரப் பிரயோகமும் அவற்கு முன்னான சிவபுராண சரித்திரப் பிரயோகமும் அவற்றிற்குப் பின்னான பாரத காலத்து மன்னர் முதலியோர் சரித்திரப் பிரயோகமும் காணப்படுதலானும் அவற்றுள் இக்கலிகால சரித்திரப் பிரயோகம் யாதும் வரக்காணாமையானும் அவைதாங் கலியுகத்தின் முற்பொழுதே அவதரித்தன வென்பது தெள்ளிதிற் றுணியப்படும்.

மேற்கூறியவாற்றல் மாணிக்கவாசகர் தேவார முதலிகளுக்கு முற்பட்டவர் என்பது துணியப்படும்.

- 7) “நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லாம் நிகழ்வித்துப் பெரிய தென்னன் மதுரை எல்லாம் பிச்சதேற்றும் பெருந்துறையாய் என்னும் மணிவாசகத்திற்கு ஸீலஸ்ரீ சுவாமிநாத பண்டிதர் அவர்கள் அந்த அற்புதச் செயல் நிகழ்ந்த தாற்பரியத்தை விளக்கிக் கூறுவார். திருமுறைப் பெருமை என்னும் நூலில் திருவாதவூரடிகளாருடைய காலம் இரண்டாவது யுகமான திரேதாயுகம் என்று தெளிவுபடுத்துவார்! அது பின்வருமாறு:

“க்ருதே ப்ரஹ் மவ நம்நாம த்ரேதாயாம் ஐம்புகாச் வகம் த்வாபரேது ப்ருகத் கச்சம் சந்திரலேகா கலையுயகே” என்னும் பிரமகைவர்த்த புராண சுலோகங்கள் கிருத யுகத்தில் பிரமவனம் என்றும் திரேதாயுகத்திற் சம்புவாசுவகம் என்றும் துவாபரயுகத்திற் பிருகத்கச்சம் என்றும் கலியுகத்தில் சந்திரலேகை என்றும் (அவ்விடம்) பெயர் பெறுமெனத் தெரிவிக்கின்றன. கலியுகத்திற் சந்திரலேகை எனப்படு மென்ற வித்தலம் சந்தனையென வழங்கப்படுகின்றது.

இதிலிருந்து தான் சிவபெருமான் நரிகளைத் திரட்டிக் குதிரைகளாக்கிக் கொண்டு வந்தனர். அதனாற் சம்புகாச்வகம் எனப் பெயர் பெற்றதென்க. இதன் வீரவைப் பிரமகைவர்த்த புராணம் சுமந்து தேவவர்மா சம்வாதத்திற் பரக்கக் காண்க.

நரியைப் பரியாக்கிய இடம் சம்புகாச்வகம் என்று சொல்லப்படும்.

அங்ஙனஞ் சோமசுந்தரக் கடவுள் சம்புவிலங்குகளை (நரிகளை) அசுவங்களாக்கிய திருவிளையாடல் இரண்டாவது யுகமாகிய திரேதா யுகத்திலே நடந்ததாகப் பிரம கைவர்த்த மகா புராணங் கூறுகின்றது.

8) திருத்தொண்டத் தொகைத் திருப்பதிகத்தில் வணங்கப்படும் தனியடியார்களில் கண்ணப்ப நாயனாரையும் சண்டேசுர நாயனாரையும் திருவாசகத்தில் நினைவிற் கொண்டதுபோல ஏனைய நாயன்மார்களை கருத்திற் கொள்ளாமையும் திருவாதவூரர் காலத்தால் முற்றப்பட்டவர் எனக் கொள்ளத்தக்க சான்றாகும்.

மேற் காட்டப்பெற்ற ஏதுக்கள் தேவார ஆசிரியர்கள் வாழ்ந்த காலத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில் வாதவூரடிகளார் வாழ்ந்தனர் என்பதை வலியுறுத்தும்,

மணிவாசகர் தேவாரத் திருமுறைகளுக்கு முற்பட்டவரானால் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அவரை ஏன் திருத்தொண்டத்தொகைத் திருப்பதிகத்தில் பாடவில்லை, பரவவில்லை, பணியவில்லை? ஒரு வேளை தேவாசிரியன் மண்டபத்தில் கூடியிருந்த திருக்கூட்டச் சிறப்பில் இடம் பெறவில்லையா? என்ற ஐயப்பாடுகள் எழுவது இயல்பே.

ஐயப்பாட்டை அகற்றவல்ல காரணங்கள் அனேகம் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் ஒரு சிலவற்றை இங்கு எடுத்துக் காட்டுதும்,

- 1) திருவாதவூரர் கலியுகத்திற்கு முற்பட்ட யுகத்தில் வாழ்ந்த வராதலின் தேவாசிரியன் மண்டபத்தில் அடியாரோடு அமர்ந் திருக்கமாட்டார்.
- 2) அப்படி இல்லை மணிவாசகர் இல்லாது இருக்கமாட்டார் என்று வாதத்தைக் கிளப்பினால், அதற்குக் காரணம் காட்டுதும்; சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்,

**“கண்ணுதல் கோயிற் தேவா சிரியனாங் காவ ணத்து
விண்ணவ ரொழிய மண்மேன் மிக்கசீ ரடியார் கூடி
எண்ணிலா ரிருந்த போதில் கண்டார்”**

தேவர்கள் நீங்கலாக மண்ணுலகத்து அடியார்கள் கூடி இருந்

தார்கள். அவர்களில் திருமூலநாயனாரும் ஒருவர், திருமூலநாயனார் திருக்கயிலையிலிருந்து அகத்திய முனிவரோடு உறவாடுவதற்காக அல்லவா பொதியமலைக்கு வந்தார். ஆனால் அகத்தியர் திருத் தொண்டத்தொகையில் இடம்பெறவில்லை. அதேபோல நக்கீரர், கபிலர், பரணர் இவை போல்வார் அனேகர் சிவபெருமானிடத்தில் நிறைந்த அன்பும் பக்தியும் உடையவர்கள். சிவபிரானும் அவர்களுக்கு வேண்டுமாறு அருள்புரிந்தமை திருவிளையாடற் புராண வாயிலாக அறிய வருகின்றது.

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் தவிரத் திருவிளையாடற் புராணத்து அடியவர்கள் திருத்தொண்டத் தொகைத்திருப்பதிகத்தில் தனியாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. திருவாதவூரரும் திருவிளையாடற் புராணத்தில் 4 திருவிளையாடலுக்கு உரியவராக விளங்குகின்றார். வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தது, நரிபரியாக்கியமை அழைத்தது, மண் சுமந்தது. என்னும் நான்கு திருவிளையாடல்களை மதுரைச் சோமசுந்தரப் பெருமான் வாதவூரோடு தொடர்புபடுத்தி நிகழ்த்தி யுள்ளார். சிவபெருமானுடைய திருவிளையாடலுக்கு ஆளானமையால் மணிவாசகர் வியந்து திருத்தொண்டத் தொகையில் ஒதப்படாமையும் ஒரு காரணமாகலாம்.

இன்னும் பெரியபுராணத்து நாயன்மார்கள் உலகத்தையும் தம்மையும் சிவபிரானுக்கு அர்ப்பணித்தவர்கள். திருக்கூட்டச் சிறப்பில் சிறப்பிலக்கணங்களைக் கொண்டவர்கள். குணப் பெருங் குன்றுகள்.

**“பூத மைந்து நிலையிற் கலங்கினும்
மாதொர் பாகர் மலர்த்தாள் மறப்பிலார்
கேடு மாக்கமும் கெட்ட திருவினார்
ஒடுஞ் செம்பொனும் ஓக்கவே நோக்குவார்
ஈர வன்பினர் யாதாங் குறைவிலார்
வீர மென்னால் விம்புந் தகையதோ”**

போன்ற அடியார் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமானவர்கள். சுந்ரமூர்த்தி நாயனார் துதிக்கும் தொண்டர்கள் திருவிளையாடற் புராணத்து அடியவர்கள் சிவ அன்புடையவர்கள் தான், ஆயினும் அவர்களுக்கு உலகு உண்டு அதனால் தமக்கு இன்னல் இடை

யூறு தவிரும் பொருட்டு இறையருளை நாடிப் பெற்றுச் சிறப்படைந்தவர். பெரியபுராணத்து அடியவர்கள் தமது நல்வாழ்விற்காக இறையருளை நாடாதவர்கள். அதனாற் போலும் திருவிளையாடற் புராணத் தொண்டர்கள் தனியடியார் என்ற தன்மையைப் பெறவில்லை. திருவாதவூரடிகளும் திருவிளையாடற் புராணகாரர் ஆதலின் அவரும் அதற்கு விலக்கலர் என்ற உண்மை போதரும்.

அவர்கள் எல்லாரும் தொகையடியார்களாக இடம்பெற்றிருப்பர் என்பதில் ஐயப்பாட்டிற்கு இடமில்லை.

ஒன்பது தொகையடியார் கூட்டத்தில் எந்தக் கூட்டத்தை சார்ந்திருப்பார் என வினவின் மணிவாசகனார், சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் கூட்டத்தில் கூடியிருந்திருப்பர்,

மாணிக்க வாசகர் சிவபெருமானைச் சித்தத்தோடு இணைத்துப் பாடிய தொடர்கள் திருவாசகத்தில் நிறைய உண்டு.

திருவாசக ஆரம்பமே சிவபிரானைச் சித்தத்தில் தரிசித்தே தொடங்குகின்றது. சிவபுராணத்தில் முதலாம் வரி “நமச்சிவாய வாழ்க நாடன் தாள் வாழ்க என்று வாழ்த்தி இரண்டாம் அடி, இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாழ் வாழ்க” என்று நெஞ்சில் வாழ்த்தப்படுகின்றது. தொடக்கம் போலத் திருவாசக நிறைவிலும் சித்தம் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. “சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனை ஆண்ட, அத்தன் என்கிறது அச்சோப் பதிகம்,

திருவாசகத்தில் ஏனைய பகுதிகளில். சித்தம். மனம், உயிர். உள்ளம், நெஞ்சு என்ற பதங்கள் வேண்டியவாறு பிரயோகிக்கப் பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“ஊடகத்தே நின்றுருக, “உள்ளத்துள்ளாய்,

“சித்தம் அழகியார், “சித்தத் திருப்பவர்” என்ற பதப்பிரயோகம் பழகிப் பயிலப்படுவதால் சித்தத்தைச் சிவன் பாலாக்கிய சிவனடியார் கூட்டத்தில் மணிவாசகர் கூடி இருந்திருப்பார் என்று கொள்வதில் குற்றம் குறுகாது.

சமய குரவர் நால்வருள் ஒருவரான மாணிக்கவாசக சுவாமிகளை, ஞான நெறிக்கு விளக்கமான ஞானவானை, திருவாசகம் என்னும்

தேனைச் சொரிந்த செம்மலை, தனியாக பரவிப் பணியாமல், தொகையடியாருள் சேர்த்துச் சொல்லலாமா என்று உள்ளம் கொதிக்க வேண்டுவதில்லை.

திருத்தொண்டத் திருப்பதித்தைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் உள் நின்று உணர்த்திய திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக் கடவுளே தொகை அடியார் கூட்டத்தைப் பாடியே அடி எடுத்துக் கொடுக்கின்றார்.

இம்மையே பெறும் பேறுகளை எல்லாம் பெற்று வாழும் தில்லை வாழ்அந்தணர்கள் தொகை அடியார்களாவார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு இழுக்கு ஒன்று ஏற்பட்டதில்லை. அதேபோல சித்தத்தைச் சிவன்பால் செலுத்தியவர் செய்காட்டும் கமுகடவித் தில்லை யுள்ளார் பொருள் கேட்பகை காட்டித் தம்முருவம் காட்டாமல் மறைந்த மணிவாசகப் பெருமான்.

திருவாசகப் பொருள் உணர்வதே அல்லாமல் வாயினால் உரைப்பது அல்ல. அதேபோல, நெல்லிக் கனியைத் தேனை நிறையின் பாலை அமுதை அமுதின் சுவையைச் சித்தத்தால் தித்திப்பது, அன்பாகிய இன்பத்தைச் சித்தம் தித்திக்கும் அனுபவம் விள்ள முடியாது.

தாரணையால் பூரண மெய்ப் பரஞ்சோதி பொலிந்து விளங்கும் நாத அந்தத்தில் சித்தம் செலுத்திச் சிவத்தை அடைந்த ஞானிகள் சித்தத்தைச் சிவன் பால் வைத்தவர்களாவார்கள்.

இதுவரையில் உரையில் கண்ட தாற்பரியம் எதுவோவெனில் இதுவாகும்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தேவார காலத்திற்கு முற்பட்டு வாழ்ந்தவர். அவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த திருத்தொண்டத்தொகைத் திருப்பதிகத்தில் இடம்பெற்றுள்ளார். சோம சுந்தரப் பெருமானுடைய திருவிளையாட்டில் உய்வடைந்தமையாலும், சிவன்பால் சித்தம் வைத்தமையாலும் தொகை அடியாருள் சித்தத்தைச் சிவன் பால் வைத்த தொகையடியார் திருக்கூட்டத்தவராவார் என்பதாம்.

சிவனடியான்,

சிவ. சண்முகவடிவேல்

சித்தர்கள் வாழ்வும் வழிகாட்டலும்

1) சித்தர்கள் என்போர்

“வேதத்தை அனுபவமூலம் கண்டு ருசித்து வாழ்ந்தவர்கள்
சித்தத்தை சிவன் பால் வைத்தவர்கள்
பேய் போல் திரிந்து பிணம் போல் கிடந்து
பிறர் இட்டதை நாய்போல் தின்று நரிபோல் உழன்று
நங்கையரைத் தாய் போல் நினைந்து, தமர் போல் உறவாடி
சேய் போலிருப்பான் உண்மைச் சிவநாமம் உணர்ந்தவரே”

இந்தச் சித்தர்கள் தாயின் கருணையும் குழந்தையின் உள்ளமும் கொண்டவர்கள். துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு என்றபடி துணிச்சல் கொண்டவர்கள். பசி, நோய், புகழ், பழி, விருப்பு, வெறுப்பு, பகை, நட்பு இவை எல்லாமே ஒப்ப நோக்கும் தெய்வப் பண்பு உடையவர்கள்.

உடலை உகுப்பதற்குத் துளியும் அசையாத மனஉறுதி கொண்டவர்கள். தம்மைத்தாமே கட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் தனிப் பேராண்மை இவர்களுக்குண்டு. மேலும் இவர்கள் அட்டமசித்திகளும் கைவரப் பெற்றவர்கள். ஆனால் நன்மைக்கு மட்டுமே அவற்றைப் பயன்படுத்துவர்.

சித்தர்கள் உலகெங்கும் உள்ளனர். எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லாஇடங்களிலும் சித்தர்கள் இருக்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் பொதுவானவர்கள். யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்பதே இவர்கள் நோக்கு.

2) சித்தர்நெறி

சித்தர்கள் யாவரும் மனித நேயம் மிக்கவர்கள். சாதி சமய வேறுபாடுகள் அற்றவர்கள். சமரச சன்மார்க்கத்தை நோக்கமாகக் கொண்டவர்கள். சடங்குகள், சம்பிரதாயங்களை மதியாதவர்கள். மனித வாழ்க்கை நிலையற்றது. மனிதன் தனக்குள் உறையும் இறைவனைக் காண வேண்டும் எனப் போதிப்பவர்கள்.

“கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்” எனும் வாழ்க்கை பயனற்றது. எல்லாம் வல்ல எங்கும் நிறைந்த இறைவனை மனமொழி மெய்களால் போற்ற வேண்டும். மனிதர்கள் வாழ வேண்டும். இந்த கையேர் வாழ்வே சிறந்தது” இவையே சித்தர்கள் பின் பற்றிய நெறிகள். இவையே இவர்கள் உலகிற்கு உணர்த்திய நெறிகள். அவர்களுடைய பாடல்கள் குழுஉக்குறி, ஆகவே அமைந்திருக்கும்.

“மூன்று வளையம் இட்டு முளைத்தெழுந்த கோணத்தில்
தோன்றும் உருத்திரனைத் தொழுது நிற்பது எக்காலம்?
வட்ட வழக்குள்ளே மருவும் சதாசிவத்தை
கிட்ட வழிதேட கிருபை செய்வதெக்காலம்?”

என பத்திரகிரியார் கேட்கிறார். தனக்குள்ளே இருக்கும் இறைவனைத் தரிசிக்க வேண்டியதை அவர் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

“பொன்னின் ஒளி போலவெங்கும் பூரணமதாய்
பூவின் மணம் போல; தங்கும் பொற்புடையதாய்
மண்ணும் பல உயிர்களில் மன்னிப் பொருந்தும்
வள்ளலடி வணங்கி நின்று ஆடு பாம்பே”

எனப் பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடுகிறார்.

பாம்பை ஆட்டுவித்துப் பாடுவதால் பாம்பாட்டிச் சித்தர் என இவர் பேர் பெறுகிறார். அடிப்படையில் ஆழ்ந்த தத்துவம் கொண்ட இப்பாடல்கள் பாம்பு வடிவமாக உள்ள குண்டலினி சக்தியை எழுப்பி ஆன்ம தரிசனம் பெறுவதைக் குறிப்பிடுகின்றன.

கி. பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருமூலரேசித்தர் பரம்பரையின் முன்னோடியாக விளங்குகின்றார். அவருக்குப் பின் தோன்றிய பலர் சித்தர்களாக விளங்கியுள்ளனர். சைவ அடியார்கள் பலர் சித்து கைவரப் பெற்றவர்களாக உள்ளனர். திருவிசைப்பா பாடிய கருவூர் தேவர், ஞானநூல்களை இயற்றிய நக்கீரர், கபில தேவர், பட்டினத்தடிகள் போன்றோரும் சித்தர்களே.

3) சீத்தர் பரம்பரை

இந்துக்கள் பரம்பரையில் மிக நீண்ட நெடுங்காலமாகவே சித்தர் மரபு தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது.

சித்தர்கள் பெரும்பாலானவர்கள் தம் இயற்பெயரை இழந்து தாம் வாழ்ந்த இடத்தின் பெயராலே அழைக்கப்பட்டனர். கருவூரார், கொங்கணர், இடைக்காடர் ஆகியோர் இடப்பெயரையே தம் பெயராகக் கொண்டவர்கள். அகப்பேய்ச்சித்தர், குதம்பைச் சித்தர், அழு குணிச்சித்தர், பழனிமுனி, கோரக்கர். யகினிமுனி, பாம்பாட்டிச் சித்தர், கடுவெளிச்சித்தர், கமலமுனி, சட்டைமுனி, மச்சமுனி, சுந்தரானந்தர், பத்திரகிரியார், இராமதேவர் என பதினெண் சித்தர்கள் முக்கியமானவர்கள். இந்தப் பதினெட்டுப் பேரே வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கவர்கள்.

சித்த வைத்தியத்திற்கு இவர்கள் ஆற்றியுள்ள தொண்டு அளப்பரியது. நிகண்டு, வைத்திய சிந்தாமணி போன்ற வைத்திய மாந்திரீக முறைகளை ஆக்கியோரும் இச் சித்தர்களே.

4) சீத்தர்கள் பற்றிய வீளக்கம்

சித்தர்களின் பாடல்களின் கருத்துக்கள் நாடு, மொழி, இனம் ஆகிய எல்லைகளைக் கடந்து சென்று உலகெங்கும் பரவும் ஆற்றல் கொண்டவை. அவற்றில் பட்டினத்தார் பாடல்களுக்கு தனிச்சிறப்புண்டு. பட்டினத்தார் வாக்கு யாராலும் போற்றப்படுவது, உடல், பொருள், ஆவி, சுற்றம் எல்லாமே நிலையற்றவை. உலக இன்பம் நிறையற்றது என இவரது பாடல்கள் பறை சாற்றுகின்றன.

வேளைக்கு உணவு உண்பதோ, உடை உடுத்துவதோ அடுத்த நேர உணவைப் பற்றி சிந்திப்பதோ இவர்களால் நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியாது. கையில் ஒரு ஓடு கொண்டிருப்பதைக் கூட சிலர் வெறுத்தனர். உறைவிடம் பற்றியோ மழை, வெயில் பற்றியோ சிந்திக்கவே மாட்டார்கள். இருளோ, ஒளியோ, காடோ, நாடோ கால் போன போக்கிலே போய்க் கொண்டே இருப்பார்கள்.

உலகப் பழக்க வழக்கங்கள், சாதி, சமய பிளவுகள், செல்வம், செல்வாக்கு, பதவி, மண், பொன், இவை எல்லாம் சாராத திரு வடிவமே சித்தர்கள்.

தொடர்ந்து ஞானப் பயிற்சியிலும் தியானத்திலும் இவர்களுக்கு அட்டமாசித்தி கிடைப்பதாக நம்பப்படுகிறது. அளிமா, மகிமா, லகிமா, கரிமா, பிராப்தி, வசித்துவம். பிரகாம்யம், ஈசத்துவம் என்பது அட்டமா சித்திகள்.

- அகிமா - அணுவளவு உருக்கொள்ளக் கூடிய சக்தி.
 மகிமா - அதிலலத்துடன் பெருமலை போல் மாறக்கூடிய சக்தி.
 லகிமா - காற்றைப் போல பாழ்வெளியில் பறந்துபோகும் சக்தி.
 கரிமா - தங்கத்தைப் போல மாற்றுக் குறையா உறுதி.
 பிராப்தி - ஏழு உலகமும் புகுந்து வரக்கூடிய சக்தி.
 வசித்துவம் - கடவுளரையையும் வேந்தரையும் கட்டுப்படுத்தும் சக்தி.
 பிரகாம்ரியம் - இருக்கும் உடலை விட்டு இன்னோர் உடல் புகும் சக்தி.
 ஈசத்துவம் - விரும்பியதை விரும்பியவாறு செய்யும் பேராற்றல்.

5) சித்தர்கள் வீக்கிரக வணக்கத்தை வெறுத்தவர்கள்

கற்சிலைக்கு அளிக்கும் நமது படையலை விட அன்பின் சின்னம் தான் மானுட வடிவு என்கிறார் சிவவாக்கியார். அறிவிலி அன்பையும் சிவத்தையும் பேதமிட்டுப் பார்க்கிறான். ஆண்டவன் அன்பே உருவானவன். ஆண்டவனை வேறெங்கும் தேட வேண்டிய தில்லை. “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்பதோடு, எல்லாம் கடந்த ஆண்டவனை வைத்துக் கொண்டு நடக்கும் மத பூசல்களை நையாண்டி செய்வர் சித்தர்.

அறிவிலிகளே உங்களுக்குள்ளே தெய்வம் இருக்கையில் உங்களுக்கு வெளியே புனித தலமும் புண்ணிய தீர்த்தமும் இருக்கிறதா? என்று கேட்கிறார் சிவவாக்கியார்.

“நட்ட கல்லைத் தெய்வ மென்று
நாலு புஷ்பம் சாத்தியே
சுற்றி நின்று முணுமுணுவென்று
சொல்லு மந்திரம் ஏதடா
நட்ட கல்லும் பேசுமோ?
நாதன் உள்ளிருக்கையில்”

இன்னும் சில வேடிக்கையான கேள்விகளை அவர் பின்வருமாறு கேட்கிறார்.

மீன் இறைச்சி தின்றதில்லை அன்றும் இன்றும் வேதியர்
மீன் இருக்கும் நீரிலோ மூழ்குவதும் குடிப்பதும்
மான் இறைச்சி தின்றதில்லை அன்றும் இன்றும் வேதியர்
மான் உரித்த தோலிலோ மார்பு நூல் அணிவதும்
ஆட்டிறைச்சி தின்றதில்லை அன்றும் இன்றும் வேதியர்
ஆட்டிறைச்சி அல்லவோ யாகம் நீங்கள் ஆற்றலே
மாட்டிறைச்சி தின்றதில்லை அன்றும் இன்றும் வேதியர்
மாட்டிறைச்சி அல்லவோ மரக்கறிக் கிடுவது”

6) சீத்தர்கள் எமக்கருளிய வைத்திய நூல்கள் - பாடல்கள்

சித்தர் நூல்களில் தலை சிறந்தது திருமந்திரம் - இது திருமூலர் இயற்றியது. சித்த வைத்திய முறையை வகுத்தவர்களில் தலையாயவர் அகத்தியரே.

காலங்கி நாதரின் மாணவர் போகர். அவர் பழனி மலையிலே வாழ்ந்தவர். யோகம் எழுநூறு, வைத்தியம் ஏழாயிரம் நிகண்டு பதினேழாயிரம் போகர் திருமந்திரம் என்பன போகரால் இயற்றப்

பெற்றன. பழனிமலையில் ஒரு குகைக்குள்ளே சென்ற போகர் இது வரை திரும்பி வரவில்லை, என்ற ஒரு கதையும் உண்டு. புலிப் பாணி சித்தரும் பழனிமலைச் சாரலில் வாழ்ந்தவர். சிதம்பரம் இருப்பத்தைந்து, சாவாத்திரட்டு நூறு, பல திரட்டு நூறு, வைத்தியம் ஐந்நூறு முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

அகத்தியரின் மாணவர் எனப்படும் தேரையர் நோய் ஆணுகாவிதி என்னும் நூலையும் அவரது மாணவர் யூகிமுனி வைத்திய சிந்தாமணியையும் இயற்றி உள்ளனர். தன்வந்திரி என்னும் சித்தர் தன்வந்திரி நிகண்டு, வைத்திய சிந்தாமணி, கலைஞானம் என்பவற்றையும் இயற்றியுள்ளார்.

7) சீத்தர் பாடல்கள் இன்றும் எம்மடையே புகழ்பெற்று வீளங்குவது

“நாதர்முடி மேலிருக்கும் நாக பாம்பே”

நச்சுப் பையை வைத்திருக்கும் நல்ல பாம்பே”

என்ற பாடல்கள் பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்கள். இவை மூலம் புகழ் பெற்று நிலைத்து நின்றவர். பாம்பாட்டிச் சித்தர் மருத மலையில் இவருடைய வாழ்க்கைச் சின்னங்கள் இன்றும் காணப்படுகின்றனவாம்.

மனத்தைப் பேயாகக் கருதி அதற்குப் பெண் உருக் கொடுத்து பாடிய பாடல்கள் அகப்பேய் சித்தர் பாடல் ஆகும்.

அகப்பேய் என்பது மருவி அகப்பைச் சித்தர் என வழங்குதலும் உண்டு.

குதம்பை என்பது “காதணி” இதை அணிந்த பெண்ணை முன்னிலைப்படுத்திப் பாடிய பாடல்கள் குதம்பைச்சித்தர் பாடல்கள் எனப்படும். இவை எளிமையானவையும் ஆழ்ந்த பொருள் கொண்டவையுமாகும். இச்சித்தர்கள் இன்றும் பழனிப் பகுதிகளில் உள்ள மலையின் அடியில் வாழ்வதாகவும் நம்பப்படுகிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் கூட பல சித்தர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். புரட்சிக்கவிஞர் பாரதி கூட தன்னை ஒரு சித்தர் என்று அறிமுகப் படுத்திக் கொள்ளுகிறார். “எனக்கு முன்னே சித்தர் பலர் இருந்தனர். அப்பா யானும் வந்தேன் ஒரு சித்தன் இந்நாட்டில்” என்கிறார்.

8) பாரதியாரும் சித்தர்களும்

பாரதி அறுபத்தாறு என்னும் பாடலில் இங்கிதம் தன்னையும் சித்தர்களில் ஒருவர் எனக் கூறிய பாரதி குள்ளச்சாமி, கோவிந்தசாமி, யாழ்ப்பாணச்சாமி முதலிய துறவிகளின் சித்தைப்பற்றியும் கூறுகிறார்.

இவர்கள் எல்லோருக்குமே முன்பு வாழ்ந்த அகத்தியர். புலதியர், திருநந்திதேவர் போகர் கூட சித்தர்கள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர். அகத்தியர் பொதிமலையில் வாழ்ந்தவர். அகத்திய மாமுனிவர் என்றே அறிகிறோம். ஆனால் அந்த அகத்தியர் கூட ஒரு சித்தரே. பதஞ்சலி முனிவர் கூட ஒரு சித்தராகவே அறியப்படுகிறார்.

ஏன் நமது நாட்டில் வாழ்ந்த யோகசுவாமிகள் ஆனைக்குட்டி சுவாமிகள், செல்லப்பா சுவாமி போன்றோரும் சித்தர்களே. சிந்தாணைக்குட்டியார் என்றே ஆனைக்குட்டி சித்தர் அழைக்கப்படுகிறார்.

வரலாற்றுப் பெருமை கொண்ட சித்தாண்டி முருகன், திருப்பதியை நிறுவியவரே சித்தாண்டி என்னும் சித்தரே என அறிகிறோம். சித்து - ஆண்டி சித்தாண்டி என அவர் பெயராலே சித்தாண்டி முருகன் ஆலயம் இன்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

18, நல்லையா வீதி,
மட்டக்களப்பு.

க. தங்கேஸ்வரீ பி. ஏ (சிறப்பு)

'தும்ழை மணந்த துவழன்வர் மாணிக்கவாசகர்'

மாணிக்கவாசகர் நேபாள தேசத்து அமாத்திய பார்ப்பன மரபிற் தோன்றியவர். நற்றமிழையும் நன்னெறியாம் சிவநெறியையும் வாழ்வித்த நால்வருள் நாவுக்கரசர் தவிர்ந்து மற்றைய மூவரும் பார்ப்பன மரபில் தோன்றியவர்கள். எனினும் அவர்கள் பார்ப்பனியத்தைப் பாடவில்லை. மாறாகப் பைந்தமிழின் பெருமையையும் எம்மைப் படைத்த இறைவனின் இன்னருளின் இயல்பையுமே பாடினர்.

செங்குருதித் தூய்மையிலும் செயற்கூய்மையே பெரிது

தமிழர் மரபில் தோன்றி தமிழர் சூழ்நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டும், தமிழர் வாழ்வை உருக்குலைப்பவர்களுக்கும் தமிழர் வாழ்விற்கு உலைவைப்பவர்களும் தமிழர்களாக, தமிழ்த் தலைவர்களாக வாழ்கின்ற இச்சூழ்நிலையில் பிற இனமரபில் தோன்றிய மாணிக்க வாசகர் தமிழோடு, தமிழர் வாழ்வோடு ஒன்றி ஒப்பற்ற இறவாப் புகழ் வாய்ந்த பக்தி இலக்கியங்களான திருவாசகத்தையும், திருக்கோவையாரையும் எமக்குத் தந்தருளியதை எண்ணும்போது உள்ளம் உரு குகிறது. கண்களில் நீர் பெருகிறது. எங்கே எப்படி எவருக்கு குழந்தைகளாகப் பிறக்கிறோம் என்பதல்ல முக்கியம். யாம் எப்படி வாழ்கிறோம் என்பது தான் முக்கியம். உலகில் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதற்கு மணிவாசகர் வாழ்வு தலைசிறந்த எடுத்துக்காட்டு. இன்று எம் செந்தமிழ் இனத்திற்கு தேவையானது செங்குருதித் தூய்மையல்ல செயலிற் தூய்மையேயாகும்.

நலமீசை நீடு வாழும் புகழ் பெற்றவர்

ஞானசம்பந்தர் சுந்தரர் போன்று மணிவாசகரும் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தது மிகக் குறுகிய காலமேயாகும். ஆம்! 32 ஆண்டுகளோடு அவர் தன் வாழ்வை முடித்துக்கொண்டார். அவர் உடல் மறைந்து பல நூற்றாண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. ஆனால் ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கும் அவரின் உயிரணை பக்தி இலக்கியங்கள் இறவாப் புகழ் எய்தி விட்டன. இதுவும் யாம் இவ்வுலகில் எவ்வளவு காலம் வாழ்கிறோம் என்பதல்ல முதன்மை வாய்ந்தது. யாம் எப்படி

வாழ்கிறோம் என்பதுவே முதன்மை வாய்ந்ததென்பதை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

மாணிக்கவாசகர் காலம் யாது?

ஆண்டவனின் தன்மை எப்படிப்பட்டதென்றோ அல்லது மணி வாசகரின் பக்தி, மெய்விளக்கம் எப்படிப்பட்டதென்றோ எளிதில் விளக்கமுடியாது. அவை எல்லையற்றுப் பரந்தவை. அவற்றிற்கமை யவே மணிவாசகரின் காலமும் சிக்கல் நிறைந்ததாக விளங்குகிறது. கிறிஸ்துவின் பின் முதலாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கிறிஸ்துவின் பின் 13ஆம் அல்லது 14ஆம் நூற்றாண்டு வரையென மாணிக்க வாசகரின் காலம் ஆராயப்பட்டுள்ளது. மணிவாசகர் காலம் மூன்றாம் நூற்றாண்டா அல்லது ஒன்பதாவது நூற்றாண்டா என்பதை யிட்டு நடைபெற்ற கருத்துப் போராட்டங்கள் சுவைமிக்கவை. மணி வாசகர் மூவருக்கு முந்தியவரா அல்லது பிந்தியவரா என்பதையிட்டு இன்னும் முடிந்த முடிவில்லை. எனினும் இதுவரை எமக்குக் கிடைத்துள்ள பெரும்பாலான சான்றுகள் அவரை 9ஆம் நூற்றாண்டில் வைப்பதே ஏற்படையதென்று எடுத்துரைக்கின்றன.

திருவாதவூரர் திருஉருவ வழிபாடு எப்போது தோன்றியது?

மூவருக்குப் பின்பே இவரின் திருவருவம் சேர்க்கப்பட்டு வழி படப்பட்டுள்ளது என்பது பல அறிஞர்களின் கருத்து. திருவொற்றியூரில் கிடைக்கப்பெற்ற 11ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சிலையே மாணிக்க வாசகரின் மிகப் பழைய உருவம் என்பது ஆய்வாளர் கருத்து.

மாணிக்கவாசகர் எனும் பெயர் எப்பொழுது பெருவழக்கில் கையாளப்பட்டது?

திருவாதவூராளி, திருவாதவூர்த்தேவர், திருவாதவூர் நாயனார், திருவாதவூர்ப் பெருமாள், திருப்பெருந்துறை ஆளுடையார் ஆகிய பெயர்கள் முதலில் இவருக்கு வழங்கப்பட்டன. மாணிக்கவாசகர் எனும் பெயர் 13ஆம் நூற்றாண்டில்தான் பெருவழக்கில் வந்தது.

பதவீ பெரிதல்ல பண்பு பெரிதென்று நிலைநாட்டியவர்

பாண்டிய மன்னரின் அமைச்சர் அவையில் “தென்னவன் பிரமராயன்” என்ற சிறப்புப் பட்டம் பெற்று முதல் அமைச்சராக

விளங்கியவர் திருவாதவூரர். ஆனால் நிலையற்ற இப்பதவியை நிலையானது என்று கருதி ஏமாறவில்லை. மாறாக, “நானார் என் னுள்ளமார் ஞானங்களார்” என்ற மெய்விளக்க தத்துவ ஆராய்ச்சியில் இறங்கி தன் பதவியை துச்சமென மதித்து துறந்தவர். தூய மாணிக்கவாசகப் பெருந்தகை. ஆனால் இன்றோ எம் இனம் ஒவ்வொரு திருப்பத்திலும் ஓரவஞ்சனைப் போக்கினால் அழித்தொழிக்கப் படுகையில் அழித்தொழிக்கும் அரசு தரும் அமைச்சர் பதவிகளுக்கோ மற்றும் பட்டம் பதவிகளுக்கோ தம்மை விற்பவரின் எண்ணிக்கை எம்மினத்தில் இன்று பெருகி வருவது எமக்கு ஆழ்ந்த கவலையைத் தருகின்றது. எம் இனத்தில் தம் உயிரைச் துச்சமென மதித்து உயிர் விடுகின்ற இளைஞர்கள், இளம்பெண்கள் ஒருபுறம். ஆனால் எம் இனத்தின் எண்ணிக்கையை எண்ணிப் பார்க்கையில் காட்டிக் கொடுக்கும் கயவர்களின் விழுக்காடு எமக்குக் கவலை தரும் முறையில் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. நிலையற்ற இவ்வுலகில் நிலையான கொள்கையோடு வாழ வேண்டும் என்பது மணிவாசகர் வாழ்க்கை தரும் பாடமாகும்.

சாதிவறையைச் சாடிய சான்றோன்

யான் முன்பு கூறியதற்கமைய மணிவாசகர் பிறப்பால் பார்ப்பனர். ஆனால் பெரும்பான்மையான பார்ப்பனரிடம் காணப்படும் சாதி வெறியை - “நான்” என்ற செருக்கினை அவரிடம் மருந்தளவும் காணமுடியவில்லை. மாறாக மாணிக்கவாசகர் “சாதி குலம் பிறப் பென்னுஞ் சுழிபட்டுத் தடுமாறும் ஆதமிலி நாயேனை அல்லல் அறுத்தாட் கொண்ட இறையோனை” இறைஞ்சி நிற்கின்ற இனிய காட்சியினையே காண்கிறோம்.

புத்தம் முதலாய புல் ஆறிவுப் பல்சமயம் என்ற புகன்றதின் காரணம் யாகு?

இன்று தமிழறிடை தம்மீது தமக்கு நம்பிக்கை இல்லாத காரணத்தினாலும் எதையும் படித்து உண்மையை உய்த்துணர வேண்டும் என்ற பகுத்தறிவு நோக்கம் இன்மை காரணமாகவும் “எம் மதமும் சம்மதம்” என்ற போக்கு நிலவுகிறது. குறிப்பாக ஆளும்

இனம் எந்த மத்தைத் தழுவி நிற்கிறதோ அம்மதத்தையே தாமும் தழுவித் தமது தன்னலத்தை நிறைவு செய்தால் போதும் என்ற போக்கு இன்று தமிழரிடை பரவி வருகிறது. எல்லா மதங்களும் ஒன்றென்றால் ஏன் உலகில் பல மதங்கள் தோன்றியுள்ளன என்று எண்ணிப் பார்க்கிற அறிவு இன்று எம்மிடை இல்லை. எல்லா மதங்களிடையும் சில பொது இயல்புகள் இருப்பினும் அவற்றிடையே அடிப்படையில் சில முக்கிய குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் உண்டென்பதை யாம் உணர வேண்டும். குறிப்பாக ஈழம் வாழ் தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையோர் தாம் தழுவி நிற்கும் சித்தாந்த சிவ நெறிக்கும் இந்நாட்டின் பெரும்பான்மை இனத்தோர் தழுவி நிற்கும் புத்தமதக் கோட்பாட்டிற்கும் இடையில் மிகப் பெரிய வேறுபாடுகள் உண்டு.

எம்மதம் இவ்வுலகைப் படைத்துக் காத்து அழிக்கும் ஒரு முழு முதற் பொருள் - ஆம்! ஓர் ஆண்டவன் உண்டென்று கூறுகிறது. அத்துடன் எம்மவர் ஒவ்வொருவருக்கும் உயிர் - ஆன்மா - Soul உண்டென்றும் உரைக்கிறது. புத்தமதமோ ஆண்டவன் இல்லை என்று அறைகிறது. அத்துடன் ஆன்மா என்ற பொருள் (Anatha Doctrine) என்றும் அழுத்திக் கூறுகிறது. சிவநெறிக்கும் புத்த நெறிக்கும் உள்ள ஒரே ஒரு ஒருமைப்பாடு இருமதங்களும் மக்கள் மறுபிறவிகள் எடுப்பதை ஏற்கின்றன. ஆனால் எம்மதமோ எம் உயிரே மறுபிறவி எடுக்கிறதென்று எடுத்து இயம்புகிறது. ஆனால் புத்தமதமோ உயிரைப் பற்றிப் பேச மறுத்து எம் ஊழ்வினை (கர்மம்) தான் மறுபிறவிக்குக் காரணம் என்று வலியுறுத்துகிறது. வேறு சொற்களின் கூறின் உணர்வின் தொடர்ச்சி (Stream of Consciousness) இருக்கும் வரை பிறவிகள் உண்டென்று புத்தம் புகன்று நிற்கின்றது.

இவை அனைத்தையும் நினைவிற் கொண்டுதான் மாணிக்கவாசகர் “நாத்தமும் பேறிய நாத்திகர்” என்றும் “புத்தம் முதலாய புல்லறிவிற்பல் சமயம் தம்மம் மதங்களுள் தள்ளிழுக்கப்படுகின்றன” என்றும் புத்தம் முதலாய பல சமயங்களை மிக வன்மையாகச் சாடி நிற்கிறார். அது மட்டுமல்ல “தன் சித்தத்தை சிவமாக்குகின்ற தன்மை

சிவ நெறிக்கே உண்டென்றும் தன் அருட்பாக்களில் ஆயிரம் ஆயிரம் இடங்களில் “அழகுற ஆழமான உணர்ச்சியுடன் உணர்த்திச் செல்வதை யாம் காணக்கூடியதாய் இருக்கிறது.

திருவாசகத்தின் உள்ளடக்கம் பற்றி சீத்பாவனந்த அடிகளின் கருத்து

“திருவாசகத்தின் அமைப்பை ஓர் உயர்ந்த மலைத்தொடரின் முடிமீது நடந்து போவதோடு ஒப்பிடலாம். நீண்ட மலைத்தொடரின் முடி ஒரே ஒப்பாயிருப்பதில்லை. செங்குத்தான சிகரங்களும் தாழ்வுற்ற மலைப்பகுதிகளும் மாறி மாறி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. மலையின் முதுகில் மேடு பள்ளமும் பின்னிப் பின்னிப் பொலிவது இயற்கையின் கூறு எனலாம். திருவாசகத்தில் சிவபுராணம் மகா மேரு போன்று ஒரே செங்குத்தாய் இருக்கின்றது. அதைப் பூலோக கையாய் எனலாம். கிட்டத்தட்ட அதே உயரத்தில் இருக்கின்றன மற்ற மூன்று அகவல்களும், பின்பு மலைத் தொடர்பு படிப்படியாகக் கீழே வருகிறது. அதில் மேலே ஏறுவதும் கீழே இறங்குவதும் மாறி மாறி நிகழ்கின்றன. மனிதனுடைய ஆத்ம சாதனமும் அங்ஙனம் நிகழ்கிறது. திருவாசகத்தின் இறுதிப்பகுதி திரும்பவும் மேல்நோக்கிப் போகிறது. சிவ உபாதி ஓழிதல் என்னும் திருப்படை ஆட்சிப் பதி கம் துவக்கத்தில் இருக்கிற சிவபுராணத்திற்கு நிகராக உயர்நிலை எய்துகிறது. அத்வைத சித்தி என்று இயம்புவது முறை. முடிவில் ஆனந்தமாலையும் அச்சோ யுதிகமும் கீழிறங்கி வருவனவாகின்றன.

கனவில் அல்ல நனவில் கடவுளைக் கண்டவர் மாணிக்கவாசகர்

மாணிக்கவாசகர் கடவுள்பற்றி வெறும் தத்துவம் பேசவில்லை. மாறாக மாதொருபாகனை நேரிற்கண்டு பேரின்பம் துய்த்தவர். இதற்கும் சான்றாக “பேறு பெருந்துறையில் கண்ணார் கழல் காட்டி எனை ஆட்கொண்ட அண்ணாமலையான்” என்றும், “திகழா நின்ற திருமேனி காட்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்” என்றும், “காட்டா தனவெல்லாங் காட்டி சிவங்காட்டித் தாள் தாமரை காட்டித் தன் கருணைத்தேன் காட்டி என்னை ஆட்கொண்ட இறைவா” என்றும் அவர் செப்பும் செம்மொழிகள் வெறும் வெற்றுகைகள் அல்ல,

எனினும் எம்முள் ஐயம் கொள்ளும் சிலர் உளர் என்று எண்ணிப் போலும் கனவில் கடவுளை யான் காணவில்லை. நனவிலேயே கண்டேன் என்று எடுத்துக் கூறுவதுபோல் “நனவிலும் நாயேற்கு அருளினை போற்றி” என்றும் “நனவே எனைப் பிடித்து ஆட் கொண்டவா” என்றும் அறுதியிட்டு உறுதியோடு உரைக்கும் கருத்துக்கள் உள்ளொளி பெற்ற உயர் கருத்துக்கள் என்று உணர்த்திடுவோமாக.

மாணிக்கவாசகரின் மேற்குறித்த மேன்மை மிகு சமயக் கோட்பாட்டிற்கு துணை செய்வதுபோல் 'Introduction to Siddhanta' என்ற தன் நூலில் (பக்கம் 40) அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் திரு. ஜி சுப்பிரமணியபிள்ளை ஆன்மாவை ஏற்காத புத்தமதக் கொள்கையை எவ்விதம் வன்மையாக ஒறுக்கிறார் என்பதை ஈண்டு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அவரின் அருமை மிக கூற்று இதோ. "The Buddhists regard the soul only as a stream of consciousness and Postulate a final stage of psychic evolution which will Pring about an annihilation of consciousness. They mean by consciousness the force that maintain the unity of moments of perception. How something that exists can turn into nothing passes beyond one's comprehension" (புத்த மதத்தினர் ஆன்மாவை, தனியே உணர்வின் தொடர்ச்சி என்றும் உணர்வை அழிக்கக் கூடிய உளத்தியல் வளர்ச்சியின் இறுதிக் கட்டமுமென்றே கொள்வர். அக்காட்சியின் நிகழ்ச்சிகளின் ஒற்றுமையை நிலை நிறுத்தும் ஆற்றலென, சக்தியென உணர்வினை அவர்கள் விளக்குவர். எனினும், உள்ளதென்று முற்றும் இல்லாமல் போய்விடும் என்று அவர்களால் கூறப்படும் கருத்து ஒருவரின் அறிவின் உள்ளடக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது.)

புத்துயர் பெற்றது சைவம்

மற்றும் மணிவாசகர் ஏற்றுப் போற்றும் சைவசித்தாந்தக் கோட்பாடு கிறிஸ்துவிற்கு முன்பே தென்னகத்தில் நிலைத்து நின்றதெனினும் கி. பி. 5ஆம் நூற்றாண்டு 6ஆம் நூற்றாண்டுகளில் புத்த சமண

மதங்களை, எதிர்த்தே சைவமும் அத்துடன் வைணவமும் பெரும் வலிவைப் பெற்றன என்ற கருத்தைப் பின்வருமாறு இந்திய மெய்ய் விளக்குனர், தத்துவ ஒளியாகிய, இராதாகிருஷ்ணன் ஆங்கிலத்தில் கூறுவதும் இங்கு எம் சிந்தனைக்கு உரியது. "Saiva Siddhanta while it prevailed in South India even before the Christian era it received a great access of strength from its opposition to Buddhism and Jainism which it along with Vaishnavism overcame about the fifth or the sixth century after Christ"

தமிழை மணந்த தவமுனிவன்

எம்மாணிக்கவாசகப் பெருந்தகை முற்றும் துறந்த முனிவர். மண், பெண், பொன் என்ற ஆசைகள் அனைத்தையும் அறவே துறந்தவர் ஆனால் அவரால் தமிழைத் துறக்க முடியவில்லை. அதனாற்றான் "உயர் மதிற் கூடலில் ஆய்ந்த ஒண்தீந் தமிழ்" என்ற தமிழின் பெருமையை திருக்கோவையாரில் திறம்பட எடுத்து இயம்புகிறார். அத்துடன் இறைவனை விளித்துப்பாடுகையில் "தண்ணார் தமிழினிக்கும் தண்பாண்டி நாட்டானை" என்று தான் பிறந்த தமிழ் வளர்த்த பாண்டி நாட்டினை தன்னையே மறந்த நிலையில் பெருமித உணர்ச்சியுடனும் பேருவகையுடனும் போற்றிப் புகழ்கிறார். அதுமட்டுமல்ல எந்நாட்டவரும் இறைவனாக சிவன் விளங்கினும் அவன் தென்னாட்டுச் சிவன் என்பதை "தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி" என்று அவர் பாடிய பாடல்கள் அவருக்குத் தான் பேசிய மொழியில் இருந்த தணியாத காதலையும் தான் வாழ்ந்த நாட்டில் இருந்த தனிப்பற்றினையும் தகை சான்ற முறையில் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மும்மலத்தின் முடிச்சறுக்கும் திருவெம்பாவை

"பாவைபாடிய வாயால் கோவைபாடுக என மங்கை மணவாளனே மணிவாசகரை வேண்டியது திருவாசகத்தில் திருவெம்பாவை தனிச்சிறப்புடன் விளங்குகிறதென்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. 51 பதிகங்களில் ஒரு பதிகமாக விளங்கும் திருவெம்பாவை இப்பது பாடல்களின் உள்ளடக்கமாய் விளங்குகிறது. இப்பதிகம் இரையருள்

தோய்ந்த இன்பத்தமிழ் ஊற்றாகப் பெருக்கெடுக்கிறது. “நான்” என்ற செருக்கில் அழுந்தி, ஊழ்வினையால் உறுத்தப்பட்டு, நிலையற்ற இவ்வுலகை நிலையானது என்று மயங்கும் எம் அறிவற்ற நிலை ஆகிய மூன்று நிலைகளிலிருந்து நீங்க - ஆம்! வேறு சொற்களில் விளம்பின் ஆணவம், கன்மம். மாயை என்ற மும்மலப் பிணிகளிலிருந்து மீளாத் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் “கன்னிகள்” ஆகிய ஆன்மாக்களைத் துயிலெழுப்பி, அம்மை அப்பனாய் - சிவசக்தியாய் விளங்கும் இறையருள் என்ற இன்பப் பொய்கையில் முழுகி தோற்றமும் ஒடுக்கமும் அற்ற - முதலும் முடிவுமற்ற - ஆதியும் அந்தமும் அற்ற அரும்பெரும் ஒளியில் - அருட்சோதியில் எம்மை இரண்டறக் கலக்கச் செய்கின்ற அருட்பெரும் அருந்தமிழ் ஊற்றே மணிவாசகரின் தித்திக்கும் திருவெம்பாவைப் பாடல்களாகும். எத்திக்கும் புகழ் மணக்கும் இத்தித்திக்கும் திருவெம்பாவைப் பாடல்கள் கற்றோர்க்கும் கல்லாத மற்றோர்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பாய் விளங்கி கடல் கடந்த நாடுகளெங்கும் பரவி “தமிழ் மந்திரம்” என உலகத்தார் உவந்து போற்றும் பேற்றினைப் பெற்றுள்ளது. இப்பாடல்கள் சயாம் நாட்டில் மன்னரின் முடிசூட்டும் விழா விலும் “லோ - ஜின் - ஜா (Lo - gin - ga)” என்ற திருவிழாக் காலத்திலும் “லோரி பாவாய்” என்ற பெயருடன் பாடப்படுகிறது. “லோரி பாவாய்” என்பது “எம்பாவாய்” என்ற தூய தமிழ்ப் பெயரின் திரிபு என்பது ஈண்டு வலியுறுத்தற்குரியது.

சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர செந்தமிழிற் செப்பீடுக

“வேதம் ஓதின் விழிநீர் பெருகுவதில்லை எமக்கு. ஆனால் ஆங்கொரு கால் திருவாசகம் ஓதின் எம்மையறியாமலே கண்களில் நீர் பெருகுகிறது.” காரணம் முன்னையது எமக்குப் புரியாத வடமொழியில் எழுதப்பட்டிருப்பது. பின்னையது எமக்குப் புரியும் உள்ளம் உருக்கும் உயர் தமிழில் எழுதப்பட்டிருப்பது. உள்ளம் தொடும் - புரியும் மொழியிலே வழிபடும் போது தான் இறைவனின் இனிய இயல்பையாம் உள்ளத்தில் உய்த்துணரத் தக்கதாய் இருக்கிறது. அதனாற் தான் “சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்ல வேண்டும்” என்று மணிவாசகர் வேண்டுகிறார். வேறு சொற்களில் விளம்பின்

இன்பத் தமிழால் இறைவனைப் பாடி அன்பைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதே மணிவாசகர் உள்ளக்கிடக்கை என்பதை யாம் உணரத் தக்கதாய் இருக்கிறது. ஏன் திருவாதவூரின் தித்திக்கும் திருவாசகத் தின் உள்ளடங்கியுள்ள போற்றித் திருவக வலை விட இறைவனை வழிபட - அருச்சனை செய்ய வேறு சிறப்பு வழிபாட்டு முறை உண்டோ என யான் அறியேன்.

மணிவாசகர் வழியில் தெ. பொ. மீ.

சொல்லிய பாட்டின் பொருளை உணர்த்தி உள்ளம் உருக்கும் தன்மை உயர் தமிழுக்கே உண்டென்ற மணிவாசகர் கருத்துக்கு வழிமொழி கூறுவதுபோல் பன்மொழிப் புலவர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் தன் பன்மொழி அறிவின் துணைகொண்டு தமிழின் தக சான்ற தன்மையை - அதனின் குழைவைப் பின்வருமாறு கூறுவது எம்மையெல்லாம் உணர்ச்சியின் உச்ச நிலைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது. "இலத்தீன் மொழி சட்டத்திற்கும், ஆங்கிலம், செர்மன், பிரெஞ்சு முதலியன அறிவியலுக்கும், சோவியத் மொழிகள் ஏகேச வரவாதத்திற்கும், வடமொழி இலக்கணம் மெய்ப்பொருள் முதலிய நவநூலுக்கும் தமிழ் ஆன்மிக கிளர்ச்சிக்கும் மிக வாய்ப்பான மொழிகள் இம்மொழிகளை ஆழக்கற்றால் ஒழிய இவற்றை உணர முடியாது. இவ்வாறே தமிழ் அருளாளர்களது தமிழ்க் கவிதைகளைப் பயிலுங்கால் நாம் அவர்கள் கண்ட அனுபவங்களை எய்துகிறோம். இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்த அவர்களுடைய இனிய அருட்பேறுகளை உணருகிறோம். "If the reality of law cannot be appreciated without a study of Latin. If science cannot be fathomed without a study of English, French and German; If monotheism cannot be understood without a study of Soviet languages, if philosophy and grammar cannot be admired without a study of Sanskrit, the depth of the literature of hymns or the soul stirring songs cannot be plumbed except through Tamil. When we read the poems of the Tamil saints, thanks to their poetry we experience perhaps as it were in a dream their mystic communion with god."

நில்லா உலகில் நீடு புகழை நிலைநாட்ட

இதனாற்றான் நில்லா உலகில் நில்லோம் இனி நாம் செல்
லோம் என்று கூறி பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றி உலகப் பற்றுக்கள்
அனைத்தையும் துறந்த தூய துறவியான மணிமொழியாளராற்
(மணிவாசகர்) கூட தன் உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்த உயிரையை
கருத்துக்களுக்கு உருவமும் வடிவமும் கொடுத்த வளம் செறிந்த
தமிழையும் தன்னைப் தோற்றுவித்து தன் உலகளந்த உயர்
சிந்தனைகளுக்கு நிலைக்களமாய் - வற்றாத ஊற்றாய் விளங்கிய
தென்பாண்டி நாட்டையும் தென்னகமாம் தமிழகத்தையும் அவரால்
மறக்க நினைத்தாலும் மறக்க முடியவில்லை. தேன் கலந்த வாச
கம் தந்த மாணிக்கவாசகரின் நிலையே இதுவாயிக்கும்போது
தமிழ் மரபு தோன்றித் தமிழ்த் தாய்மாரின் நெஞ்சை அள்ளும்
கொஞ்சம் தமிழ்த் தாலாட்டில் வளர்ந்த நாம், தமிழ் பேசி தமிழர்
சூழ்நிலையில் வாழும் நாம். எவ்விதம் எம் மண்மீது பற்றற்று எம்
பேசும் மொழியை விட்டொழித்து இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் வழித்
துணையாய் - உயிருற்றாய் விளங்கும் செந்நெறியாம் சிவநெறியைத்
துறந்து எம்மை வெறுத்து ஒதுக்கி எம்மை மீளா அடிமைகளாக
ஆக்கக் கங்கணம் கட்டும் மாற்றார்க்கு மண்டியிட்டு வாழமுடியும்.
மணிவாசகர் மாண்பு எம்மை வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கும் மாண்பு என்பதை யாம்
உணராமல் இருக்க முடியுமா?

சிவநெறியை, செந்தமிழை மறந்தால் செந்தமிழர் இல்லை.
செந்தமிழை மறந்தால், சிவநெறியை மறந்தால் எங்களுக்கு வாழ்
வும் இல்லை, வளமும் இல்லை என்பதை உணர்வோமாக. மணி
வாசகர் வாழ்வும் வழங்கிய வளமான கருத்துக்களும் இவற்றையே
வலியுறுத்தி நிற்கின்றன.

மா. க. ஈழவேந்தன்

‘திருவண்ணாமலை பகவான் யோகிராம் சுரத்குமார்’

திருத்தல யாத்திரைகள் தொடர்பான சுயஅனுபவ உண்மைகளடங்கிய கட்டுரை இது.
மலராசிரியர்

“தாயிற் சிறந்த தோர் கோயிலும் இல்லை” அம்மாவின் சொல்லைத் தட்டாத பிள்ளை, அம்மாவுக்கு உதவி செய்ய மிகுந்த ஆசை. அம்மா பிள்ளையைத் தண்ணீர் கொண்டு வரச் சொன்னாள். இது அன்னையின் சோதனை. அது வேதனையாக மாறித் திசை திருப்பும் என்ற எண்ணம் குழந்தைக்குத் தெரியவில்லை. வாளியும் கயிறுமாய் கிணற்றடிக்குச் சென்றான். கிணற்றுச் சுவரில் ஒரு வால்குருவி கூவிக் கொண்டிருந்தது. பிள்ளையைத் திருவண்ணாமலைக்கு வரும்படி கூவி அழைத்ததா? கூவிக் கொண்டிருந்த குருவியை உற்றுப் பார்த்து பிறகு திரென்று கயிற்றை வால்குருவி நோக்கி வீசியது. குருவியை விரட்ட வீசிய கயிறு குருவியின் மேல் பட்டது. குருவி துடிதுடித்து வீழ்ந்தது. அடிதாங்காமல் வாய் பிளந்தது. இப்படி நடக்கும் என்று எதிர்பாராத பிள்ளை பதைபதைத்துக் குருவியை வாரிக் கையில் எடுத்து நீர் ஊற்றிக் குருவியைத் தப்பவைக்க முயன்றது. பயனில்லை. குருவி இறந்து போனது. பாடிக் கொண்டிருந்த குருவியை கொண்டு விட்டேனே என்று பிள்ளை பீறிட்டழுதது. துக்கம் நெஞ்சைத் தாக்கியது. பலவிதமாக சிந்தித்தும் அளவிட முடியாத வேதனையைச் சகிக்க முடியவில்லை. அறியாமல் செய்த பிழை பிள்ளையைத் திசை திருப்பியது. மரணம் பற்றி யோசிக்கத் துவங்கிய அந்தப் பிள்ளைதான் யோகிராம் சுரத்குமார்.

காசிக்கு அருகே ஒரு கிராமத்தில் 01-12-1918ஆம் ஆண்டு அவ தரித்தது. இளம் பராயத்தில் கங்கைக் கரைச் சாதுக்கள் சங்கமத் தால் ஞானவேட்கை கொழுந்திட காசி விஸ்வேஸ்வரனும், மற்றும் சாரதாத் கௌதமபுத்தரும் உந்த, சிந்தனையோ வாழ்வை நினைக்கத் துவங்கியது. புத்த பிரானுக்கு ஒரு நகர் உலா, யேசு பகவானுக்குச் சில துன்பக் காட்சிகள், மகாத்மகாந்திக்கு ஒரு அரிச்சந்திரா நாடகம் எப்படி வாழ்வைத் திசை மாற்றினவோ, இந்தப் பிள்ளைக்கும் குருவியின் மரணம் திசையை மாற்றி விட்டது.

இளமையில் கல்வியில் சிறந்து கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து

ஆசிரியருக்கான பயிற்சி பெற்றுப் பள்ளி ஒன்றில் சிலகாலம் ஆசிரிய பணிபுரிந்து பின் தலைமை ஆசிரியராகினார். அதுமட்டுமல்லாமல் தனது தாய்மொழி ஹிந்தியைத் தவிர ஆங்கிலம், வங்காளமொழி, உருதுமொழியும் கற்றார். இவருக்கு மைதிலி சரண்குப்தா ஸ்மிந்திரா நத்தான் பச்சன் போன்ற கவிஞர்களிடமும் பெருமதிப்பு ஏற்பட்டது. படிப்பு போதனை ஸ்த்ஸங்கம் இவைகளில் ஈடுபட்டும் இவையோகிராம் சுரக்குமாரை திருப்திப்படுத்தவில்லை. சதாகாலமும் இறைவனையே நாடினார். இவருக்குச் சாதாரண மனித வாழ்வில் பிடித்தமில்லாமல் இறைமையிலேயே வாழ வேண்டும் என உள்ளம் தவித்தது. வழக்கம் போல் தன் தவிப்பைக் கங்கைக் கரையில் இருந்த ராமாஷ்ரம் என்ற துறவியிடம் மனம் விட்டுக் கூறினார். சுவாமி ராமாஷ்ரம் ராம்சுரத் குமாரின் ஆன்மீக உந்துதலை அறிந்து ஒரு சற்குரு தேவை என்று அறிந்து பாண்டிச்சேரியின் அருகாமையிலுள்ள அரவிந்தர் சுவாமியைப் பற்றிக் கூறினார்.

அதனைக் கேட்ட சுவாமியார் 1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் பாண்டிச்சேரி செல்ல ரயில் ஏறினார். வழியில் அவரது கையில் இருந்த பையும் களவாடப்பட்டதால் பயணச் சீட்டையும் காசையும் இழந்து அதனையும் பொருட்படுத்தாமல் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். ரயில் ஆந்திராப் பிரதேசம் வழியாகச் செல்லும் போது பயணச் சீட்டில்லாததால் இறக்கி விடப்பட்டார். ரயில் பாதை ஓரமாக நடந்து ஓர் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சென்று தலைமையாசிரியரிடம் நடந்ததைக் கூற அவர் தன்னால் நேரடியாகப் பணஉதவி செய்ய முடியாததால் பள்ளி மாணவர்களிடம் விபரத்தைக் கூற அவர்கள் தங்களால் இயன்ற அரை அணா, ஓரணா என்று சேர்த்து உதவி செய்ய அவர் அதனைப் பெற்றுப் பாண்டிச்சேரிக்கு பயணத்தை மேற்கொண்டு அங்கு சென்று பகவான் அரவிந்தரின் போதனைகளைப் பருகினார். அங்கிருந்த ஓர் பிரம்மச்சாரி அருணாசல அடிவாரத்தில் வாழும் ஒரு ஞானியைப் பற்றிக் கூற, கங்கைக் கரையில் தனது சந்நியாசி நண்பர் ராமாஷ்ரம் கூறியது நினைவிற்குவர ராம்சுரத்குமார் திருவண்ணாமலைக்குப் பயணமானார். அங்கு பகவான் ரமணரின் தரிசனம் பெற்றார். மூன்று நாட்கள் ஆச்சிரமத்தில் இருந்து மகரிஷியின்

ஆன்மிக அதிர்வுகள் நிறைந்த அந்தச் சூழ்நிலையில் மனங்குவந்தார். அங்கு ஆச்சிரமத்திற்கு வந்திருந்த அன்பர் ஒருவர் காஞ்சன் காடு என்ற இடத்தில் இருந்த சுவாமி (பப்பா) ராம்தாஸ் அவர்களைப் பற்றிய செய்தி அடங்கிய பத்திரிகைத் துண்டைச்சுவாமி ராம்கரத் குமாரிடம் காட்ட அவர் இது இறைவனின் கட்டளை என்று நினைந்து காஞ்சன் காட்டிற்கு வந்து சுவாமி ராமதாஸரின் தரிசனம் பெற்றார். இருந்தும், ராம்கரக்குமாருக்கு ஸ்ரீ அரவிந்தர் ரமணமகரிஷி அவர்களால் ஏற்பட்ட பாதிப்புப் போல் ராமதாஸரிடம் ஏற்படவில்லை. அந்தக் கால கட்டத்தில் சுவாமி ராமதாஸ் அவர்களை இந்தப் பிச்சைக்காரன் ராம்கரக்குமாரினால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மற்ற இருவர்களும் ஆன்மிகத்தில் மிக உயர்ந்த நிலையில் இருப்பதாக உணர்ந்து மீண்டும் சஞ்சலங்களுக்கு உள்ளாகி மறுபடியும் வடக்கே திரும்பினார். தணியாத இறைதாகம் அவரை மீண்டும் உந்தியது. திரும்பவும் 1948ஆம் ஆண்டு மீண்டும் அரவிந்தர் ஆச்சிரமம் சென்றார். ஆனால் அங்கு தங்க முடியவில்லை. அதன்பின் திருவண்ணாமலை சென்று ரமணரிஷியுடன் இரண்டு மாதங்கள் தங்கினார். இம்முறை ராம்கரக்குமாருக்கு பகவான் ரமணரிடம் பல அரிய அற்புத அனுபவங்கள் ஏற்பட்டன. இத்தகைய மகாத்மாவின் சாந்நித்யமே எத்தகைய பெரும் மாறுதல்களை நிகழ்த்த வல்லது என்பதை அறிந்தான். மாத்ருபுதேசுவர் கோயிலில் ஆரத்திக்குப்பிறகு குங்குமப் பிரசாதத்தை ரமண மகரிஷி எடுத்துக் கொண்டவுடன் ராம்கரக்குமார் எடுத்துக் கொள்ளும்படி நேர்ந்தது. மஹரிஷியின் கைபட்ட குங்குமத்தைத் தொட்டவுடனேயே கையில் மின் அதிர்ச்சி போன்ற விறுவிறுப்பு ஏறியது.

ஒருநாள் பகவான் ரமண மஹரிஷியின் முன்னிலையில் உட்கார்ந்திருந்தபோது மஹரிஷியின் கண்கள் தன்மீது படர்வதை உணர்ந்தார். மெல்ல விழிகளை உயர்த்திப் பார்த்து சந்தோஷத்துடன் தாழ்த்திக் கொண்டார். ஆனால் ஒரு வினாடி நேரம்தான் மீண்டும் பார்வையை உயர்த்தி மஹரிஷியின் சக்திவாய்ந்த பார்வையைச் சந்தித்தார். சில நிமிட நேரம் இந்தப் பார்வைப் பரிமாறல் நீடித்தது. அந்தச் சமயத்தில் ராம் கரக்குமாருக்கு பகவான் ரமணர் தனது

முந்திய, இனி வரும் பிறவிகளனைத்தையும் உணர்ந்து தன்னைப் பூரணத்துடன் ஒன்றாகக் கூடிய பரவெளிக்கு இட்டுச் செல்வதைப் போல் உணர்ந்ததால் இத்தகைய அற்புத ஆன்மிக அனுபவங்கள் அடங்கிய இருமாதங்களுக்குப் பிறகு கஞ்சன்காடு செல்ல வேண்டும் என்ற நாட்டம் பிறந்து அங்கு சென்றார். ஆனால் ராம்சுரத்குமாருக்கு சுவாமி ராமதாஸிடம் ஒற்றக் கூடிய தொடர்பு கொள்ள முடியாததால் ஏமாற்றத்தோடு வடக்கே இமயம் சென்று அலையலானார். அவருக்கு பேருண்மையை தெளிவாக்கும் குருநாதர் ஒருவரின் தரிசனம் கிட்டவில்லை.

1950ஆம் ஆண்டு ரமண மஹரிஷி ஸ்ரீ அரவிந்த சுவாமியும் மஹா சமாதி அடைந்த செய்தி ராம்சுரத்குமாருக்கு எட்டியது. மிகவும் துயருற்றார். அவர்களுக்குச் சேவை செய்ய முடியவில்லையே என்று பச்சாதாபம் கொண்டார். கடைசியில் இறைத்தேடல் தொடர 1952ஆம் ஆண்டு மீண்டும் சுவாமி ராமதாஸரிடம் சென்று தரிசனம் செய்ய உறுதி கொண்டார். தனது இரு தந்தையரும் சமாதி அடைந்து விட்டதால் இப்போ ராமதாஸரும் பெரிய மஹரிஷி என்று எண்ணி 1952இல் கஞ்சன்காடு சென்றபோது சுவாமி ராமதாஸ் முற்றிலும் மாறுபட்டவராக இருந்தார். முதற்பார்வையிலேயே சுவாமி ராமதாஸ் இந்தப் பிச்சைக்காரனின் வாழ்க்கையைப் பற்றியும் அவனது பணிபற்றியும் அவன் மட்டுமே அறிந்திருந்த பல அந்தரங்க விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசலானார். அதுமட்டுமல்லாமல் இந்தப் பிச்சைக்காரனைச் சிறப்பாகக் கவனித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தார். இந்தப் பிச்சைக்காரனும் நன்கு தெரிந்த நண்பர்கள் இருக்கும் இடத்தையடைந்ததாக உணர ஆரம்பித்தான். ஆச்சிரம குழ்நிலையிலிருந்து ராமதாஸ் உண்மையிலேயே பெரும் ஞானி என உணர ஆரம்பித்தான். அப்போதுதான் இந்தப் பிச்சைக்கார ராம்சுரத்குமாருக்கு ராமதாஸ் தந்தை என்பது தெரிந்தது. தந்தையும் மகனும் என்று ஒருவரை ஒருவர் உணர்ந்து கொண்டனர். குருவானவர் இறைவனின் பாதக் கமலங்களை அடைவதற்கான பக்குவத்தைப் பிச்சைக்கார சிஷ்யன் பெற்றுவிட்டதை உணர்ந்தார். ராம்சுரத்குமார் தனது தந்தையின் வளமான ஆன்மிக அதிர்வுகளைப் பருகிய வண்ணம்

பத்து நாட்கள் இருந்தார். தான் மந்திரோபதேசம் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணம் தலைதூக்க குருநாதரிடம் மந்திரோபதேசம் தருமாறு விண்ணப்பித்தார்.

கஞ்சன்காட்டில் ஒருநாள் காலையில் ஓர் சிஷ்யை மந்திரோபதேசத்திற்காக தயார் நிலையில் வந்து ராமதாஸரிடம் முறையாகத் தீட்சை பெற்றதை ராம்சுரக்குமார் பார்த்தார். சுவாமிராமதாஸ் இவரைப் பார்த்தார். சீடன் அருள் விழைந்து நிற்பதைக் கண்டார். “ஓ உனக்கு தீட்சை வேண்டுமா? உட்கார வைத்து தான் குருமுகப் பெற்ற “ஸ்ரீராம் ஜயராம் ஜய ஜய ராம்” என்னும் தாரக மந்திரைத்தைப் பிரணவத்துடன் சேர்த்து சிஷ்யனுக்கு உபதேசம் செய்தார். தீட்சைக்குப் பின் சுவாமி ராமதாஸர் மந்திரத்தை 24 மணி நேரமும் விடாமல் ஜபிக்க வேண்டும் என சிஷ்யர் சுரக்குமாரைப் பணித்தார். இவர் இதனை ஜபிக்க தான் என்று கருதும் எண்ணம் அவரை விட்டு அறவே வெட்டப்பட்டது. அவர் ஆனந்தப் பரவசத்தில் ஆடிப்பாடி கண்ணீர் விடுத்து நனைந்து நின்றார். இரண்டு மாதங்கள் அங்கு தங்கியபின் ராமதாஸ் தன் சிஷ்யன் செல்ல வேண்டிய தருணம் வந்துவிட்டதென உணர்ந்தார். குருவின் கட்டளையை இறைவன் கட்டளையாகவே ஏற்று எப்போதும் நிறைவேற்றத் தயாராயிருந்த யோகியார் இதற்குச் சம்மதித்தார். ராமதாஸ் யோகிராமநீர் எங்கு செல்வாய் என்று கேட்டதும் எதுவித ஆலோசனையுமின்றி அருணாசல் என்று கூறினார். கஞ்சன் கார் ஆனந்தாதிரமத்தில் இருந்து 500 கி. மீற்றர் தூரத்திற்கு குறைவாகவே திருவண்ணாமலை இருந்தும் சுவாமி இறையருள் நிறைந்து பித்துப் பிடித்தவர் போல் அங்குமிங்குமாக நினைந்த இடமெல்லாம் அலைந்து, நினைத்தாலே முத்தி தரும் திருவண்ணாமலையை 1959ஆம் ஆண்டு வந்தடைந்து ரயில்வே நிலையத்திற்கு அருகே உள்ள புன்னைமரத்தடியில் பல வருடங்கள் தங்கி தன் உண்மை நிலையை மறைத்து காட்சிக்கு எளியவராய் தான் ஒரு பிச்சைக்காரன் என்று சொல்லிக் கொண்டு கையில் இரட்டை விசிறி, தேங்காய்ச் சிரட்டை, சிறிய கைக்கோல் இவைகளோடு திருவண்ணாமலை வீதிகளில் வலம் வந்து கொண்டு, தன் யோகி சாதனைகளை ஊருக்குக் காட்டாது வாழ்ந்து வந்தார்.

சிறிது காலம் ஒரு பாத்திரக்கடையின் திண்ணையிலேயே வாழ்ந்து அருள் மழை பொழிந்தார். இந்தச் சம்பவத்தை பேரறிவுத் திலக வதியாகிய திருமதி. சௌந்தர கைலாயம் அவர்கள் “பாத்திரக் கடையில் அன்பு நேத்திரம் காட்டி” என்று பாட்டாக எழுதி போற்றி இருக்கிறார். இவரை சில பக்தர்கள் இனம் கண்டு இவருடைய அரு ளாற்றலை புரிந்து சன்னதித் தெருவில் ஒரு வீடுவாங்கி அமர வைத்தார்கள். சுவாமி அவர்கள் ஸ்ரீ ரமண மஹரிஷியின் தரிசனத்தால் உள்ளொளி பெருகி பக்தி வெள்ளத்தில் பரவசமாகி காட்சியளித்தார்.

இவர் தன்னையடைந்தவர்களிடம் “ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் ஒவ்வொரு தகப்பன்தான். ஆனால் எனக்கு மூன்று தகப்பன்கள் என்று தனக்கு ஞானம் கொடுத்தவர்களாகிய ஸ்ரீ அரவிந்தரையும், ஸ்ரீ ராமதாஸரையும், ஸ்ரீ ரமண மகரிஷியையும் குறிப்பிட்டுக் கூறு வார்.

மூச்சு விடுவதை, தண்ணீர் குடிப்பதை, உண்பதை, உறங்குவதை உள்வேலைகள் அனைத்தையும் கடவுள் காரியமாய் செய். அப்போது துக்கம் இல்லை வெற்றி உனதே என்பது இவர் வாக்கு.

கடவுள் எங்கும் உள்ளவர். இங்கே அங்கே எல்லா இடத்திலும் உள்ளவர். நேற்று, இன்று, நாளை என்கிற காலம் கடந்தவர். பிரி வில்லாதவர். அழிவில்லாதவர். பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவிய பெரிய சக்தி கடவுள். நானும், நீயும் வேறல என்னில் உள்ள கட வுளே உன்னிலும் உண்டு. நம்மிடையே பிரிவுள்ளது போல் ஒரு மாயத்திரை தோற்றம் தெரிகிறது. நான்வேறு, நீ வேறு என்று தோன்றுகிறது. திரையைக் கிழி தெளிவாகும்.

மாயத் தோற்றத்தில் மயங்கிக் கிடக்கும் மனிதர்களுக்குக் கட வுள் என்பது அறிய குரு அவசியம். பண்டித மேன்மைகளில் திரை விலகாது. இன்னும் இருளாகும். உன்னை உனக்கு உணர்ந்த குரு வேண்டும். தன்னைத் தெரிந்து கொள்ள பணிவு முக்கியம். பொய் யற்ற போலித்தனம் இல்லாத பணிவே அமைதியின் ஆரம்பம் அகங்காரம் அழிந்து அமைதி இருக்கும் மனசில் தான் கடவுள் தரி சனம் ஏற்படும்.

மேடைதனில் முழங்காது பத்திரிகைகளில் எழுதாது யோகிராம் சுரத்குமார் தம்மை அண்டியவருக்கு உபதேசிக்கும் உண்மைகள் இவை.

“ஸ்ரீ ராம ஜெயராம ஜெய ஜெய ராமா” என்பதே இடைவிடாது இவருள் அலைமோதி ஓடும் மந்திரம். பிறருக்குச் சொல்லும் உபதேசம்.

நீ எங்கு இருப்பினும் எந்த இக்கட்டான நிலையிலும் என் பெயர் சொல். ஒரே முறை யோகிராம் சுரத்குமார் என்ற சொல். நான் ஓடிவந்து உன் துயர் தீர்ப்பேன் என்பதே அவர்தரும் நம்பிக்கை.

“உனக்கு நல்லது நடக்குமோ” என்று யோகிராம் சுரத்குமார் ஆசீர்வதித்தால் அது நடந்தே தீரும். அவர் பார்வையால், சொல்லால், ஸ்பரிசுத்தால் அன்பர்களின் பாவம் துடைக்கப்படும். வல்வினை போகும். தீராத நோய் தீரும்; சங்கடங்கள் விலகி வேதனைகள் மறையும். ஆயிரமாயிரம் அன்பர்கள் கண்டுகொண்ட உண்மை இது. இவரை அன்பர்கள் விசிறிச்சாமியார் என்று அன்போடு அழைப்பர். (அவ்வரிய செய்திகளை திரு. பாலகுமாரன் எழுதிய “விசிறிச்சாமியார்” என்ற நூலில் இருந்து தருகிறேன்.)

சுவாமி யோகிராம் சுரத்குமார் அவர்கள் வெள்ளைத் தாடியும் பச்சை நிறத் தலைப்பாகையும், முத்துப்போன்ற பற்களையும் கரு நீலக் கண்களையும் கொண்டவராய் காட்சி தருவார். அவரைத் தரிசிக்கப் போகிறவர்களை உட்கார வைத்து ஒரு சிலரைத் தனது திருநாமத்தை அதாவது “யோகிராம் சுரத்குமார் யோகிராம் சுரத்குமார் யோகிராம் சுரத்குமார் ஜய குரு ராயா” என்று பலதடவை பாடச் சொல்வார். பாடுபவர்கள் யோகி என்ற பதத்தை தவறவிட்டு ராம்சுரத்குமார் என்று உச்சரித்தால் அவர் “இந்தப் பிச்சைக்காரன் பெயர் ராம் சுரத்குமார் இல்லை” ‘யோகிராம் சுரத்குமார்’ என்று சொல்லி விழிப்பூட்டுவார். சிலவேளை யோகிராம் சுரத்குமார் என்கிற நாமம் இந்தப் பிச்சைக்காரன் பெயர் அல்ல; எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற இறைவனின் நாமம். அதைப் பலமுறை பூஜிப்பதன் மூலம், தங்களின் தந்தை உச்சரிப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் அருளாசி வழங்குவார்” என்றும் சுவாமிகள் கூறுவார்கள்.

பகவான் ஸ்ரீ யோகிராம் சுரத்தமார் அவர்களின் மனதிலும், செயலிலும், வாக்கிலும். நோக்கிலும் அண்ணாமலையானின் பிரதி பிரம்பமான காட்சியை காணக்கூடியதாக இருக்கும். சுவாமி அவர்கள் தன்னை அடிக்கடி 'பிச்சைக்காரன்' என்று சொல்வார். இறைவனுக்கு ஒரு பெயர் "பிட்சாண்டவர்" நடமாடும் பிட்சாண்டவர் தான் நமது யோகிராம் சுரத்தமார் அவர்கள். இறைவன் ஒளி வடிவானவன்; சுவாமியும் அடிக்கடி பீடி பத்தும் போது அங்கே ஒளி தோன்றி மறையும். சில சமயம் "ஓம் ஸ்ரீராம் ஜெயராம் ஜெய ஜெய ராம்" என்று இன்னிசையைப் பரப்பி கால்களை எட்டப் போட்டு ஓடுவார். இவர் இப்படிப் பரவசமாக பாடி ஆடும் காட்சி தில்லை கூத்தனின் ஆட்டமென்றே கருதமுடியும். அவர் திருவண்ணாமலையில் நடமாடும் தில்லைக் கூத்தனாக, சிவவடிவினனாக ஏன் அண்ணாமலையானாகவே காட்சி கொடுத்து பக்தர்களை வியக்க வைத்தவர். இராமன் வில்லேந்தித் தோற்றம் தருவதுபோல நம் சுவாமியவர்கள் சிலகாலம் வில்லேந்திக் காட்சி தந்ததுண்டு. அதர்மத்தை அழிப்பதற்காக கையில் சவுக்குக் கொம்பு போன்றவற்றையும் வைத்திருந்தார்கள். பச்சை நிறத்தலைப்பாகையும். பச்சைநிறத் துணியும் அணிந்து பச்சை மயில்வாகனனாகிய திருமுருகன் போலும் காட்சி தருவார்.

யோகிராம் சுரத்தமார் அவர்கள் திருவண்ணாமலையில் வெய்யிலிலும், மழையிலும் அலைந்து திரிந்ததுடன் பல அற்புதங்களைச் செய்ததையும் அவருக்கு அருகில் இருந்தவர்கள் அவரைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. ஆனால் வெளிநாட்டவர்கள் சாமியாரை இனம் கண்டு இறைவனின் பிரதிநிதியாகவே பிரகடனம் செய்துள்ளனர். அவர்கள் இவரை "அகிலாண்டேஸ்வரன்" என்று போற்றி பிரகடனம் செய்துள்ளார்கள். குறிப்பாக பிரஞ்சு நாட்டவர்களாகிய திரு ஹில்லா சார்ல்டன் திரு ட்ருமென் கேய்லர், திரு. லீலோ சோலிக் திரு ஜோன் கிருஸ்ணா ஆகியோர் இவருடைய புகழைப் பாரத தேசத்திற்கும் வெளிநாட்டிற்கும் எடுத்துரைத்துள்ளனர். திரு. ஹில்லா சார்ல்டன் என்பவர் அருபமாக யோகியாரை நான் பார்த்து வருகிறேன்" என்றும் திரு கிருஷ்ணா அவர்கள் யோகியார் எந்தந்த யென்றும் இந்தியா என் தாய் என்றும் கூறியுள்ளார்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இறை ஞானியும் இசை ஞானியும் யோகிராம் சுரக்குமார் அவர்களின் அருள் பருகிய வருமாகிய திரு இளையராசா அவர்கள் அழுக்குச் சூழலிலே சுவாமியாரை ஆண்டவனின் அவதாரம் இவர் என்று கண்டு “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற குறிக்கோளுடன் யோகியாரின் மகத்துவத்தை தன்னுடைய ஈர்க்கும் சக்தி நிறைந்த எழுத்துக்களில் பொறித்து பாரததேசத்திற்கும் பிறநாடுகளுக்கும் பிரகடனம் செய்தவர் என்பதனையும் கூறாமல் விடமுடியாது.

அடியேனுக்கு சுவாமி யோகிராம் சுரக்குமார் அவர்களை முதன் முதலில் தேரடிக்குப் பக்கத்து குடிசையில் தரிசனம் பண்ண வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அன்று கார்த்திகை தீபநாள். திருவண்ணாமலை அம்மை அப்பனுடன் கூடிய ஆலயத்தைப் பகவான் ரமணரிஷி ஆச்சிரமம், பகவான் வேஷாத்திரியார் ஆச்சிரமத்தையும் தரிசனம் பண்ணிவிட்டு திரும்பி வந்தேன். ஒரு சிறிய வீட்டின் முன்பலர் வரிசையாக நின்றார்கள். அவர்களை நான் எதற்காக நிற்கிறீர்கள் என்று வினவ அவர்கள் சுவாமியாரைப் பார்க்க நிற்கிறோம். என்றனர். எனக்கு இதுவரை ‘இவர் யாரோ என்ன பெயரோ’ எதுவுமே தெரியாது. இருந்தும் சுவாமியாரைப் பார்ப்போம் என்று நின்றேன். கிட்டத்தட்ட அரை மணி நேரத்திற்குப் பின் நீண்டதாடியும் கையில் விசிறியும், சிரட்டையும் ஒரு கோலும் தலைப்பாகையும் பெரிய சேட்டும் இடுப்பில் பச்சைத் துணியும் கழுத்தில் பல மாலைகள் அணிந்து சுவாமியார் வந்தார். அவரோடு வெள்ளைச் சேலை கட்டிய அம்மா இன்னும் சிலர் வந்தனர். உடனே வீட்டிற்குள் போனார்கள், ஏதோ பாடினார்கள், சிரட்டையில் ஏதையோ ஊற்றிக் கொடுக்க குடித்தார். நான் கும்பிட்டபடி யாதுமறியாமல் அங்கு நின்றவர்களோடு நின்றேன். குடித்து முடிந்ததும் சிரட்டையைக் கழுவி வெளியே எத்தினார்கள். அடியேன் கையை நீட்ட கையில் ஒரு துளி விழுந்தது. நாக்கினால் நக்கி விட்டு நின்றேன். சிறிது நேரம் கழித்து சுவாமியார் வெளியே வந்தார். என்னைக் கைகாட்டி அழைத்தார். நான் எதையோ சொல்லப் போகிறார் என்று பயந்து தெரியாது நின்றேன். மற்றவர்கள் உங்களைத்தான் அழைக்கிறார்,

நீங்கள் போகத்தான் வேண்டும் என்றனர். பயந்த மனத்துடன் கும்பிட்டபடி சென்றேன். அவர் "Wish well you can go" என்று கூறினார். நான் கும்பிட்டுவிட்டு விடைபெற்று சுவாமி சத்தியசாயி பாபாவின் பிறந்தநாளுக்கு புட்டபர்தி போவதற்காக பெங்களூர் பஸ் நிலையத்திற்கு எனது பைகளுடன் சென்றேன். இதற்கு முதல் தடவை புட்டபர்த்திக்கு காரில் செளகரியமாகச் சென்றேன். இன்று எப்படி பஸ் ஏறிப் போகப் போகிறேன் என்ற ஏக்கத்துடன் போக எனக்குப் பக்கத்தில் அழகான பஸ் நீல வெல்வெட் சீற்றுகளுடன் யாருமில்லாமல் வந்து நின்றது. "பங்களூர், பங்களூர்" என்ற அழைத்தான். நான் பஸ்ஸில் ஏறி எந்த சீற்றில் இருப்பது என்று தெரியாமல் வியப்படைந்தேன். இப்படியாக எனக்கு அற்புதத்தைக் காட்டினார் யோகிராம் சுரத்குமார். எனது புட்டபர்த்தி பிரயாணம் இலட்சக்கணக்கான பக்தர் கூட்டத்தில் எதுவித கஷ்டங்களும் இன்றிச் சிறப்பாக அமைந்தது.

திரும்பவும் ஒருமுறை கார்த்திகை தீபத்தன்று அதிகாலை திரு வண்ணாமலைக்கு வந்து காலையில் ஆயிரக்கணக்கான பக்தர் கூட்டத்துடன் பரணி தீபம் பார்க்க ஆலயத்தைச் சுற்றி தரிசனம் பண்ணினேன். அன்று பௌர்ணமி ஆனதால் அம்பாளுக்கு வழமை போல் குங்குமத்தால் அர்ச்சனை பண்ணுவித்து பிரசாதம் பெற்றேன். அன்று காலை அம்பாள் சந்நிதியில் நெருக்கடி காரணமாக மூவர் மூர்ச்சையடைந்து மயங்கி வீழ்ந்து கஷ்டப்பட்டனர். அடியேனுக்கும் நெருக்கத்தில் ஒன்றுமே செய்ய முடியாமல் திணறி தப்பித்துக் கொண்டு தரிசனத்தை முடித்து விட்டு முருகன் சந்நிதிக்கு முன்பாக நின்று தீபதரிசனம் பார்த்தேன். பின் வழமைபோல் சுவாமி ரமணர் ஆச்சிரமத்திற்கும் சுவாமி ஷேஷாத்திரி சமதிக்கும் சென்று பின் எனது குரு யோகிராம் சுரத்குமாரச் சந்திப்பதற்காக ஒரு சீப்பு வாழைப்பழம் வாங்கிக் கொண்டு சென்றேன். அன்று வெகு நேரமாகியும் சுவாமி தேரடி வீட்டிற்கு வரவில்லை. அன்பர்கள் பலர் அவருக்காகக் காத்திருந்தனர். யானும் காத்திருந்தேன் பின்பு சுவாமிகள் வந்து உள்ளே சென்று சிறிது நேரம் கழித்து வெளியே வந்து என்னை அழைக்க யான் முன்சென்று வாழைப்பழத்தைக்

கொடுக்க அவர் “இந்தப் பழத்தைக் கொடுத்து விட்டு ஆலயத்தைச் சுற்றி தரிசனம் பண்ணிவிட்டு வா” என்றார். எனக்குப் பெரிய கவலையாகி விட்டது. பழத்தை யாரிடம் கொடுப்பது? எப்படி திரும்பவும் ஆலயத்தைச் சுற்றி தரிசனம் பண்ணுவது, காலையில் பரணி தீபம் பார்த்துப் பட்டபாடு ஆண்டவனுக்குத் தெரியாதா என்று வெறுப்போடு, பழத்தைக் கொண்டு ஆலயத்திற்குச் சென்றேன். ஆகா என்ன அற்புதம். கோயிலுக்குள் நின்ற ஒரு சிவாச்சாரியார் எனக்கு முன்வந்து சுவாமியார் தந்த பழத்தை தரும்படி கேட்டார். நான் மெய்சிலிர்த்து உடனே அவரிடம் கொடுத்து விட்டேன். அவர் என்னை அடையாளம் கண்டு சொன்னார் நீங்கள் காலையில் அம் பாளுக்கு குங்கும் அர்ச்சனை பண்ணி வாங்கினீர்கள் என்றார். நான் அவருடைய பெயரைக் கேட்டபோது சுப்பிரமணியக் குருக்கள் என்றார். அப்போது அவர் ஏதோ மந்திரம் சொன்றார். எனக்கு ரூபகம் இல்லை. நான் நடந்த சம்பவத்தைக் கூற அவர் திரை போடப் பட்டு விட்டதால் இனி சுவாமி தரிசனம் பண்ணமுடியாது என்றார். நான் திரும்பிப் பார்த்தபோது சுவாமி அலங்கரிக்கப்பட்டு வெள்ளி ரிஷப வாகனத்தில் இருந்த காட்சியைக் கண்டேன். இம்முறைதான் இந்தக்காட்சியைக் கண்டேன். சுவாமி இக்காட்சியை யான் காண வேண்டுமென்றோ திருப்பி அனுப்பினார் என்றுணர்ந்து திரும்ப மூன்று அப்பிள் பழங்களை வாங்கிக் கொண்டு சுவாமி யோகிராமைப் பார்க்கச் சென்றேன். கதவு மூடி இருந்தது. சுவாமியைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்க சுவாமியை இனிப் பார்க்க முடியாது என்றார். சுவாமியும் தூக்கிக் கொண்டிருந்தார். நான் அந்த அப்பிள் பழங்களை வாசலில் வைத்து விட்டு நான் தங்கும் விடுதிக் குப் போய் விட்டேன். மறுநாள் காலை எழுந்து காலைக் கடன் முடித்து ஆலயத்தைச் சுற்றித் தரிசனம் பண்ணிவிட்டு வர சாமியார் ஆலயத்தின் வீதியில் எதிர்ப்பட்டார். நான் நமஸ்காரம் பண்ண “Wish you well you can go” என்றார். நான் நிம்தியாகத் திரும்பி இலங்கைக்கு வந்து விட்டேன்.

சிலகாலம் கழித்து திரும்பவும் 06-02-1994ஆம் ஆண்டு எனது மைத்துனர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களோடு வந்து சுவாமியாரைத்

தரிசனம் பண்ணச் சென்றோம். அப்போ சுவாமியார் தற்போதைய சமாதிக் கு சமீபத்தில் உள்ள வீட்டில் இருப்பதாக அதிர்ந்தேன். 2 மணியளவில் அங்கு போக 4 மணிக்குப் பிறகு தான் பார்க்கலாம் என்றனர். அதுவரை வேஷாத்திரி சமாதியின் வெளியே ஒரு மரத்தடியில் சற்றுச் சரிந்து படுத்துவிட்டு அங்கு போக பக்தர்கள் கூடி விட்டனர். நானும் மைத்துனரும் வரிசையாகப் போனோம். மைத்துனர் திருநாவுக்கரசு விழுந்து நமஸ்காரம் பண்ண ஆசீர்வதித் தார். நான் விழுந்து நமஸ்காரம் பண்ண, பிடரியில் திடீரென அடித் தார். நான் பயந்து என்ன பாவம் செய்தேனோ என்று நினைத்துக் கொண்டு பெரிய கவலையோடு இலங்கைக்கு வந்து விட்டேன்.

சில நாட்கள் கழித்து அன்று மஹா சிவராத்திரி நாள். அடியேன் தங்கி இருக்கும் கொழும்பு ஜிந்துப்பிட்டி முருகன் ஆலயத்தில் புத்தகங்கள் விற்பனையாகின. யான் புத்தகம் ஏதாவது வாங்கிப் படிக்கலாமென்று பார்த்தபோது அன்பர் பாலகுமாரன் எழுதிய விசிறிசாமியார் என்ற புத்தகத்தைக் கண்டு அதனை வாங்கிக் கொண்டு எனது தங்கும் அறையில் கண்விழித்து அதனை வாசித் தேன். அப்போ சுவாமியார் தனது உண்மையான அன்பரைத்தான் எனக்கு அடித்தது போல் அடிப்பதாக அப்புத்தகத்தின் வாயிலாக அறிந்து சுவாமியாரின் அற்புதத்தையும் எனக்குக் கிடைத்த குரு தரிசனத்தையும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியுடன் உணர்ந்து கொண்டேன்.

இதன்பின் சிலவருடம் கழித்துச் சுவாமியாரைப் பார்க்கப் போனபோது சுவாமியார் தற்போதைய சமாதிக் கு மாறியிருந்தார். அங்கே சுவாமியாரின் சிலைக்குப் பக்கத்தில் சுவாமியார் நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்தார். சுவாமியாரின் சிலையை வணங்கியபின் சுவாமியை வணங்க முற்பட்டபோது அங்கே நின்றவர் சுவாமியைத் தரிசனம் பண்ண வேண்டாம் என்றும் அவர் முன்னால் பக்தர்களோடு உட்காரும்படியும் கூற நான் அவ்வண்ணம் உட்கார்ந்து கொண்டு இலங்கையில் இருந்து இவ்வளவு தூரம் வந்தும் சுவாமியை நமஸ்காரம் பண்ண விடவில்லையே என்று எண்ணியபடி அவருடைய திருநாமங்களைப் பாடிக் கொண்டிருந்தேன். “மனத்தகத்தான் தலைமேலான்” என்ற அப்பர் சுவாமிகளின் அருள் மொழிக்கிணங்க

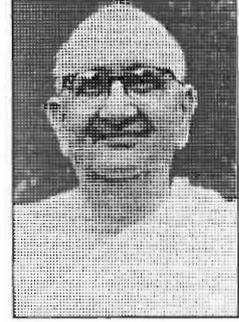
என் மனத்தில் ஏற்பட்ட துன்பத்தை அறிந்து தன்னை நமஸ்காரம் பண்ணும்படி என்னை முதலில் நமஸ்காரம் பண்ணக் கூடாது என்று கூறிய நபர் மூலம் அறிவித்திருந்தார். நான் மனப்பூரிப்படைந்து நமஸ்காரம் பண்ணினேன். அவர் கையை அசைத்து ஆசீர்வாதம் பண்ணினார். இதைப்போல் எத்தனையோ அற்புதங்களை எனக்குக் காட்டி விட்டார்.

அவருடைய கடைசிக் காலத்தில் அவரைத் தரிசிக்க 31-01-2002 இல் எனது குடும்பத்தார் அனைவருடனும் திருவண்ணாமலையை இரவு 12 மணிக்கு சென்றடைந்தோம். இங்கே இரவு சாப்பாட்டிற்கு ஒரு கடைக்குச் சென்று உட்கார்ந்திருந்தோம். உணவு பரிமாறப்பட்டது. அவ்வமயம் கடையில் சுவாமியாரின் பெரிய உருவப் படத்தைப் பார்த்தேன். அங்குள்ள வேலையாளிடம் சுவாமியார் சுகமாக இருக்கிறாரா என்று கேட்டபோது அவருக்கு கடும் சுகவீனம் ஏற்பட்டு விட்டது என்றார். உடனே சாப்பிட மனம் வரவில்லை. பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு சுவாமியின் இருப்பிடம் வந்து கண்ணாடி யன்னல் வழியாக சுவாமியைப் பார்த்து திரிசனம் பண்ணிய படி உட்கார்ந்திருந்தோம். மறுநாள் காலை 6 மணிக்கு தங்கு விடுதிக்குச் சென்று சற்று ஓய்வு பெற்று பின் பத்து மணியளவில் சுவாமியாரைப் பார்க்க வர சுவாமியார் கொஞ்சம் குணமடைந்து வருகிறார் என்றார்கள். சுவாமியை தரிசனம் பண்ணி அன்று மாலை சென்னை வந்து இலங்கைக்குத் திரும்பி விட்டேன். 21-02-2001இல் சென்னையில் இருந்து எனது மகனார் ஸ்ரீரங்கன் தொலைபேசி மூலம் 20-02-2001இல் சுவாமி சமாதியடைந்த செய்தியை தெரிவித்தார். மனம் வேதனையடைந்தது அவரை இரவு பகலாக பிரார்த்தனை பண்ணினேன். பின் 25-03-2001இல் அவருடைய சமாதிக் குச் சென்று அவருடைய சமாதியில் நடைபெற்ற அபிஷேக ஆராதனையைக் கண்டு என் குருநாதர் எண்ணொடு இருக்க வேண்டிப் பிரார்த்தித்து தினமும் அவர் நாமம் சொல்லிச் சொல்லி மகிழ்வோடு இருக்கின்றோம்.

நயினை சுப்பிரமணியம் கனகரத்தினம்

ஸ்ரீ சுவாமி இராமதாஸர்

சுவாமி இராமதாசர் 1884ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதப்பூரணையும், ஹனுமான் ஜயந்தியும் இணைந்த நன்னாளில் இவ்வுலகம் உய்ய விட்டலராவ் என்ற பெயருடன் தென் இந்தியாவில், வட கேரளாவில் காஞ்சன் காட்டில் அவதரித்தார்.

இவர் சாதாரண வாழ்க்கை வாழ்ந்து மணம் புரிந்து சில வருடங்களில் வாழ்க்கையில் கஷ்டங்கள் பல ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வந்தது. இந்நிலையில் தகப்பனார் திரு. பாலகிருஷ்ணராவ் இவருக்கு “ஸ்ரீ ராம் ஜெய் ராம் ஜெய் ஜெய் ராம்” என்னும் தாரக மந்திரத்தை உபதேசித்து இம் மந்திரம் உனக்கு எல்லாவித நன்மைகளையும் நல்கி அதி உன்னதமான ஆத்மீக அனுபவங் களையும் கொடுத்து, ஜென்மமும் மரணமும்ல்லா நிலைக்கு உயர்த்தும் என்று கூறி அருளினார்.

இந்நிகழ்விலிருந்து சுவாமி அவர்களது ஆன்மீகப் பயணம் துரிதமடைந்தது. ராம நாமம் அவரை முழுதாக ஆட்கொண்டு உலக வாழ்க்கை சிறிது சிறிதாக விடுபட ஆரம்பித்து உணவு, தூக்கம் யாவற்றையும் கைவிட்டு இரவு பகல் ராம நாம ஜபத்தில் மூழ்கியிருந்தார். இப்படியாக கழித்த இரவு நேரமொன்றில் பகவான் கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் காட்சியினையும் பெற்றார். அக்காட்சி சில நிமிடங்களில் மறைந்துவிடும் என்பதை உணர்ந்த சுவாமியிடம் கிருஷ்ண பகவானிடம் இத்தகைய காட்சியில் தனக்கு நாட்டமில்லையெனவும் எங்கும் எப்போதும் எல்லா ஜீவராசிகளிடம் இறைவனையே கண்டுகொள்ளும் பெறுபேற்றினை அருள வேண்டுகென்று பிரார்த்தித்தார். சில நிமிடங்களில் அக்காட்சி எதிர்பார்த்தபடி மறைந்து விட்டது.

இந்நிகழ்வின் பின் சில நாட்கள் கழித்து இறைவனையே கதியாகக் கொண்டு அவரின் பிறப்பிடமாகிய காஞ்சன் காட்டை விட்டுப் புறப்பட்டு ஸ்ரீரங்கத்தில் புனித காவேரியில் நீராடி, காவி உடை தரித்து துறவறத்தை மேற்கொண்டார். மிக அற்புதமான முறையில் அவரை ஒரு சாது அங்கிருந்து திருவண்ணாமலைக்கு இட்டுச் சென்றார். அங்கு பகவான் ஸ்ரீரமண மகரிஷியைத் தரிசித்து அவரது கருணைக்காக வேண்டினார். அப்போது உணர்ச்சி மேலீட்டினால் உடல் நடுங்கி, புளகாங்கிதமடைந்து பரவச நிலை எய்தினார். அந்நிலையில் அருணாசல மலையிலுள்ள ஒரு குகையில் இருந்து 20 நாட்கள் ராம நாம ஜபத்தில் ஐக்கியப்பட்டு இரவு பகலற்ற நிலையில் இருந்தார். இருபது நாட்களின் முடிவில் குகையை

விட்டு வந்தபோது தான் இரந்து பிரார்த்தித்த இந்த விஸ்வரூப தரிசனத்தை, எல்லாமே இறைவனாகக் காணும் அதி உயர்ந்த பேற்றை நிரந்தர காட்சியாகப் பெற்றார்.

இந்நிலையில் அவர் எந்தத்திட்டமுமில்லாமல் இந்தியா முழுவதும் இறைவனிடம் பூரண சரணாகதி அடைந்து யாத்திரை செய்து நன்மை, தீமை எல்லாம் நீ என்ற உண்மையை நேருக்கு நேர் அனுபவத்தில் உணர்ந்தார்.

அவர் 1954ஆம் ஆண்டு உலக யாத்திரை ஒன்றை மேற்கொண்டு, கடைசியில் இலங்கைக்கும் வந்தார். அவருடன் தொடர்பு கொண்ட அடியவர்களால் அவர் பெயரால் “ராம்தாஸ் அறக்கட்டளை” ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு “ஆனந்தசாகரா” என்ற அமைப்பையும் பம்பலப் பிட்டியில் - 42 சிறபறி கார்டன்சில் ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். நாம ஜபத்தை பிரதானமாகக் கொண்டு இங்கு வழிபாடுகள் தினமும் காலை 6.45 மணிமுதல் 7.30 மணிவரையும், மதியம் 11.30 மணி முதல் 12.15 மணிவரையும் இரவு 7.00 மணிமுதல் 7.45 மணி வரையும் நடைபெறுகின்றன. பங்குபற்றும் அடியவர்களுக்கு தினமும் மூன்று வேளையும் உணவு வழங்கப்படுகின்றது. அறக்கட்டளை மூலம் பல தர்ம கைங்கரியங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

இறை நாம ஜெபமொன்றே இறைவனை அடைவதற்கு போதுமான சாதனை என்று வாழ்ந்து காட்டிய சுவாமி ராமதாஸர் அவர்கள் தன்னால் அதை உறுதிப்படுத்த முடியும் என்று பலமுறை பகர்ந்துள்ளார். இவருடைய பேச்சுக்கள் புத்தக வடிவில் ஐந்து பாகங்களாக வெளிவந்துள்ளன. இலங்கையில் அவர் பல நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொண்டு அரும்பெரும் உரைகள் ஆற்றியுள்ளார். இவ்வரைகள் “ஆனந்தசாகரா” அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அங்கு அதை இலவசமாகவும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். மேலும் என்ற தலைப்பில் சுவாமியினால் எழுதப் பெற்ற புத்தகம் உலகப் புகழ் பெற்றது. உலகின் பலபாகங்களிலுமிருந்து அடியவர்களைச் சுவாமி பால் ஈர்த்துள்ளது. அன்னை கிருஷ்ணாபாய் இவரது பிரதான சிஷ்யையாகி, ஆனந்தாஸ்ரமம்” என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி அளிப்பரிய சேவைகள் ஆற்றியுள்ளார். இன்று இவர்களுடன் 40 வருடங்கள் பணிபுரிந்த சுவாமி சச்சிதானந்தா அவர்கள் 1954ஆம் ஆண்டு இவர்களும் சுவாமி ராமதாஸருடன் இலங்கை வந்துள்ளனர். 2001ஆம் ஆண்டு சுவாமி சச்சிதானந்தா அவர்கள் இன்றைய தலைவராக இருக்கிறார். சுவாமி சச்சிதானந்தா அவர்கள இலங்கை வந்து “ஆனந்தசாகராவை”த் திறந்து வைத்தார். ஸ்ரீமத் சபாரத்தினம் சுவாமி அவர்களும் அன்னை கிருஷ்ணாபாய் அவர்களும் சமாதியடைந்த சப்தமி தினத்திலேயேயாகும்.

திரு. ஏ. சீவரத்தினம்

‘பக்திமலர்’ பாரெல்லாம் மணம் பரப்பி வாழ்வாழி

சொற்பதத்தார் சொற்பதமும் கடந்து நின்ற
சுவாமிசபா ரத்தினப்பேர்ப் புனிதன் தன்னை
நற்பதத்துத் தமிழாலே நயந்து வாழ்த்தி
நாமுரைக்கும் தரமுளமோ! அவர்தம் கீர்த்திப்
பொற்பினையிங் குளத்தெரிந்த வாற்றாற் சொல்வேன்
பொங்குதிரு வாசகமாம் தேனை மாந்தி
கற்பகனாம் கேதீசன் பாத சோதி

கலந்துநிற்கும் புண்ணியனாம் அந்தச் செம்மல்

என்னுள்ளத் தெழுகின்ற ஞாயிறே போல்
எனும் தொடரை மனத்தெழுதி, உதித்தெழும்பும்
முன்னுணரும் குண்டலியாம் மூலாதாரம்
முதலாய ஆறிடத்தும் முழுகி ஆய்ந்து
தன்னையறிந் தின்பமுறும் கருவியாகத்
தங்குதிரு வாசகத்துள் நுழைந்து நீந்தி
மன்னுசபா ரத்தினமாம் மகான் பேரின்ப
மாணிக்க மலை திகழும் தீபமானார்

சிவசோதி சபாரத்தி னச்சுவாமி
திருவுள்ளத் தெழுந்திலங்கும் பிரகாசத்தைப்
புவனமெலாம் மலரவைக்கும் தெய்வமாண்பு
பொருந்து “பக்தி மலர்” சிறந்த ஞான நூலாய்த்
தவநெறியும் தவப்பயனும் சைவ ஆன்மா
சாந்திபெறும் பரகதியும் நெறிப்படுத்தும்
பவவிளைவு காட்டுகின்ற பளிங்குபோலப்
பாரெல்லாம் மணம்பரப்பி வாழ்வாழி

நாகேஸ்வரம்,
அளவெட்டி.

அருட்கவி
சீ. வீநாசீத்தம்பி M. A.

ஸ்ரீ திருவாசக சுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்

விநாயகர் வணக்கம்

மாது பங்கனை யிசையினால் வழிபட வகைசெய்
வாத வூரின் வாசக மேபயில் வாயான்
மேத குஞ்சபா ரத்தின வித்தகம் செப்ப
போத கக்களி யானைபூ வடிசிரம் புனைவாம்

காப்புப் பருவம்

மணிவா சகத்தின் பதந்தோறும்
மருவாச் சியமாய் வயங்குபரா
பரனை யவர்பா கம்பிரியா
மற்சேர்ந் தொழுகு மலைக்கொழுந்தை
அணியார் மருப்பால் பொருப்பிலைவர்

அயன மெழுதும் ஐங்கரனை
அயில்வேல் மயில்வா கனவேளை
ஆழி நடுவே யறிதுயில்கொள்
பணில மாழி கதைபரித்த
பரந்தா மரைவெண் கமலமலர்
பயில்வெள் ளோதி மந்நிகர்க்கு

பாவை தமிழ்மா தைத்தொழுவாம்
தணியாப் புகழ்சே ருந்திருவா
சகச்ச வாமி யெனப்பெயர்கொள்
சபாரத் தினச்சீ வன்முத்தர்
தம்மை யினிது காக்கவே.

செங்கீரைப் பருவம்

இயலிசை நாடக மறிதமிழ் நாரியர்
வந்தே செந்தேனின்
இனிமைகொள் தீங்குர லினில்நித மார்வொடு
தும்பி தெள்ளேணம்
மயலறு யாத்திரை குயில்திரு வார்த்தைபொன்
னூசலொ டேசறவே
மகிழ்மிகு மானந்த மாலைவெண் பாபடை
யாட்சி பிரார்த்தனையே
நயமொடு பாடுவ தறிகிளி பூவைகள்
நந்தா தெந்நாளும்
நசையொடு சால்புறு வளநகர் தீவினை
நண்ணா விண்ணாரும்
செயமிகு கேதுமுன் வழிபடு மாலய
மன்னா வென்றோதும்
செயலல தேபிற விலசபை மாமணி
செங்கோ செங்கீரை.

தாலப் பருவம்

முறுகி வளர்ந்த சடைப்பாரம்
முச்சி முடித்தைம் புலவேட்கை
முனைப்பை யொழித்து மாதோட்ட
முதல்வர் மலர்த்தா ளகத்திருத்தி
மறுகு தோறுந் தபோதனர்கள்
வழிபா டியற்றுகே தீச்சரமாம்
வனப்பார் பதியே சிவலோக
மாகக் கருதி யங்குறைந்து
குறைவி லடியார் தங்கொளொடுங்
கூடித் திருவா சகமமுதக்
குரலில் கேட்போ ருளம் நெகிழ்ந்து
குழைய மிழற்ற லேயின்பச்
சாறாக் கொண்ட சபாரத்ன
சாமி தாலே தாலேலோ
தமிழுஞ் சைவ மும்விழியாய்த்
தரித்தோய் தாலே தாலேலோ
சாறு - பூசனை

சப்பாணிப் பருவம்

வேண்டத் தக்க தறிந்தருளும்

விகிர்தர் புரியும் நடனத்தின்

விளையும் கருணைப் பெருவெள்ளம்

விழியாற் பருகி உயிர்கள்தமைத்

தீண்டும் வீனைகள் போக்கியிடும்

திறத்தில் அருளை யளந்தளிக்கும்

சிவகா மப்பூ வல்லியென

திருவார் வாத வூர்மொழி

மாண்ட சிறப்பின் வாசகத்தை

மாந்தி மக்கள் வாபூற

வழங்கித் திருவா சகச்சவாமி

வளஞ்சேர் யோக ருடிப்பேர்

பூண்ட மகிமைச் சபார்த்நப்

புலவ கொட்டுக சப்பாணி

போத வடிவாய்த் திகழுமருட்

புனிதா கொட்டுக சப்பாணி

யோகருடிப்பேர் காரண இடுகுறிப்பெயர்

முத்தப் பருவம்

பக்தி யென்னும் பாலாறு
பாயக் கற்கண் டெருவாக
பருவ மழையாய்த் தேன்மாரி
பயிலக் கதலி மாபலவாம்
தக்க கனிகள் அள்ளலெனும்
தன்மைத் தாக விளங்குமருட்
தளையில் தவவித் தங்குரித்து
தளிர்ந்துப் பேரின் பச்சுவைகொள்
இக்கை நிகரும் வாதவூர்
ஏந்தல் பயந்த வாசகத்தின்
இனிமைச் சாறு பருகிமிக
இன்பம் பிலிற்றும் திருவாயால்
முக்கண் மூர்த்தி யடியவருள்
முதல்வா முத்தம் தருகவே
மோனத் தவமார் சபாரதன்
முனியே முத்தம் தருகவே.

வருகைப் பருவம்

எழுமைப் பிறவிக் குறுதுணையாய்
இலங்கி உடலோ டுயிர்க்கு வரும்
இன்னல் கெடுத்துப் பரம்பொருளின்
ஏற்ற முணர்த்தி ஈடேற்றும்
வளமார் வாத வூர்திரு
மலர்வாய்ப் பிறந்த வாசகத்தேன்
மருந்தி னருமை தேர்ந்துணர்ந்து
மாந்தி யதனில் உள்ளூறிக்
கழிபே ரின்பச் சுவை நலமும்
கருத்துக் கருவு லக்குவையும்
கனிந்து கேட்போர் தமக்குநின்போல்
காட்ட வல்லார் யாருளரோ
தொழுதோம் மலர்த்தாள் சபாரதனத்
தோன்றால் வருக உள்ளத்தத்தில்
தோன்றித் திருவா சகவமுதைச்
சொரிய வருக வருகவே.

மில்வைற் ஏட்டில் வெளிவந்த செய்திகள்

திங்கள் தோறும் தமது ஸ்தாபனத்தின் பெயரால் "மில்வைற் செய்தி" என்னும் செந்தமிழ் ஏட் டினை வெளியிடுவதோடு, காலந் தோறும் சைவம், தமிழ், சமூகம், விவசாயம், பனையபிவிருத்தி, சுகாதாரம், யோகாசனம், பெரிய வர்கள் வரலாறு சம்பந்தமான நூல்களையும் வேறு பிரசுரங் களையும் வெளியிடும் தொழில்திப்ர் சிவதர்ம வள்ளல், சமதான நீதவான் க. கனகராசா அவர்கள்.

கடையிற் சுவாமிகள்

ஈழத்துச் சித்தர்கள் பரம்பரையில் முத்தானந்தர் என்னும் பெரியவருக்கு முக்கியமான இடம் கொடுக்கப்பெற்றிருந்தது. தமக்கென ஒரு வீடோ ஆச்சிரமமோ வகுக்காமல், கண்டவிடமெல்லாம் கைலாய மெனக்கருதி, கடைத்தெரு வெங்கும் சுற்றித் திரிந்தமையால், பொது மக்கள் அவரைத் தங்கள் சாமியெனக் கருதிக் கடை

யிற் சுவாமிகள் என அழைத்து வணங்கி மகிழ்ந்தனர். அவரின் பார்வையால், பேச்சினால், ஸ்பரிசுத்தால் சிலர் உலகைத் துறந்த உயர் ஞானிகளாகவும், சிலர் பெருஞ் செல்வர்களாகவும், சிலர் தாங்கருதிய பேறு பெற்றும் உய்தியடைந்தார்கள். சூரியனைச் சுற்றும் கோள்கள் போல அவரைச் சுற்றிய துறவிகள் சிலர் நாளடைவில் தங்களைச் சுற்றும் உபகோள்கள் போன்ற அடியார்கள் பலர் சூழ ஆன்மிக உயர்வுப் பாதை வகுப்பாராயினர். கடையிற் சுவாமிகளின் பூர்வாச்சிரம வாழ்க்கை இன்றுவரை புதிராகவே இருக்கிறது. அவர் பாரத நாட்டிலிருந்து இங்கே எழுந்தருளினார் என்பது மாத்திரம் உறுதி. அவரை நேரில் கண்டவர்கள் சிலர் எங்கள் காலத்தில் முதியவராயிருந்து சொல்லக் கேட்டவகையில்,

அவர் மிகவும் நெடிய தோற்றத்தினர். நீண்ட முக்கினர், ஒளிவீசும் கண்கள் உள்ளவர். பெரிய செவியினர், நீண்ட கரத்தார், நெறிதரும் குஞ்சியினர், பொடி பூசியவர், சுருட்டுப் புகைப்பவர், எதையும் வெறுக்காது உண்பவர். வெற்றிலை சப்புபவர், கந்தையை விரும்பிக் கட்டுபவர், ஊத்தை உடம்பினர், புனுகு சவ்வாதுகளிற்பார்க்க வாசனை வீசும் மேனியர், கண்டபடி பேசுபவர், அவர் பேச்சில் வேதசாரம், இதிகாச புராணம், நீதிசாரம் யாவும் ஒலிக்கும். சீவன்முத்தாயிருந்த அவருடைய சமாதி நீராவியடியில் பிள்ளையார் கோவில் மேற்கில் உள்ள வீதியில் அருள்ஒலி ஆன்மிக வாசனை வீசுகிறது. சென்று தொழுமின்கள்.

தமிழ்ப்பேராசிரியர், முத்தமிழ் வித்தகர்
சுவாமி விபுலானந்தர்

வெள்ளைநிறப்பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது. முன்னம் ஒரு பங்குனியில் 29-03-1892ஆம் நாளில் ஈழத் திருநாட்டிலும் தமிழ் நாட்டிலும் பெரும் பல்கலைக் கழகங்களில் வீற்றிருந்த முத்தமிழ்

வித்தகர் பேராசிரியர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகள்.

ஒளவையாரின் அருள்வாக்கு

தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியும் - கோவை
திருவாசகமும் திருமுலர் சொல்லும்
ஒரு வாசகம் என்றுணர்.

திருவள்ளுவர் செய்த திருக்குறள், இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களின் இறுதியாக சிரசாகவுள்ள உபநிடதங்கள்,

வியாச பகவான் சொன்ன பிரம்மசூத்திரம், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருக்கோவையார், திருவாசகம், திருமுலநாயனார் செய்தருளிய திருமந்திரம் இவை யாவும் கூறுவன ஒன்றே ஒரேபொருளைப் பற்றியேயாம்.

சுவாமி சீவானந்தர்

1887-1963

மகாகவி சுத்தானந்தபாரதியார்

வரகவியாகவும் பெரும் யோகியாகவும் உள்ள சுத்தானந்த பாரதியார் நூற்றுக்கணக்கான நூல்களைச் செய்ததோடு பல்லாயிரம் பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். இசை நலம் பொருந்திய கீர்த்தனைகளையும் அவர் இலகுவில் இயற்றியுள்ளார். அவர் செய்த பாரதசக்தி மகா காவியத்துக்குத் தமிழ் நாட்டரசு பத்தாயிரம் ரூபா பரிசளித்துள்ளது. நாளடைவில் யோகசித்தி முதலிய நூல்களும் பரிசு பெற வேண்டும் எனப் பரிந்துரை கூறுவதுடன் அவருக்குப் பல்லாண்டு பாடுவோமாக, அவர் தோன்றிய மே மாதம் வாழ்க.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர்

“இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை”

இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்பவன் என்று சொல்லப்படுபவன் இயல்பாகவே தன்னைச் சார்ந்திருக்கும் பெற்றோர், மனைவி, மக்கள் ஆகிய மூன்று திறத்தார்க்கும் நல்லொழுக்க நெறியில் நின்ற சிறந்த துணையாக இருப்பவனாவான்.

பரமேஸ்வரத் தியானம், தம்மைப் பரமேஸ்வரனிடம் அர்ப்பணித்து, அவருள் கொண்டு செயற்கரிய செய்த சேர். இராமநாதன் அவர்களின் தியானக் கோலம். அவர் 26-11-30ஆம் நாளில் சமாதிகூடிய இல்லற ஞானியுமாவார்.

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர்

பைந்தமிழ் வளர்த்த பண்டிதர் பணிகள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தில் சேய் நாடாய் யாழ்ப்பாணம், தாய் நாடாய் தமிழ் நாட்டிலும் பார்க்கப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தரமான தமிழ்த்தொண்டு செய்து புகழ் பெற்றது. ஆறுமுகநாவலர், சபாபதி நாவலர், அம்பலவாண நாவலர் என்று **நாவலர்கள்**.

தாமோதரம்பிள்ளை, விசுவநாதப் பிள்ளை, கனகசுந்தரம்பிள்ளை, செல்லப்பாபிள்ளை, பொன்னம்பலபிள்ளை, வேலுப்பிள்ளை, கனக சபைப்பிள்ளை. கதிரவேற்பிள்ளை, முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை என்ற பெயர் பெற்ற **பிள்ளைகள்**. முருகேச பண்டிதர், சங்கர பண்டிதர், கந்தையா பண்டிதர். நாகநாத பண்டிதர், நாகலிங்கப் பண்டிதர், சுவாமிநாத பண்டிதர் என்று **பண்டிதர்களானோர்**.

சிவ சம்புப்புலவர், குமாரசுவாமிப் புலவர். சோமசுந்தரப் புலவர், பேரம்பலப்புலவர், நாகமணிப்புலவர் என்று புலவர்களானோர். பொன்னம்பலப்பிள்ளை. கணேசஜயர், காந்திக்கேசு என்ற **வித்துவான் வரிசை**. இவர்களோடு உபாத்தியாயர் என்று பெயர் பெற்ற நல்லாசிரியர்கள் எல்லோரும் தமிழ் என்றே மூச்சு விட்டு உழைத்தவர்கள். அவர்களுடைய உபகரிப்பு இன்று கல்லின் மேல் எழுத்துக்கள் போல் நிலவுகின்றன. இவற்றைப் பயன் செய்யவிட்டால், பைந்தமிழ் வளர்த்த பண்டிதர் பணிகள் ஒளி மங்கிப் போகலாம்.

சீவ யோக சுவாமிகள்

1872-1964

ஒரு பொல்லாப்புமில்லை
எப்பவோ முடிந்த காரியம்
நாம் அறியோம்
முழுவதும் உண்மை

கோண்டாவில் கந்தையாச் சுவாமிகள் (குடைச்சாமி)

திருவாசகப் பேருற்று ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகள்

ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறத்தான்
இந்தப் பிறவி கிடைத்திருக்கு
வீணாக்காதே வந்த
வேலையைப் பார்

“திருவாசகத்தைப் படித்து அதன்
பொருளை உள்ளத்தால்
உணருங்கள்”

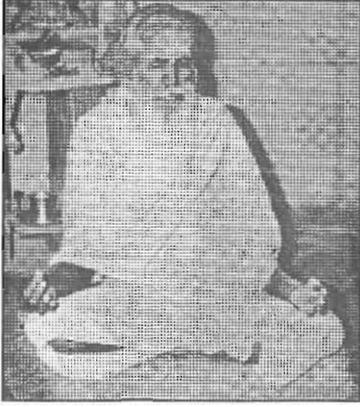
சீ. சரவணமுத்து
அடிகள்
திருவாச மடம்,
திருக்கேதீஸ்வரம்

நயினைத்தீவுச்
சுவாமிகள்

ஜோதிச் சுவாமிகள்
(K. K. S)

வல்லிவட்டித்துறை
மகாதேவச் சுவாமிகள்

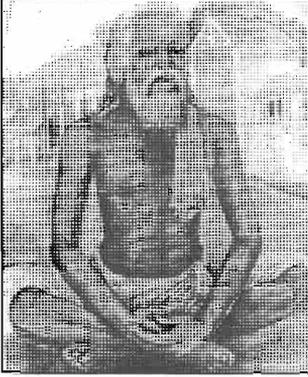

**தவத்திரு வடிவேற்
சுவாமிகளின்
மோன நிலை**

**தந்திரதேவா சுவாமிகள்
(திருகோணமலை)**

**நுவரேலியா
ஸ்ரீ காயத்திரீ சீத்தர்
ஆர். கே. முருகேசு
சுவாமிகள்**

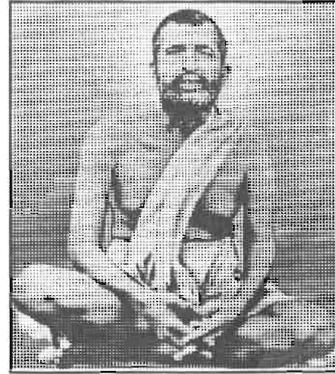

செல்லப்பா சுவாமிகள்
நல்லூர்

சுவாமி விவேகானந்தர்

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண
பரஹம்சர்

புட்டபர்த்தி, தென்னிந்தியா,
பகவான் சீரடி சாயியும், பகவான் சத்யசாயியும்

ஹவாய்
சற்குரு சீவாய
சுப்பிரமுனிய சுவாமிகள்

காஞ்சி ஸ்ரீ ஜெயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள்

திருவண்ணாமலை
ஸ்ரீ யோகிராம் கரக்குமார்
சுவாமிகள்
(விசீற்ச்சாமியார்)

ஸ்ரீ சபாரத்தினம்
 சுவாமிகளின் திருவடி
 வழிபாட்டில் தவத்திரு
 சிவகுருநாதன் அடிகள்
 தீபாராதனை
 நிகழ்த்துகிறார்
 (குருபூஜை 2002)

ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகள் திருவடி வழிபாட்டில் மங்கள
 விளக்கேற்றும் நிகழ்வு

திருவாசகப் பேரூற்று சபாரத்தினம் சுவாமிகளின் 11வது ஆண்டுக் குருபூஜை 24-01-99ஆம் ஆண்டு பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் திருப்பணித் தவமணி சி. தியாகராசா அவர்களது தலைமையில் நடைபெற்றது.

இவ்விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொள்ள வருகை தந்த இந்து, காலசாரத் திணைக்களப் பிரதிப் பணிப்பாளர் சாந்தி நாவுக்கரசன், திருமதி. தியாகராசாவினாலும் சிறப்புரையாற்றிய அருள்மொழியரசி வசந்தா வைத்தியநாதன், திருமதி. துரைராசா வினாலும் வாஃச கலாநிதி க. நாகேஸ்வரன் எம். ஏ, செயலாளர் த. துரைராசாவினாலும் மலர் மாலை அணிவித்து வரவேற்கப்படுவதையும், திருமதி மணி பத்மநாதன் திருவாசகம் பாடுவதையும் குருபூஜையில் கலந்துகொண்டோரின் ஒருபகுதியினரையும் படங்களில் காணலாம்.

மண்ணுக்குள் ஞானியர் கோயில்கள்

01. ஆதிசூருநாதன் கடையிற் சுவாமிகள் - யாழ்/ பெரிய கடை, நீராவிடி.
02. பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகள் - முகத்துவாரம், கொழும்பு.
03. சுவாமி சித்தானைக்குட்டிகள் - காரதீவு, மட்டக்களப்பு.
04. சுவாமி நிரஞ்சனானந்தர் (1904) - மாத்தளை.
05. நவநாத சித்தர் - குயின்ஸ்பரி தோட்டம், நாவலப்பிட்டி.
06. தாளையன் சுவாமிகள் (1955) - இரத்மலானை.
07. குழந்தைவேற் சுவாமிகள் (1909) - வேலணை, கீரிமலை.
08. சடையம்மா (1936) - திருநெல்வேலி, கீரிமலை.
09. அருளம்பல சுவாமிகள் - வண்ணார்பண்ணை, கீரிமலை.
10. சிக்கந்தர் சுவாமிகள் (முஸ்லீம் சமயத்துறவி) - நல்லூர்.
11. சின்னத்தம்பி சுவாமிகள் (1939) - மறவன்புலவு.
12. கடவுள் சுவாமி (முருகுப்பிள்ளை) - மறவன் புலவு.
13. காசிப்பிள்ளைச் சுவாமிகள் - எழுதுமட்டுவாள்.
14. பொன்னம்மாள் அம்மை - உசன்.
15. சடைவரத சுவாமிகள் - ஏழாலை.
16. அருளம்பல சுவாமிகள் - வியாபாரி மூலை, பருத்தித்துறை.
17. நயினாதீவு சுவாமிகள் (26-01-1949) - நயினாதீவு.
18. முருகேச சுவாமிகள் - காரைநகர், எட்டியாந்தோட்டை.
19. சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் - மஞ்சத்தடி, இணுவில்.
20. சச்சிதானந்த சுவாமிகள் - இணுவில்.
21. குடைச்சுவாமிகள் (கந்தையா, 16-02-1978) - கோண்டாவில்.
22. வடிவேற் சுவாமிகள் (26-06-1990) - ஜெயந்திநகர், கிளிநொச்சி.

23. நல்லைக்குருமணி (மணிபாகவதர்) சித்தார்த்தி வருடம், பங்குனி மாதம், 10ம் நாள்.
24. சிவயோக சுவாமிகள் நினைவாலயம் - கொழும்புத்துறை.
25. திருக்கேதீஸ்வரம் திருவாசகம் சபாரத்தினம் சுவாமிகள் (28-03-1988) - நினைவாலயம், மறவன்புலவு.
26. செல்லப்பா சுவாமிகள் - நல்லூர்.
27. பரமகுரு சுவாமிகள் - மாத்தளை.
28. ஆனந்த சடாட்சரகுரு - குப்பிளான்.
29. செல்லாச்சி அம்மையார் - சன்னாகம்.
30. நாகநாத சுவாமிகள் - குயில்வத்தை, ஹற்றன்.
31. மூச்சம்புலவுச்சுவாமிகள் - (பிறப்பு கேரளா) வல்லிபுரம்.
32. வயிரவியார் சுவாமிகள் - இணுவில்.
33. பஞ்சாட்சர அம்மா - திருக்கேதீஸ்வரம்.
34. மார்க்கண்டு சுவாமிகள் - கைதடி.
35. மகாதேவா சுவாமிகள் (ஊதுபத்தி சுவாமி) - வல்வெட்டித்துறை.
36. ஆறுமுக சுவாமிகள் - பெரியகடை, யாழ்ப்பாணம்.
37. நாகலிங்கம் பரதேசி
45. அப்பாத்துரைச் சுவாமி
38. சார்ஜன் சுவாமி
46. பழக்கடைச் சுவாமி
39. பொன்னப்பா சுவாமி
40. மயில்வாகன சுவாமி - செல்வச்சந்தி.
41. கனகரத்தினம் சுவாமி
47. இடைக்காட்டுச் சுவாமி
42. அம்பலவாணர் சுவாமி
48. முத்துக்குமார சுவாமி
43. மகாதேவா சுவாமி
49. இராமலிங்க சுவாமி
44. யாழ் அன்ன சத்திர சுவாமி
50. சண்முகநாதன் சுவாமி

51. அருணாசலம் சுவாமி 64. தியாகராசாசுவாமி - இணுவில்
52. பொன்னுத்துரை சுவாமி - இணுவில்.
53. முத்துலிங்க சுவாமி
54. ஸ்ரீமத் சுவாமி கெங்காதரானந்தா - திருகோணமலையில்
சிவயோக சமாஜம் ஆச்சிரமம் உண்டு.
ஜீவந்தராக உள்ளவர்கள்
55. கணேசானந்த மகாதேவ சுவாமிகள் ஆச்சிரமம் - கிளிநொச்சி.
56. செல்லத்துரை சுவாமிகள் - செங்கலடி.
57. ஜீவந்தர் ஜோதிச்சுவாமி - காங்கேசன்துறை.
58. பரமானந்த வல்லிசுவாமி அம்மா
59. மட்டக்களப்பு புது முகத்துவாரம் சப்தரிசி வளாகத்தில் யாகசாலை.
60. ஜீவந்தர் காயத்திரி சித்தர் முருகேச சுவாமிகள் - நுவரேலியா.
61. ஜீவந்தர் சிவகுருநாதன் அடிகளார் (ஓம் சிவாயநம)-கொழும்பு.
62. ஜீவந்தர் சிவத்திரு மோகனதாஸ் சுவாமிகள்
63. ஜீவந்தர் சி. சரவணமுத்து அடிகளார், திருக்கேதீஸ்வரம்

சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தை நிறுவி அன்னதானப் பணியாற்றி வருகிறார். சைவ கலை பண்பாட்டுக் கழகம் ஒன்றினை ஆரம்பித்து சமயப் பணிகளும் பல செய்து வருகிறார். வெள்ளிக்கிழமை தோறும் அறிஞர்களைக் கொண்டு ஆச்சிரம மண்டபத்தில் ஆத்மிக சொற்பொழிவுகளையும் நடாத்தி வருகிறார். “ஞானச்சுடர்” என்ற ஆத்மிக சஞ்சிகை ஒன்றையும் வெளியிட்டு வருகிறார். திருவாசகம் சபாரத்தினம் சுவாமிகளோடு மிக்க ஈடுபாடுடையவர். சுவாமிகளின் குருபூஜையை வருடந்தோறும் தைமாதம் அச்சுவீனியில் தவறாது நடாத்தி அன்னதானம் செய்து வருகிறார்.

(வெளியிடப்பட்டிருக்கும் சுவாமிகளின் படங்களைத் தந்து உதவிய யாழ்/ கந்தர்மடம் பேபி போட்டோ உரிமையாளர் திரு. ந. இராசரத்தினம் அவர்களுக்கு நன்றி.)

இந்துக்களே ஏமாற்றப்படாதீர்கள்

உங்களுக்குத் தெரியுமா.....?

- ☞ உலகின் தொன்மையான சமயம் நமது இந்து சமயம்.
- ☞ ஐரோப்பா, அமெரிக்கா போன்ற வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் இன்று வேகமாகப் பரவிவரும் சமயம் இந்து சமயம்.
- ☞ கடந்த 20 ஆண்டுகளில் 20 இலட்சம் அமெரிக்கர்கள் இந்து மதத்தைத் தழுவி உள்ளார்கள்.
- ☞ பணத்தையும் சுகபோகத்தையும் தேடிப் பைத்தியமாய் அலையும் மேலை நாட்டவர்கள் மன அமைதியையும் பேரின்பத்தையும் நாடி இந்துக்களாக மாறுகின்றனர். ஜபம், பக்தி, தியானம், யோகப்பயிற்சி முதலிய இந்து சமயத் சாதன முறைகளை விரும்பிப் பின்பற்றுகின்றனர்.

ஆனால் இங்கு நடப்பது என்ன?

அந்தோ யரிதாயம்!

- ☞ மேலை நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சமயங்கள் நமது பல்லாயிர ஆண்டுகால பாரம்பரியத்தைக் குழி தோண்டிப் புதைக்கச் செயல்படுகிறன.

எப்படி?

- ☞ அறியாமையிலும் ஏழ்மையிலும் கிடக்கும் நமது சகோதர இந்துக்களை மதமாற்றம் செய்வதன் மூலம்

இந்த நாச வேலைக்காக அவர்கள் பயன்படுத்தும்

கருவிகள் என்ன?

- ☞ பொய், புழுக்கு, பித்தலாட்டம், கேலி, பணம்கொடுத்தல், சில சமயத்தில் மிரட்டலும் கூட.
- ☞ ஆசை வார்த்தைகள் பேசி, அனுதாபம் காட்டி அருவருப்பான செயல்களைச் செய்து தங்களுடைய வஞ்சக வேலைகளில் வெற்றி காண்கிறார்கள். ஆகையால்,

இந்துக்களே ஏமாற்றப்படாதீர்கள்!

உலகின் பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த சமயம்

நமது இந்து சமயம்

நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவை

- ☞ மதமாற்றத்திற்காக மேலை நாடுகளிலிருந்து பெருந்தொகையான பணம் இங்கு வருகிறது. அதன் உதவியோடு பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டு அவற்றிற்குப் பக்கத்தில் மதக்கோயில்கள் கிளம்புகின்றன.
- ☞ இந்துப் பிள்ளைகளுக்கு பொது அறிவுக்குப் பதில் மதபோதனை நடக்கிறது.
- ☞ வஞ்சகமற்ற ஏழைச் சிறார்களுக்கு பிஸ்கட், குளிர்பானம் முதலியவை வழங்கப்பட்டு மதமாற்றப் பிரசாரம் நடக்கிறது.
- ☞ இந்துக்கள் போற்றும் இறைவன் திருவுருவங்கள், திருவுருவப் படங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. நமது புராணக் கதைகள் கேலி செய்யப்படுகின்றன. இதனால் பிள்ளைகளின் உள்ளங்கள் தடுமாறுகின்றன.
- ☞ அகதிகள் முகாம்களில் ஆசை வார்த்தைகள் மூலம் ஆயிரக் கணக்கானோர் மதமாற்றம் செய்யப்படுகிறார்கள்.

இவற்றைத் தடுக்க

என்ன செய்யலாம்? எப்படிச் செய்யலாம்?

அறிவைப் பெருக்குவோம் சமயத்தைப் பரப்புவோம்

இந்துக்களாகிய அனைவரும் நமது சமயத்தைக் காப்பாற்ற ஒன்று சேரவோமாக

- ☞ ஆலய வழிபாடு, ஆலயப்பணி, கூட்டுப்பிரார்த்தனை, அடியார் திருக்கூட்டம் முதலியவை மூலம் சமயத்தைப் பரப்புவோம்.
- ☞ இந்து சமயத்திற்குப் பல இலக்கியங்கள் உள். அவற்றைப் படிப்போமாக. படித்ததை மற்றவர்களுக்குச் சொல்வோமாக.
- ☞ தேவார திருவாசகங்களை ஒரு நாளைக்கு, ஒரு முறையாவது ஒதுவோமாக. மற்றவர்களை ஒதச் செய்வோமாக.
- ☞ தினசரி திருநீறு அணிவோமாக, வெள்ளிக்கிழமைகளிலேனும் ஆலயம் செல்வோமாக.
- ☞ நமது குழுந்தைகளுக்கும் சரியான முறையில் சமய போதனை கற்பித்து சமய சேவையில் ஈடுபடச் செய்வோமாக.

இந்து தர்மத்தைப் பரப்புவோம்

இந்து என்ற சொல்லித் தலை நிமிர்ந்து நிற்போம்.

நன்றி: சுப்பிரமணிய ஆச்சிரமம், அளவெட்டி.

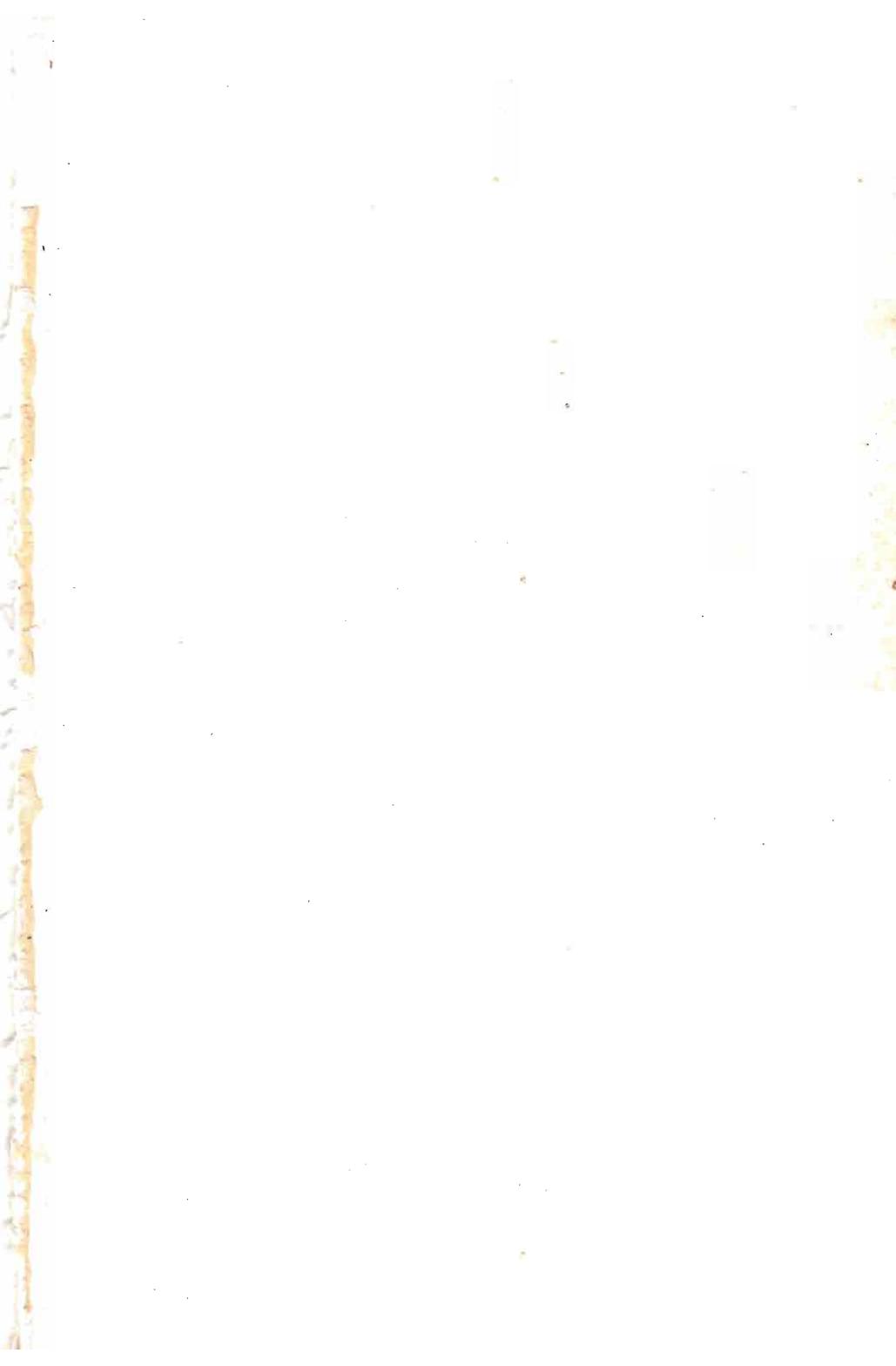
ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகளின் விளக்கம்

30-12-1986

வே. சிவஞானம்

- ☞ உபதேசம் செய்பவர் - திருப்பெருந்துறையான் இதயஸ்தானம்
- ☞ உள்ளத்திலிருந்து உபதேசம் செய்பவர் - அருவக்குரு - மெய்யர் மெய்யனே”
- ☞ ஊனக்குரு - வழிகாட்டிக்குரு
- ☞ ஆத்மபூரணம் பெற - அருவக்குரு - இதயஸ்தானத்திலிருந்து பேசும் குரு.
- ☞ உடையாள் - இறைவனுக்குள் இறைவி, இறைவிக்குள் நான், சக்தி வேலை இயக்கம்.
- ☞ ஒருதரம் கேட்டால் கொடுப்பரோ தகப்பன். நைந்து நைந்து உருகிக் கேட்பவருக்குக் கொடுபடும். “ஓயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானை”
- ☞ ஒதுதல் வாயினாலே சொல்லல் - சொல்லாமல் கிட்டாது.
- ☞ காயம் வாக்கு மனம் - கர்ம பலன் இவ்வுடல். சரியை கிரியை யோகம் ஞானம்
- ☞ ஆத்மாதான் திருவடி. சக்தியின் ஒளி குரு பேசும் தோன்றும் ஆத்மா பேசும் காலாட - திருவடி ஆட - உடல் உயிர் ஆட
- ☞ மாணிக்கவாசகர் ஏழு தலங்களைத் தரிசித்தவர்.
- ☞ சிற்றம்பலவன் எழுதியது.
- ☞ நா = கால், மா = வயிறு, சி = தேள், வ = வாய், ய = முகம்
- ☞ அவன் திருஉரு - இவனிருக்க விடு கட்டினான் - இந்த உடல்
- ☞ கடவுளை வணங்கினால் பிச்சேற்றிப் பிறப்பறுக்கும்.
- ☞ மெய் - உடம்பு - அவனைக் கண்டால் உடம்பு மெய்.
- ☞ நமசிவாய - நான் அது என்ற பாவனையில் - அதாவது, சிவாய நம் எனப் பெற்றேன்”
- ☞ உடலோடு கூடிய தூல மந்திரம் - “நமசிவாய” கீழேயிருந்து மேலே போவது சூக்கும் - ஆன்மா அதேஷுவாயிலிருந்து “சிவாய நம்” சிவனாயிருந்து பார்த்தல். “விரவிய தீவினை” - திருவாசகம் - திருப்பாண்டிப்பதிகம்
- ☞ முந்நீர் - ஆணவம், கன்மம், மாயை
- ☞ ஆன்மாக்களுக்கு-கன்மம் இருப்பதனால். - கனவில் தோன்றும். “பணிவார் பிணி தீர்த்தருளி - (திருவாசகம்-ஆனந்த பரவசம்)
- ☞ பக்திநெறி - ஐம்புலன்களும் அகத்தடக்கி வைத்தல்.
- ☞ யானை = யான் + ஐ = ஐம்புலன்களால் கட்டுண்ட யான்.

திருவாசகம் சபாரத்தினம் சுவாமி அவர்கள் (1904-1988)

கவத்தாவயர்ந்த திரு. திருமதி. சின்னத்தம்பி சின்னத்தங்கம்
அதிகியோடுக்கு தவப்புகல்வனாகத் திருவரகிணை நட்சத்திரத்திலே
28-03-1904 ஆம் ஆண்டு இப்பூவுலகில் வந்துகித்த
சபாரத்தினம் சுவாமிகள், யோகர்சுவாமிகளின் திருவருணைப் பெற்று
அன்மிக தாகம் உந்தத் தில்லை நடராசன் நடமிடும் சிதம்பரத்துக்குப்
பாதயாத்திரையாகச் சென்று அவனது அந்நந்தம்சுத்திணைக் கண்டு
கனித்தற்பொருட்டு அங்கேயே சில காலம் தங்கியிருந்து மீண்டும் தன்
தாய் நாடு திருச்சிப் பல தலங்களுக்கும் சென்று தரிசித்துத் திருக்கேசீஸ்வரநாதர்
பால் அன்பு கொண்டு அங்கேயே தங்கி, அரும்பணிகள் சென்வனே ஆற்றினார்.
பரிந்து வந்தோடுக்கு அன்னதானம் வழங்கிய வள்ளலாக, அடியவரின்
அருட்தாகத்தைத் தீர்த்த ஞானாசிரியனாக, திருவாசகத்தின் பெருமையை
நுமச்சில்லாம் உணர்த்திய திருவாசகம் சுவாமிகளாக வீளங்கிய இவர்
மணிவாசகரின் மறு அவதாரம் தானோ என எண்ணத்தோன்றும்வளிற்கு,
திருவாசகத் தேணைப் பருகி உருகி அதன் கவை அறிந்து ஈற்றில்
திருவாசகமயமானினார். 25-01-1988 ஆம் ஆண்டு அச்சுவீனியில்
இறைபடம் அடைந்தார்.

‘திருவாசகம்’
31, ஜானகி லேன்,
கொழும்பு-01.